

การพัฒนาหลักสูตรการออกเสียงภาษาอังกฤษระดับสูงสำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน
ตามกรอบแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สารนิพนธ์

ของ

นางสาว ปณิตา นิตยาพร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ฉบับที่ ๒
ปี ๒๕๔๓
๘๓

การพัฒนาหลักสูตรการออกเสียงภาษาอังกฤษระดับสูงสำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน
ตามกรอบแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

บทคัดย่อ

ของ

นางสาว ปณิตา นิตยาพร

๑๐ ก.ย. ๒๕๔๗

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม ๒๕๔๗

๒ ๒๕๐๗๔๔

ปิ่นดา นิตยาพร (2547). การพัฒนาหลักสูตรการออกเสียงภาษาอังกฤษระดับสูงสำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ตามกรอบแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์เดือนใจ เฉลิมกิจ.

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) สำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ตามกรอบแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)

กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานต้อนรับ(หญิง)บนเครื่องบินของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 20 คน ที่ได้ผ่านการอบรมหลักสูตรการออกเสียงระดับต้น (Speak It Right) ด้วยเกณฑ์คะแนนมาตรฐาน คือ ไม่นต่ำกว่า 75 คะแนน จาก 100 คะแนน กำหนดระยะเวลาในการทดลอง 3 วัน โดยกลุ่มตัวอย่างจะได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ที่มีการพัฒนาเนื้อหาและกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ หลักสูตรการออกเสียงระดับสูงที่ได้รับการปรับปรุงและแผนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตร แบบทดสอบมาตรฐานขององค์กรก่อนและหลังการฝึกอบรม แบบประเมินผลหลังการฝึกอบรม และผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรการออกเสียงระดับสูงก่อนการปรับปรุง ซึ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนและกลุ่มตัวอย่างถูกนำมาประเมินโดยแบ่งการตัดสินออกเป็น 5 ระดับ

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าเฉลี่ย การหาค่าร้อยละ และการหาค่าความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Correlated Samples)

ผลการวิจัย พบว่า

1. หลักสูตรการออกเสียงระดับสูงที่ได้รับการพัฒนามีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงกว่าหลักสูตรก่อนการพัฒนา โดยผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยที่ 3.30 ซึ่งสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มผู้เรียนหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุงซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยที่ 2.80

2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้หลักสูตรการออกเสียงระดับสูงที่ได้รับการพัฒนาหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

A CURRICULUM DEVELOPMENT IN ENGLISH PRONUNCIATION
FOR FLIGHT ATTENDANTS
IN THE FRAME OF COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING

AN ABSTRACT
BY
MISS PANEETA NITAYAPHORN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

May 2004

Paneeta Nitayaphorn. (2004). *A Curriculum Development in English Pronunciation for Flight Attendants in the Frame of Communicative Language Teaching* Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Aj. Tuenjai Chalermkit.

The purpose of this research was to develop contents and activities in the Pronunciation for Effective Speech course for flight attendants in the frame of Communicative Language Teaching.

The sample was 20 female flight attendants, the employees of Thai Airways International (plc.) Ltd., who were completed the Speak It Right course and passed the final test with the minimum average score 75 out of 100. The total duration of the experimental training was 3 days.

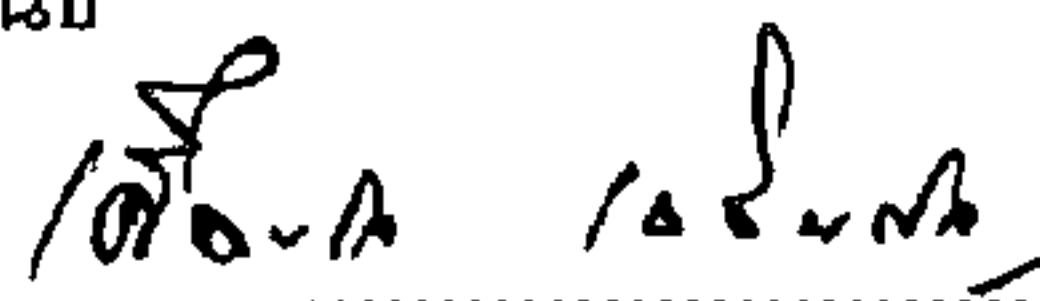
The instruments measuring students' English pronunciation ability consisted of the developed curriculum, Pronunciation for Effective Speech, and its lesson plan, the company standard test, the post course evaluation, and the dated back students' post-test assessments of the pre-developed curriculum. In addition, the students' assessments were done according to 5 rating scale. Then, all collected data were processed by using basic statistic methods, mean and percentage, and t-test for Correlated Samples.

The findings of the research were as follows:

1. The developed curriculum has more potential to increase students' English pronunciation ability than the pre-developed one as the average post-test score was value at 3.30 whereas the average post-test score of dated back students' post-test assessments of the pre-developed curriculum was value at 2.80.
2. Students' English pronunciation ability before and after the experiment were significantly different at the level of 0.05.

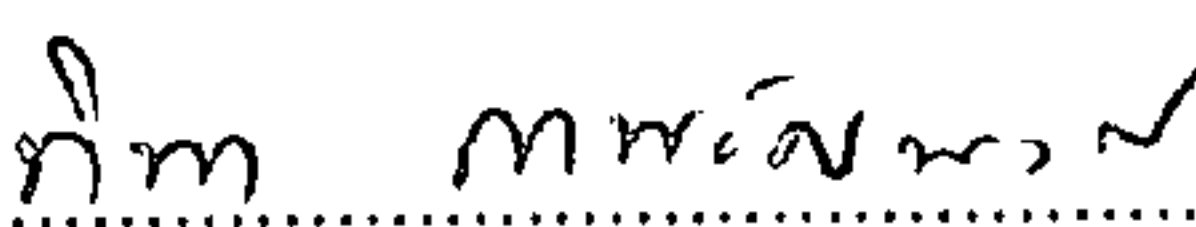
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

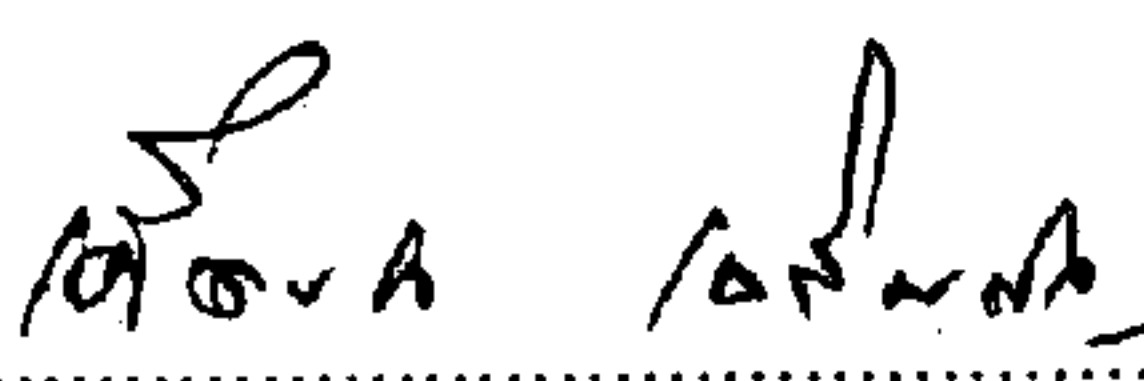
(อาจารย์ เตื่อนใจ เฉลิมกิจ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

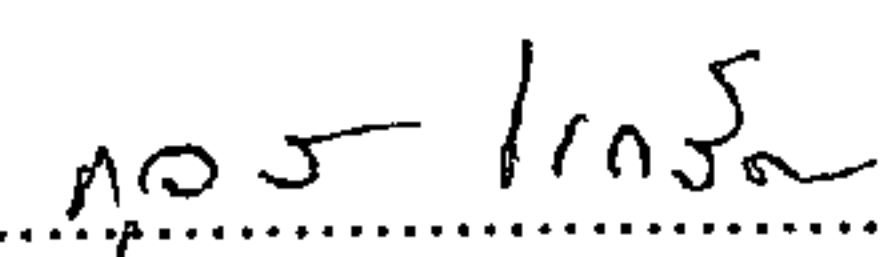
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพา เทพอัครพงศ์)

คณะกรรมการสอบ

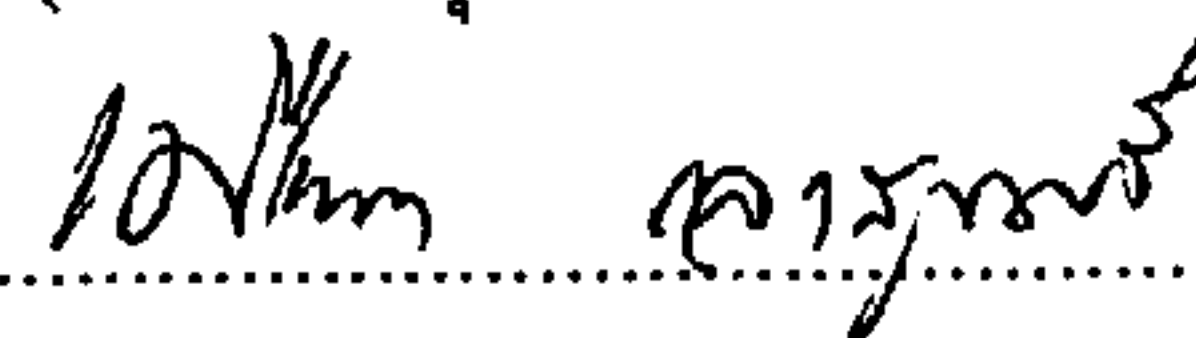
ประธาน

(อาจารย์ เตื่อนใจ เฉลิมกิจ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

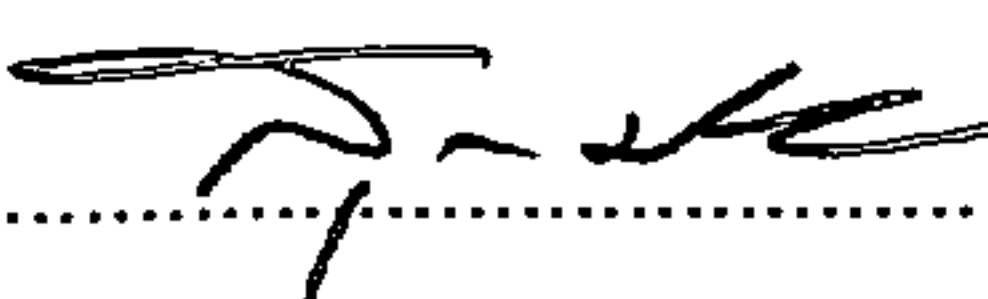
(อาจารย์ กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ เตื่อนตา เลาสุขศรี)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาการสอนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ สุภา ปานเจริญ)

วันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี เพราะความกรุณาจากบุคคลหลายๆท่าน ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เตือนใจ เณลิมกิจ อาจารย์ที่ผู้วิจัยเคารพรักและนับถือมากที่สุดคนหนึ่ง ทั้งยังเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาผู้ซึ่งคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือตลอดระยะเวลาของการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ เช่นเดียวกับอาจารย์กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ อาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี และอาจารย์ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นที่ปรึกษาตลอดมาเช่นกัน

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.พิณทิพย์ ทวยเจริญ อาจารย์อีกท่านหนึ่งซึ่งผู้วิจัยให้ความเคารพรักและนับถือตลอดมา ซึ่งเป็นดั่งแม่แบบและแรงบันดาลใจให้สามารถก้าวไปสู่ความสำเร็จในสาขาอาชีพนี้ได้ในปัจจุบัน

ขอขอบพระคุณครอบครัวนิตยาพรทุกคน ทั้งคุณพ่อคุณแม่และน้องๆที่คอยให้กำลังใจ ดูแล และช่วยเหลือให้สามารถทำทุกอย่างสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

กราบขอบพระคุณอาจารย์เพิ่มสุข วิษณุวงศ์ ผู้บังคับบัญชาที่ให้ความเมตตาและสนับสนุน ตลอดจนเพื่อนร่วมงานทุกท่าน โดยเฉพาะคุณนภาพร บัจจักษะภักติ คุณกมลลา แจ้งสนิท และคุณร้อยกรอง ตูลานันท์ ซึ่งเป็นทั้งเพื่อนร่วมงานและเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่เป็นกำลังใจให้กันและกันตลอดมา

ท้ายที่สุดขอขอบคุณเพื่อนๆทุกคนทั้งที่อยู่ร่วมมหาวิทยาลัยเดียวกันและต่างมหาวิทยาลัย ทั้งอยู่ที่เมืองไทยและเมืองนอกที่ช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และหาเอกสารที่จำเป็นให้ตลอด ผู้วิจัยจะไม่ลืมความกรุณาและน้ำใจของผู้มีพระคุณทุกท่านค่ะ

ปณิดา นิตยาพร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
	ความสำคัญของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	ข้อตกลงเบื้องต้น.....	5
	สมมติฐานการวิจัย.....	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
	การพัฒนาลัทธิสูตร.....	6
	ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียน.....	7
	<u>๔ แนวทางในการสอนการออกเสียงในปัจจุบัน</u>	9
	กิจกรรมที่ใช้ในการฝึกออกเสียง.....	11
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	14
	การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง.....	14
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	14
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	17
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	17
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	19
	ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	19
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	20

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	35
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	35
วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
สรุปผลการวิจัย.....	36
อภิปรายผล.....	37
ข้อเสนอแนะ.....	47
บรรณานุกรม.....	49
ภาคผนวก.....	52
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	92

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ตารางคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงของกลุ่มตัวอย่าง.....	20
2	ตารางเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงของกลุ่มตัวอย่าง (t-test).....	22
3	ตารางเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษหลังการฝึกอบรมระหว่างกลุ่มตัวอย่างซึ่งใช้หลักสูตรปรับปรุง และกลุ่มผู้เรียนซึ่งใช้หลักสูตรก่อนปรับปรุง.....	23
4	ตารางแสดงคำร้อยละของผู้ที่ผ่านและไม่ผ่านการทดสอบตามเกณฑ์มาตรฐานที่องค์กรกำหนดของกลุ่มตัวอย่างซึ่งใช้หลักสูตรปรับปรุง และกลุ่มผู้เรียนซึ่งใช้หลักสูตรก่อนปรับปรุง.....	24
5	ตารางแสดงคำร้อยละของผลการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างซึ่งใช้หลักสูตรปรับปรุง และกลุ่มผู้เรียนซึ่งใช้หลักสูตรก่อนปรับปรุงด้วยแบบประเมินผลหลังการฝึกอบรม (Post Course Evaluation).....	25

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลคะแนนเป็นรายบุคคลของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการฝึกอบรบด้วยหลักสูตรปรับปรุง..... 21

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันการสื่อสารความด้วยภาษาอังกฤษได้ทวีความสำคัญขึ้นเป็นลำดับในสังคมไทย ประชากรส่วนใหญ่รู้จักภาษาอังกฤษ และตระหนักดีว่าการรู้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการ และการประกอบอาชีพ การสื่อสารความด้วยภาษาอังกฤษ สามารถกระทำได้ 2 รูปแบบ คือ การสื่อสารความด้วยการพูด และการสื่อสารความด้วยการเขียน การสื่อสารความทั้งสองรูปแบบ ถึงแม้จะมีความสำคัญเท่าเทียมกันแต่การสื่อสารความด้วยการพูด เป็นการสื่อสารความที่ถือเป็นทักษะพื้นฐานในการสื่อสารของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้บรรทัดฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันจึงโน้มเอียงจากการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นทางด้านไวยากรณ์ (Grammar-based Approach) ไปสู่การเรียนการสอนที่มุ่งเน้นทางด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารความด้วยการพูดที่ประสบความสำเร็จนั้น ผู้ฟังต้องสามารถเข้าใจสารที่ผู้พูดส่งไปได้ ซึ่งไม่ใช่เพียงแค่สารนั้นต้องมีการใช้ไวยากรณ์ที่เหมาะสม และการเลือกใช้คำที่ถูกต้องเท่านั้น การออกเสียงก็เข้ามามีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันพบว่า ยังมีผู้เรียนเป็นจำนวนมาก ที่ไม่สามารถสื่อสารความด้วยการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่วนหนึ่งเป็นผลจากการออกเสียงที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม แม้ว่าผู้เรียนจะได้รับการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาก็ตาม

สาเหตุสำคัญที่ส่งผลต่อทักษะในการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียน สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประการใหญ่ๆ¹ ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างระบบเสียงภาษาไทยและระบบเสียงภาษาอังกฤษ

เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาที่มีวรรณยุกต์กำกับ (Tonal Language) และเป็นภาษาที่ใช้พยางค์เป็นเครื่องวัด (Syllable-timed Language) ในขณะที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ไม่มีวรรณยุกต์กำกับ (Non-tonal Language) แต่จะเน้นเสียง และทำนองเสียงแทน รวมทั้งเป็นภาษาที่ใช้เสียงเน้นหนักเป็นเครื่องวัด (Stress-timed Language) ด้วยเหตุนี้ ทำให้ผู้เรียนมีความยากลำบากในการเรียนรู้และทำความเข้าใจ ความแตกต่างระหว่างระบบเสียงของทั้งสองภาษา

2. ทฤษฎีการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ

แต่เดิมการเรียนการสอนมุ่งเน้นการฝึกเสียงพยัญชนะและสระโดดๆเป็นสำคัญ (Segmental Approach) โดยมิได้ให้ความสนใจในการฝึกเสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง

¹ ทิพวัลย์ อุกฤษ. (2518). การสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อสอนเรื่องเสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และระดับเสียงสูงต่ำ (Intonation) สำหรับผู้แรกเรียน. หน้า 5-6.

(Intonation) ซึ่งเป็นเสียงในรูปวลีและประโยคที่เจ้าของภาษาใช้อยู่ โดยถือเป็นรากฐานของการสื่อความด้วยการพูด¹

3. การขาดความพร้อมของครูผู้สอน

การสอนการออกเสียงนั้นมักจะถูกชะเลยในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่เสมอ ทั้งนี้เนื่องจากความไม่สันทัดทางด้านการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษของตัวครูผู้สอนเอง²

ด้วยสาเหตุทั้งหมดที่กล่าวมา ส่งผลต่อทักษะในการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนทำให้ไม่สามารถสื่อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากประสบการณ์การสอนออกเสียงให้กับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการพูดคุย ทำความเข้าใจ และให้บริการแก่ผู้โดยสารต่างชาติ พบว่า พนักงานจำนวนมากมีปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยออกเสียงไม่ถูกต้องเหมาะสมตามหลักการออกเสียงของระบบเสียงภาษาอังกฤษ ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการสื่อสารและให้บริการแก่ผู้โดยสารได้อย่างมีประสิทธิภาพสมบูรณ์

ดังนั้น การออกเสียงภาษาอังกฤษจึงได้ถูกบรรจุเป็นหลักสูตรพื้นฐานภาคบังคับของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินทุกคน โดยแบ่งโปรแกรมการเรียนการสอนออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. หลักสูตรการออกเสียงระดับต้น (Speak It Right) มุ่งเน้นการสอนฝึกออกเสียงในระดับเสียงพยัญชนะและสระในคำ (Segmental Features) และการลงเสียงเน้นหนักในคำ (Word Stress) ซึ่งถึงแม้การลงเสียงเน้นหนักในคำจะถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการออกเสียงในระดับประโยค (Supra-segmental Features) ก็ตาม แต่การฝึกในระดับคำย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนในเรื่องดังกล่าวด้วยควบคู่ไปกับการฝึกเสียงพยัญชนะและสระ ทั้งนี้ เนื่องจากเล็งเห็นถึงความสำคัญในการออกเสียงระดับคำให้ถูกต้องตามอักขระวิธี เพื่อเป็นพื้นฐานความรู้ ในอันที่จะพัฒนาต่อเนื่องไปยังการออกเสียงในระดับที่สูงขึ้นต่อไปได้ ถึงแม้ในปัจจุบันแนวโน้มการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่มีใครให้ความสนใจการออกเสียงในระดับเสียงเดี่ยวๆในคำมากนัก ด้วยมุ่งไปที่การออกเสียงในระดับประโยคเพื่อการสื่อความเป็นสิ่งสำคัญ³

2. หลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) มุ่งเน้นการสอนฝึกออกเสียงในระดับประโยค (Supra-segmental Features) ไม่ว่าจะเป็นเสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) หรือทำนองเสียง (Intonation) ซึ่งถือเป็นหัวใจในการสื่อความด้วยการพูดโดยรวม โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษในระดับประโยคได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ตามหลักมาตรฐานของระบบเสียงภาษาอังกฤษของเจ้าของภาษา เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดในการสื่อความด้วยการพูดและการประกาศบนเครื่องบิน

¹ D. Nunan. (1991). *Language Teaching Methodology: A Textbook for teachers*. p. 102.

² P. Avery; & S. Ehrlich. (1992). *Teaching American English Pronunciation*. p. 164.

³ D. Nunan. (1991). *op. cit.* p. 103.

อย่างไรก็ดี เนื่องจากหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ดังกล่าว เป็นหลักสูตรที่สร้างขึ้นและนำมาฝึกอบรมพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2539 ซึ่งในขณะนั้นยังมิได้มีการแบ่งหลักสูตรการฝึกอบรมเป็น 2 ระดับ กล่าวคือ การออกเสียงระดับต้น (Speak It Right) และการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) อย่างในปัจจุบัน

ดังนั้น เนื้อหาในหลักสูตรการออกเสียงระดับสูงจึงมีความซ้ำซ้อนกับเนื้อหาในหลักสูตรการออกเสียงระดับต้น โดยยังคงมุ่งเน้นหนักไปที่การฝึกอบรมการออกเสียงในระดับคำ (Segmental Features) แทนที่จะเป็นการออกเสียงในระดับประโยค (Supra-segmental Features) ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลัก กอปรกับตัวอย่างที่ประกอบบทเรียนและปรากฏในกิจกรรมฝึกหัดความสอดคล้องกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในงาน ทั้งระยะเวลาของหลักสูตรมีเพียง 3 วัน ซึ่งถือว่าสั้นมากในการฝึกฝนทางด้านการออกเสียง จึงทำให้ผู้เรียนมีปัญหาอย่างมากในการฝึกฝนและทำความเข้าใจหลักการออกเสียงในระดับประโยค ทำให้ไม่สามารถสอบผ่านตามเกณฑ์มาตรฐานที่บริษัทกำหนดไว้ได้ ตลอดจนไม่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมีการประกาศให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้โดยสารบนเครื่องบิน ทั้งยังไม่สามารถแยกความแตกต่างเมื่อตนเองออกเสียงไม่ถูกต้องได้

และจากการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนด้วยแบบประเมินผลหลังการฝึกอบรม (Post Course Evaluation) พบว่า ผู้เรียนต้องการให้การฝึกฝนการออกเสียงภาษาอังกฤษมีมาตรฐานและเป็นแบบแผนมากขึ้น โดยให้เนื้อหาและกิจกรรมฝึกมีความสอดคล้องกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในงาน เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้ทันที อันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความด้วยการพูด ซึ่งเป็นหัวใจหลักของงานบริการ

ในส่วนของผู้วิจัยต้องการที่จะส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำงาน และมีการพัฒนาทักษะในการออกเสียงภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น กล่าวคือ มีความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสมตามหลักการออกเสียงมากขึ้น รวมทั้งเสริมสร้างให้เกิดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องเมื่อผ่านการอบรมไปแล้ว

เพื่อแก้ปัญหาและสนองตอบต่อความมุ่งหวังดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตร และกิจกรรมฝึกในอันที่จะเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และทักษะของผู้เรียนเสียใหม่ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาที่มุ่งเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เป็นสำคัญ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรที่มุ่งหวังให้พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน สามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักมาตรฐานในระบบเสียงภาษาอังกฤษของเจ้าของภาษามากขึ้น ในอันที่จะเสริมสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการสื่อความด้วยการพูดและการประกาศบนเครื่องบิน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมฝึกของหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในการสร้างเสริมความสามารถและทักษะในการออกเสียงภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารความด้วยการพูด (Oral Communication) ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยใช้หลักสูตรที่ได้ทำการปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมฝึกขึ้นใหม่ พร้อมทั้งนำผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอบรมดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอบรมของผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุง

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จะได้หลักสูตรการออกเสียงระดับสูงฉบับปรับปรุง โดยมุ่งหวังที่จะช่วยให้ผู้เรียนซึ่งเป็นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าว สามารถสื่อสารความด้วยการพูดและทำการประกาศบนเครื่องบินด้วยการออกเสียงตามหลักของระบบเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบิน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นจำนวนผู้เรียนที่หน่วยงานกำหนด ที่ได้ผ่านการอบรมหลักสูตรการออกเสียงระดับต้น (Speak It Right) ด้วยเกณฑ์คะแนนมาตรฐาน คือ ไม่ต่ำกว่า 75 คะแนน จาก 100 คะแนน
2. การวิจัยจะมุ่งศึกษาค้นคว้าด้านการฝึกออกเสียงในระดับประโยค (Supra-segmental Features) โดยเน้นการเสริมสร้างความสามารถทางด้านการลงเสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation)
3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ยึดตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรพื้นฐานภาคบังคับของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน หลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ซึ่งได้มีการปรับปรุงด้านเนื้อหาและกิจกรรมฝึก เพื่อเสริมสร้างทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. ระยะเวลาในการทดลอง 3 วันๆละ 7 ชั่วโมง รวม 21 ชั่วโมง ในระหว่างวันที่ 16 ถึง 18 เดือน มีนาคม 2547

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ หลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ที่มีการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหา และกิจกรรมฝึก เพื่อให้สอดคล้องกับการฝึกฝนสร้างทักษะด้านการออกเสียง

ภาษาอังกฤษระดับประโยค (Supra-segmental Features) อันประกอบด้วย การลงเสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation) ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของหลักสูตรดังกล่าว พร้อมทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในอันที่จะสามารถนำความรู้ไปใช้ในหน้าที่การงานของตนได้ทันที

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการออกเสียงระดับประโยคของผู้เรียน ทั้งการลงเสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผู้เรียน คือ พนักงานต้อนรับหญิงบนเครื่องบิน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรการออกเสียงระดับต้น (Speak It Right) มาแล้ว

2. หลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) คือ หลักสูตรการออกเสียงภาษาอังกฤษซึ่งเป็นโปรแกรมการเรียนการสอนต่อเนื่องจากหลักสูตรการออกเสียงระดับต้น เป็นระยะเวลา 3 วัน โดยมีเนื้อหาและกิจกรรมฝึกที่สร้างเสริมทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษระดับประโยค อันได้แก่ การลงเสียงหนัก-เบาของคำในประโยคภาษาอังกฤษหรือการลงเสียงเน้นหนัก (Stress) การหยุดเว้นระยะเป็นช่วงๆสั้นในการพูดประโยคภาษาอังกฤษ ซึ่งสัมพันธ์กับการลงเสียงเน้นหนักในประโยคหรือจังหวะ (Rhythm) และระดับเสียงขึ้น-ลงของประโยคในภาษาอังกฤษหรือทำนองเสียง (Intonation) โดยยึดหลักของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เป็นสำคัญ

3. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) คือ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นหนักทางด้านของการสื่อสาร ตามแนวของภาษาที่มีการใช้จริงในหมู่เจ้าของภาษา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลัก นั่นคือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

ข้อตกลงเบื้องต้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีพื้นฐานทางด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษ กล่าวคือ มีทักษะในการออกเสียงพยัญชนะและสระในระดับคำที่ใกล้เคียงกัน เนื่องจากผ่านการอบรมหลักสูตรการออกเสียงระดับต้น (Speak It Right) มาแล้ว โดยสามารถสอบผ่านเกณฑ์การทดสอบของบริษัทด้วยคะแนนไม่ต่ำกว่า 75 คะแนน จาก 100 คะแนน

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงของผู้เรียนหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงเพิ่มขึ้นจากก่อนการฝึกอบรม และผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอบรมของผู้เรียนด้วยหลักสูตรปรับปรุงสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการสอนการออกเสียงเพื่อการสื่อความ
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกออกเสียง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร คือการปรับปรุงวัตถุประสงค์ โครงสร้างเนื้อหา และกิจกรรมฝึกของหลักสูตร ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน เพื่อสามารถนำพาผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ได้อย่างสมบูรณ์

การสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนโดยทั่วไป มักมีจุดมุ่งหมายเพื่อสนองความต้องการของ

1. องค์กร
2. ผู้สอน
3. ผู้เรียน

อย่างไรก็ดี เมื่อหลักสูตรที่สร้างขึ้นไม่สอดคล้องหรือไม่สนองตอบกับความต้องการขององค์กร ผู้เรียน และผู้สอน กล่าวคือ ผู้เรียนไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์หลักที่องค์กรและผู้สอนกำหนด จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุง และแก้ไขหลักสูตรนั้นๆ

แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรจะเป็นไปอย่างไร ขึ้นอยู่กับความต้องการขององค์กร ผู้เรียน และผู้สอนเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้ ก่อนที่จะมีการพัฒนาหลักสูตรจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ความต้องการของทั้งองค์กร ผู้สอนและผู้เรียนเสียก่อน เพื่อเก็บข้อมูลในอันที่จะใช้ปรับปรุงแก้ไขวัตถุประสงค์ โครงสร้างเนื้อหา และกิจกรรมฝึกไปในแนวทางที่เหมาะสม¹

การเก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ความต้องการสามารถกระทำได้หลายรูปแบบ อาทิเช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การประชุม การสำรวจพฤติกรรมของผู้เรียน การสุ่มเก็บข้อมูลจากผู้เรียน การทำกรณีศึกษา เป็นต้น² หลังจากนั้น จึงได้นำเอาข้อมูลที่ได้มารวบรวมและประมวลออกมาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

¹ J.C. Richards. (2001). *Curriculum Development in Language Teaching*. p.p. 90-91.

² *Ibid.* p.p. 60-63.

ในงานวิจัยครั้งนี้ หลักสูตรการออกเสียงภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่จะทำการปรับปรุง คือ หลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ในอันที่จะสนองตอบความต้องการขององค์กร ผู้เรียน และผู้สอนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ เพื่อก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด

อนึ่ง ในการพัฒนาหลักสูตรจำต้องอาศัยความเข้าใจเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนด้วย ทั้งนี้ เพื่อเชื่อให้การพัฒนาหลักสูตรเป็นไปตามศักยภาพพื้นฐานของผู้เรียน โดย ส่งผลให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาความสามารถ และนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้ในที่สุด

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ปัจจัย 6 ประการที่ส่งผลต่อการเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา (Non-native Speaker)¹ มีดังนี้

2.1 ภาษาแม่ของผู้เรียน (The Native Language) สำหรับผู้เรียนที่เข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ (Puberty) แล้ว การเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษเพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ที่เหมือนกับเจ้าของภาษาทุกประการ นั้นเป็นไปได้ยาก² กอปรกับอวัยวะในการออกเสียงมีความยืดหยุ่นน้อยลง จึงก่อให้เกิดความยากลำบากในการเรียนรู้ ทำความเข้าใจ และฝึกฝน

สำหรับระบบเสียงภาษาไทยและระบบเสียงภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก เนื่องจากเป็นภาษาที่จัดอยู่ในคนละประเภท กล่าวคือ ภาษาไทยเป็นภาษาที่ใช้เสียงวรรณยุกต์เป็นตัวกำกับ (Tonal Language) ในการสื่อความ และเป็นภาษาที่ใช้พยางค์เป็นเครื่องวัด (Syllable-timed Language) คือ ระยะเวลาของการออกเสียงแต่ละพยางค์จะเท่ากันหมด โดยระยะเวลาที่ใช้ในการพูดประโยค จะเป็นสัดส่วนกับจำนวนพยางค์ทั้งหมดที่มีอยู่ในประโยค ส่วนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ไม่ใช่เสียงวรรณยุกต์ เป็นตัวกำกับในการสื่อความ (Non-tonal Language) แต่จะใช้การลงเสียงเน้นหนัก (Stress) และทำนองเสียง (Intonation) แทน ตลอดจนเป็นภาษาที่ใช้เสียงเน้นหนักเป็นเครื่องวัด (Stress-timed Language) คือ จังหวะการพูดขึ้นอยู่กับการเน้นเสียงหนักของคำในประโยค จังหวะในประโยคจะมีช่วงเวลาห่างเท่ากัน โดยไม่คำนึงถึงจำนวนพยางค์ที่ไม่ได้รับการเน้นหนัก³

2.2 อายุของผู้เรียน (The Age Factor) ดังที่ได้กล่าวไปข้างต้นว่า ผู้เรียนซึ่งเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์แล้ว ยากที่จะฝึกฝนการออกเสียงของภาษาที่สองได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และปราศจากสำเนียงที่ติดมาจากภาษาแม่ สอดคล้องกับแนวความคิดที่ว่า ในการรับรู้ทางภาษา (Language Acquisition) ของมนุษย์จะมี

¹ J. Kenworthy. (1987). *Teaching English Pronunciation*. p.p. 4-8.

² D. Nunan. (1991). *Language Teaching Methodology: A Textbook for teachers*. p. 101.

³ ทิพวัลย์ อุกฤษ. (2518). *การสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อสอนเรื่องเสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และระดับเสียงสูงต่ำ (Intonation) สำหรับผู้แรกเรียน*. หน้า 5-6.

ความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับอายุ และช่วงเวลาที่สามารถเรียนรู้ทางภาษาได้ดีคือ ช่วงก่อนเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ (Puberty) นั่นเอง อย่างไรก็ตาม จากงานวิจัย พบว่า ยังมีผู้เรียนซึ่งเลยช่วงวัยดังกล่าวที่สามารถออกเสียงภาษาที่สองได้ไม่แตกต่างจากเจ้าของภาษา¹ ดังนั้น จึงยังไม่สามารถชี้ชัดลงไปได้ว่าปัจจัยทั้งสองมีความสัมพันธ์กันโดยตรง

2.3 โอกาสในการใช้ภาษาที่สองของผู้เรียน (Amount of Exposure) หากยิ่งมีมากเท่าใด ยิ่งส่งผลให้ผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้ในการออกเสียงได้มากขึ้นเท่านั้น ซึ่งถือเป็นปัจจัยเกื้อหนุนที่ก่อให้เกิดการพัฒนาการออกเสียงของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม บางครั้งแม้ว่าจะมีโอกาสที่ได้ใช้ภาษามาก แต่ไม่สามารถได้ยินความแตกต่าง ก็ไม่สามารถสร้างโอกาสในการเรียนรู้ได้ ดังจะได้อธิบายต่อไป

2.4 ทักษะทางสัทศาสตร์ (Phonetic Ability) ในที่นี้หมายถึง ทักษะด้านการฟังของผู้เรียนในอันที่จะแยกแยะความแตกต่างของระบบเสียงของทั้งสองภาษา ผู้เรียนที่สามารถแยกแยะ หรือมีการฟังที่ดี ย่อมสามารถที่จะฝึกฝนการออกเสียงได้ดีกว่า ผู้ที่ไม่สามารถแยกแยะได้

2.5 ทศนคติและตัวตนของผู้เรียน (Attitude and Identity) กล่าวคือ ทักษะในการเรียนรู้การปรับตัว และการพัฒนาการออกเสียงภาษาที่สอง ซึ่งขึ้นอยู่กับทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อวัฒนธรรมของภาษานั้นๆ

2.6 แรงจูงใจและความสนใจของผู้เรียน (Motivation and Concern for Good Pronunciation) ปัจจัยข้อสุดท้ายมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับบุคลิกภาพของผู้เรียนว่า มีความต้องการที่จะเรียนรู้เพื่อให้เกิดผลอย่างไร รวมทั้งตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการออกเสียงเพื่อการสื่อสารหรือไม่

เหล่านี้ ถือเป็นปัจจัยที่สมควรจะนำมาประกอบการพิจารณาในอันที่จะสร้างหลักสูตรการออกเสียงภาษาอังกฤษให้มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนโดยรวม เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดหลังจากการฝึกอบรม

จากปัจจัยทั้ง 6 ข้างต้น กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนอยู่ในช่วงวัยที่เข้าสู่วัยเจริญพันธุ์แล้ว ผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวังหลังจากการฝึกอบรม มิได้ต้องการให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้เหมือนกับเจ้าของภาษาทุกประการ หากแต่เพียงให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงตามหลักของการออกเสียงระดับประโยค (Supra-segmental Features) ในระบบเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อประสิทธิผลในการสื่อสารเท่านั้น

นอกจากนี้ การที่กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนที่มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษค่อนข้างมาก จากการพบปะสื่อสารกับผู้โดยสารต่างชาติ ซึ่งถือเป็นการสร้างโอกาสในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง โดยหลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นใหม่ จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง เพื่อให้สามารถแยกแยะการออกเสียงที่ถูกต้อง และไม่ถูกต้องออกจากกันได้ ทั้งนี้ เป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเมื่อผ่านการฝึกอบรมต่อไป

ในส่วนของทัศนคติและแรงจูงใจของผู้เรียน ส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของตน ให้เป็นไปตามหลักมาตรฐานของระบบเสียงภาษาอังกฤษของเจ้าของ

¹ P. Avery; & S. Ehrlich. (1992). *Teaching American English Pronunciation*. preface XIII.

ภาษา เพื่อลดปัญหาการสื่อความที่ขาดประสิทธิภาพกับผู้โดยสารต่างชาติ กอปรกับผู้เรียนมีประสบการณ์ทำงานมาแล้วอย่างต่ำ 5 ปี จึงเล็งเห็นถึงความสำคัญอย่างยิ่งยวดในอันที่จะฝึกฝนการออกเสียงให้มีความถูกต้องและเหมาะสม เพื่อประโยชน์สูงสุดในอาชีพการงาน ยิ่งกว่านั้น เนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องสอบผ่านหลักสูตรการออกเสียงทั้ง 2 ระดับตามเกณฑ์มาตรฐานที่องค์กรกำหนด จึงจะสามารถเลื่อนขั้นขึ้นไปปฏิบัติงานในชั้นธุรกิจได้ ทำให้ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และฝึกฝนมีสูงมาก จากทัศนคติทางบวกของผู้เรียนต่อหลักสูตรการออกเสียง ทำให้การพัฒนานหลักสูตรดังกล่าว มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่น่าพึงพอใจ

สิ่งเหล่านี้ถือเป็นแนวทางในการพัฒนานหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ในงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมุ่งหวังให้เป็นไปตามแนวทางที่เหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกับระยะเวลาการอบรมที่มีอยู่อย่างจำกัด อย่างไรก็ตาม การพัฒนานหลักสูตรจำเป็นต้องมีความสอดคล้องกับแนวโน้มการเรียนการสอนภาษาในปัจจุบันอีกด้วย ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การสื่อความ (Communicative Approach) เป็นสำคัญ ดังที่จะได้กล่าวต่อไป

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการสอนการออกเสียงเพื่อการสื่อความ

แนวทางการสอนการออกเสียงในปัจจุบัน มีความสอดคล้องกับการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อความ (Communicative Language Teaching) โดยเปลี่ยนแปลงจากการสอนที่มุ่งเน้นการฝึกฝนเสียงเดี่ยว (Single Sound) ในระดับคำไปเป็นการสอนที่มุ่งเน้นการฝึกฝนการลงเสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation) ในระดับประโยค เนื่องจากถือว่า การฝึกฝนในระดับประโยคมีความสำคัญต่อการสื่อความที่ราบรื่น เป็นที่เข้าใจกันทั้งผู้พูดและผู้ฟังมากกว่าการฝึกเสียงเดี่ยวๆ¹ รวมทั้งเป็นการฝึกที่สอดคล้องกับธรรมชาติของการสื่อความด้วยการพูดของเจ้าของภาษาอีกด้วย ดังปรากฏในงานวิจัยของไบร์นและวอลซ์ (Byrne; & Walsh. 1973), เพนนิ่งตันและริชาร์ดส์ (Pennington; & Richards. 1986), ออดลิน (Odlin. 1989) และ นูแนน (Nunan. 1991) ซึ่งทำการวิจัยภายใต้แนวทางการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษดังกล่าวกับกลุ่มตัวอย่างที่มีเจ้าของภาษา อาทิเช่น ชาวญี่ปุ่น ชาวไทย เป็นต้น เพื่อศึกษาการเรียนรู้การออกเสียงภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างเหล่านั้น พบว่า แนวการสอนการออกเสียงที่มุ่งฝึกฝนการออกเสียงในระดับประโยค (Supra-segmental Features) เป็นหลักนั้น ช่วยก่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความระหว่างผู้พูดและผู้ฟังได้เป็นอย่างดี มากกว่าแนวทางการสอนแบบเดิมที่มุ่งเน้นการฝึกฝนเสียงเดี่ยวในระดับคำ (Segmental Features)

แม้กระนั้นการสอนแต่เพียงการออกเสียงในระดับประโยค (Supra-segmental Features) โดยละความสำคัญของการออกเสียงในระดับคำ (Segmental Features) โดยสิ้นเชิง ไม่สามารถสร้างความสมบูรณ์ให้กับ การออกเสียงภาษาอังกฤษได้ เพราะถึงแม้ผู้เรียนสามารถออกเสียงโดยใช้เสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation) ได้อย่างถูกต้องตามหลักการออกเสียงของระบบเสียง

¹ D. Nunan. (1991). *Language Teaching Methodology: A Textbook for teachers*. p. 103.

ภาษาอังกฤษ และสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาดังกล่าวได้ในระดับหนึ่ง แต่ถ้าปราศจากการออกเสียงพยัญชนะและสระเดี่ยวๆในระดับคำที่ถูกต้อง จะนำมาซึ่งความคับข้องใจ และการเกิดอคติของผู้ฟังได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้ ซึ่งเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่า มีเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นจริง และผู้ฟังได้แสดงอคติออกมาให้สาธารณชนเห็นผ่านทางหนังสือพิมพ์ Bangkok Post ดังนี้

Strange accent

...I always find it amusing when listening to people trying to speak a language not their own. On one very foggy morning, I was aboard a Thai Airways flight to Chiang Mai. During our final approach, the captain made the announcement that "...due to the density of the frog down below we have to circle around for a while until the frog disappears." Following our landing, the flight attendant's voice sounded on the intercom, with all "R's" locked in her tongue (most flight attendants speak with the same accent), then she said "Thank you" and Good Bruy". They made my day.

Tony U.

จดหมายฉบับนี้ส่งผ่านคอลัมน์ Postbag ของหนังสือพิมพ์ Bangkok Post ฉบับวันที่ 13 พฤศจิกายน 2542 ผู้โดยสารคนหนึ่งได้เล่าเชิงบ่น และแสดงความเย้ยหยันขบขันที่นักบิน และพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินออกเสียงผิดพลาด ทำให้การสื่อสารด้วยคำมีความหมายคลาดเคลื่อนไป ถึงแม้ผู้โดยสารคนดังกล่าว จะสามารถเข้าใจคำเหล่านั้นได้ โดยอาศัยการตีความจากบริบททางภาษา และบริบทแวดล้อม (Linguistic & Situational Context) ก็ตาม

จากจดหมายข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การสอนการออกเสียงที่มุ่งเน้นแต่การออกเสียงในระดับประโยค (Supra-segmental Features) เพียงอย่างเดียว ไม่ก่อให้เกิดการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ดีได้อย่างสมบูรณ์ โดยเฉพาะนักบินและพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีการออกเสียงที่ถูกต้องทั้งระดับคำและประโยคอย่างมีความหมาย เพราะถือเป็นผู้ที่ถูกคัดสรรแล้วในการทำหน้าที่ในระดับนานาชาติ ที่ผู้โดยสารต่างก็คาดหวังว่า มีทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาได้เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

ดังนั้น หลักสูตรที่ผู้วิจัยจะทำการปรับปรุง จะมีการทบทวนการออกเสียงในระดับคำที่ผู้เรียนได้ผ่านการอบรมมาแล้วด้วยคะแนนที่กำหนด กล่าวคือ ไม่ต่ำกว่า 75 คะแนน จาก 100 คะแนน เพื่อให้ผู้เรียนระมัดระวังในการออกเสียงเดี่ยวๆในระดับคำ (Segmental Features) ร่วมไปด้วยการฝึกฝนการออกเสียงระดับประโยค (Supra-segmental Features) โดยเน้นการเสริมสร้างและพัฒนาความสามารถในการใช้เสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation) และจะนำเอากิจกรรมฝึกที่หลากหลาย

¹ พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). การพูดภาษาอังกฤษตามหลักสัทศาสตร์. หน้า 8-9.

และเกี่ยวเนื่องกับภาษาที่ใช้ในงานเข้ามาประกอบในเนื้อหาของหลักสูตร เพื่อสร้างความกระตือรือร้นแก่ผู้เรียนให้ฝึกฝนอย่างจริงจัง และเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดเมื่อนำไปใช้ในการดำเนินการสื่อสารจริง

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกออกเสียง

กิจกรรมที่ส่งเสริมการฝึกฝนในการออกเสียง โดยมุ่งเน้นให้เกิดความเข้าใจเมื่อมีการสื่อความนั้น ควรเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความหมายที่ใช้ในการสื่อความด้วยการพูด (Oral Communication) อย่างมีความหมายให้มากที่สุด ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจลักษณะในการออกเสียงของระบบเสียงในภาษาที่สองได้อย่างแท้จริง¹

ด้วยเหตุนี้ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้การสอนเพื่อการสื่อความอย่างแท้จริง ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของ²

1. กิจกรรมการฝึกฝนการออกเสียงโดยคำนึงถึงความหมายที่เกิดขึ้นจากการออกเสียงนั้นๆ เพื่อเหตุผลของการสื่อความเป็นหลัก โดยมีเป้าหมายไปที่การฝึกในระดับคำเพียงอย่างเดียว

2. กิจกรรมที่สร้างขึ้นควรมีลักษณะเป็นภาระงานที่มอบหมายให้ปฏิบัติ (Task Orientation)

3. กิจกรรมควรมีกิจกรรมในการพัฒนาการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องนอกชั้นเรียน

4. กิจกรรมมีลักษณะส่งเสริมให้มีการทำงานเป็นกลุ่ม และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการแก้ไข

ข้อบกพร่องในการออกเสียง

5. กิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้

ในการฝึกฝนการออกเสียงในระดับประโยค (Supra-segmental Features) ได้แก่ การลงเสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation) นั้น ผู้เรียนควรจะได้มีโอกาสฝึกโดยใช้ตัวอย่างในการฝึกที่มีลักษณะเป็นประโยคยาว ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างการออกเสียงในระดับประโยคและความหมายของข้อความ³

ในส่วนของกิจกรรมที่อยู่ในรูปของการฝึกออกเสียงตามซ้ำๆ (Pronunciation Drill) ซึ่งเป็นลักษณะการฝึกที่ในปัจจุบันไม่ค่อยนิยมมากนัก เนื่องจาก ถือว่าการฝึกในลักษณะเช่นนี้ เป็นการฝึกที่ลดความสามารถในการเรียนรู้ และความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ตลอดจนก่อให้เกิดความเกียจคร้านของผู้เรียนด้วย⁴ แม้กระนั้น การฝึกลักษณะนี้ยังคงมีความจำเป็นในการเรียนการสอนออกเสียง⁵ กล่าวคือ

¹ M. Pennington; & J.C. Richards. (1986, June). *Pronunciation Revisited*. TESOL Quarterly. V.20. p. 219.

² P. Avery; & S. Ehrich. (1992). *Teaching American English Pronunciation*. p. 165.

³ *Ibid.* p. 169.

⁴ E. Stevick. (1982). *Teaching and Learning Languages*. pp. 51-52.

⁵ D. Nunan. (1991). *Language Teaching Methodology: A Textbook for teachers*. p. 103.

1. ก่อให้เกิดความมั่นใจมากขึ้น เนื่องจากกิจกรรมที่ใช้ฝึกจะจำกัดอยู่ในวงความรู้แคบๆ คือ เพียงด้านใดด้านหนึ่ง
2. แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างการออกเสียงของตัวผู้เรียนและเจ้าของภาษาได้ง่ายกว่า กิจกรรมฝึกที่เป็นลักษณะเพื่อการสื่อความอย่างแท้จริง
3. ทำให้มีการเรียนรู้ขั้นตอนในการออกเสียงที่ง่ายขึ้น โดยเฉพาะเมื่อระยะเวลาในการอบรมที่จำกัด

อนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดการออกเสียงที่มีความสั่นไหวต่อเนื่อง และมีจังหวะที่สอดคล้อง ผู้สอนควรที่จะสร้างกิจกรรมฝึกในลักษณะดังกล่าวให้มีความหลากหลาย¹ ดังนี้

1. การเลือกที่จะให้ผู้เรียนทั้งชั้น ผู้เรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นแถวหรือผู้เรียนเป็นรายบุคคล ในการฝึกการออกเสียงตามนั้นๆ
2. การเรียกผู้เรียนเป็นกลุ่มหรือบุคคล ตามลำดับหรือสุ่ม
3. การให้ฝึกโดยการเปิดแบบเรียน หรือปิดแบบเรียน
4. การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงตามซ้ำๆ 2-3 ครั้งต่อกลุ่ม/บุคคลหรือฝึกออกเสียงตามเพียงครั้งเดียวต่อกลุ่ม/บุคคล
5. การใช้จังหวะเร็วหรือช้าในการฝึก
6. การใช้น้ำเสียง
7. การใช้ระดับเสียง

รูปประโยคที่ใช้ในการฝึกนั้น ควรเป็นในลักษณะของภาษาที่มีการใช้จริงโดยอาจเป็นบทสนทนา การรายงานข่าว การประกาศให้ข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น²

ดังนั้น กิจกรรมฝึกที่ปรากฏในหลักสูตรควรจะมีหลากหลายดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการฝึกฝน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในอันที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของตนตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องได้เป็นอย่างดี

สำหรับกิจกรรมฝึกในหลักสูตรที่จะมีการปรับปรุงในงานวิจัยครั้งนี้ มีทั้งการฝึกทักษะการฟังควบคู่ไปกับการฝึกทักษะในการออกเสียง เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถที่จะแยกแยะความแตกต่างระหว่างระบบเสียงของทั้งสองภาษา และความแตกต่างระหว่างการออกเสียงของตนและเจ้าของภาษา เมื่อมีการออกเสียงที่ผิดพลาด ตลอดจนมีความสามารถที่จะแก้ไขการออกเสียงของตนได้โดยอัตโนมัติ (Automatic Skill-based Performance) โดยใช้วลีและประโยคที่เกี่ยวข้องกับงานของผู้เรียนโดยตรง (Job-related phrases/sentences) เป็นหลัก รวมทั้งรูปประโยคที่ใช้ในการประกาศ บนเครื่องบิน ทั้งนี้เนื่องจาก

¹ D. Nunan. (1991). *Language Teaching Methodology: A Textbook for teachers*. p. 104. (citing E. Stevick.. (1982). *Teaching and Learning Languages*. p.p. 55-56.)

² P. Avery; & S. Ehrich. (1992). *Teaching American English Pronunciation*. p. 169.

เวลาในการฝึกอบรมมีค่อนข้างจำกัด การใช้วิธีและประโยคที่ผู้เรียนมี ความจำเป็นต้องใช้ในการทำงาน จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กอปรกับสามารถนำไปใช้ได้ในการปฏิบัติงานจริงโดยทันที เพื่อประโยชน์สูงสุดขององค์กร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานต้อนรับ(หญิง)บนเครื่องบินของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นจำนวนผู้เรียนที่หน่วยงานกำหนดให้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละครั้ง เพื่อให้ผู้สอนสามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง ที่ได้ผ่านการอบรมหลักสูตรการออกเสียงระดับต้น (Speak It Right) ด้วยเกณฑ์คะแนนมาตรฐาน คือ ไม่ต่ำกว่า 75 คะแนน จาก 100 คะแนน โดยกำหนดระยะเวลาในการทดลอง 3 วัน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมของหลักสูตรพื้นฐานภาคบังคับของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน โดยดำเนินการทดลองระหว่างวันที่ 16 ถึง 18 เดือนมีนาคม 2547

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. หลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) และแผนการอบรมที่สอดคล้องกับหลักสูตร โดยหลักสูตรดังกล่าวจะมีการปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมฝึกที่เสริมสร้างความเข้าใจและทักษะในการออกเสียงระดับประโยค ซึ่งจะจัดแบ่งบทเรียนออกเป็น 3 ส่วน กล่าวคือ

- 1.1 บทเรียนที่เกี่ยวกับเสียงเน้นหนัก (Stress) ทั้งระดับคำและประโยค
- 1.2 บทเรียนที่เกี่ยวกับการลงจังหวะ (Rhythm)
- 1.3 บทเรียนที่เกี่ยวกับการใช้ทำนองเสียง (Intonation)

โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ทั้ง 3 บทเรียนนี้มีกิจกรรมการฝึกทักษะการออกเสียงควบคู่ไปกับการฝึกทักษะการฟัง เพื่อเสริมสร้างการออกเสียงของผู้เรียนให้ถูกต้องตามหลักการของระบบเสียงภาษาอังกฤษ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังรายละเอียดโครงสร้างหลักสูตรที่ปรากฏในภาคผนวก ก. (หน้า 54-83)

ในการตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรและแผนการอบรมที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ โดยนำมาทดลองใช้กับผู้เรียนซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่าง และมีการประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานขององค์กรทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรมเช่นเดียวกับขั้นตอนที่จะทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ดังกล่าว ช่วยให้ผู้วิจัยทราบถึงข้อบกพร่องของเนื้อหา กิจกรรมฝึก และแผนการฝึกอบรม เพื่อนำมาแก้ไขอีกครั้งก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบมาตรฐานขององค์กร ประกอบด้วยบทประกาศบนเครื่องบินที่มีการประกาศจริงในปัจจุบัน จำนวน 7 ประกาศ ซึ่งเป็นประกาศพื้นฐานบนเครื่องบินที่ผู้เรียนควรจะสามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องและสละสลวยตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษเมื่อผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ไปแล้ว โดยระยะเวลาที่ใช้ในการทดสอบ 35 นาที แบ่งเป็นการอธิบายวิธีการอัดเสียงและสิ่งที่พึงระวังในการอัดเสียง รวมทั้งกฎเกณฑ์ในการทดสอบที่ผู้สอบต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด 5 นาทีและการอัดเสียง 30 นาที

การประเมินผลพิจารณาจากแถบบันทึกเสียงที่ผู้เรียนบันทึกเสียงไว้ โดยผู้วิจัยทำการประเมินตามเกณฑ์การตัดสินที่องค์กรกำหนด ดังนี้

2.1 การออกเสียงระดับคำ (Segmental Features) ผู้เรียนจะต้องออกเสียงระดับคำผิดไม่เกิน 20 คำ โดยเน้นเฉพาะคำที่สื่อความหมายหลัก (Content Word) ในประโยค จากบทประกาศทั้งสิ้น 7 บท ซึ่งมีความยาวประมาณ 30-40 คำในแต่ละบท ถ้าผู้เรียนมีการออกเสียงผิดพลาดเกินจำนวนที่กำหนด จะถือว่าไม่ผ่านการทดสอบ ทั้งนี้เพราะถึงแม้ผู้เรียนได้ผ่านการอบรมหลักสูตรการออกเสียงระดับต้น (Speak It Right) ตามเกณฑ์คะแนนมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการออกเสียงระดับคำได้อย่างชัดเจนและเป็นที่น่าสนใจของผู้ฟังก็ตาม แต่ในการประกาศบนเครื่องบินจำเป็นต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้อง ดังนั้นการออกเสียงในระดับคำจึงถูกนำมาใช้ในการประเมินผลในหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) นี้ด้วย

2.2 การออกเสียงระดับประโยค (Supra-segmental Features) จะยึดหลักของการลงเสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation) ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ โดยการตัดสินจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับ กล่าวคือ

ระดับ 5 การลงเสียงหนักเบา (Stress) จังหวะ (Rhythm) ทำนองเสียง (Intonation) ระดับเสียงและการต่อเนื่องของเสียงระหว่างคำได้อย่างเป็นธรรมชาติ แทบจะเหมือนกับเจ้าของภาษา

ระดับ 4 การลงเสียงหนักเบา (Stress) จังหวะ (Rhythm) ทำนองเสียง (Intonation) ระดับเสียงและการต่อเนื่องของเสียงระหว่างคำได้อย่างถูกต้องคล้ายเจ้าของภาษา แต่ยังมีอิทธิพลของภาษาแม่ครอบงำอยู่บ้างเล็กน้อย

ระดับ 3 การลงเสียงหนักเบา (Stress) จังหวะ (Rhythm) ทำนองเสียง (Intonation) ระดับเสียงและการต่อเนื่องของเสียงได้พอสมควรแต่ไม่ค่อยเป็นธรรมชาติ เนื่องจากยังมีอิทธิพลของภาษาแม่ครอบงำอยู่พอสมควร แม้กระนั้นผู้ฟังก็ยังสามารถเข้าใจได้เกือบทั้งหมด

ระดับ 2 การลงเสียงหนักเบา (Stress) จังหวะ (Rhythm) ทำนองเสียง (Intonation) ระดับเสียงและการต่อเนื่องของเสียงระหว่างคำได้บ้าง โดยมีอิทธิพลของภาษาแม่ครอบงำอยู่ค่อนข้างมาก ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ยาก

ระดับ 1 การลงเสียงหนักเบา (Stress) จังหวะ (Rhythm) ทำนองเสียง (Intonation) ระดับเสียงและการต่อเนื่องของเสียงระหว่างคำแทบไม่ได้เลยหรือไม่ถูกต้อง โดยมีอิทธิพลของภาษาแม่ครอบงำมาก จนทำให้ผู้ฟังแทบจะไม่เข้าใจหรือไม่สามารถเข้าใจได้เลย

โดยผู้เรียนจะต้องได้ระดับ 3 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่องค์กรกำหนด อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจจะอาศัยพิจารณาจากความเชี่ยวชาญของผู้ประเมินผลเป็นหลัก

อนึ่ง ในกรณีของปัจจัยอื่นที่เข้ามามีอิทธิพลในการออกเสียงได้แก่ ความบกพร่องของอวัยวะในการออกเสียง จะไม่ปรากฏในกลุ่มผู้เรียนซึ่งเป็นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน เนื่องจากระบบคัดสรรตัวบุคคลขององค์กรที่จะมีการตรวจสอบผู้สมัครทุกคนในเรื่องดังกล่าว เพราะผู้ที่จะสามารถผ่านการคัดเลือกเข้ามาทำหน้าที่พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ต้องมีความสมบูรณ์และสมบูรณ์ในทุกๆด้าน

3. แบบประเมินผลหลังการฝึกอบรม (Post Course Evaluation) เป็นแบบประเมินผลที่หน่วยงานต้นสังกัดได้สร้างขึ้นไว้เป็นมาตรฐาน เพื่อใช้ในการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการฝึกอบรม เนื้อหาและกิจกรรมของการฝึกอบรม แบบประเมินดังกล่าวแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ คำถามปลายปิด โดยมีตัวเลือกให้ผู้เรียนได้เลือกข้อที่ตนคิดว่าใกล้เคียงกับความคิดเห็นของตนมากที่สุด และคำถามปลายเปิด ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อหลักสูตรอย่างเต็มที่ ดังรายละเอียดแบบประเมินผลหลังการฝึกอบรมที่ปรากฏในภาคผนวก ก. (หน้า 90-91) โดยผู้สอนจะแจกแบบประเมินผลให้แก่ผู้เรียนหลังจากการทดสอบเสร็จสิ้นลง ระยะเวลาที่ใช้ 20 นาที หลังจากนั้นผู้สอนจึงได้เก็บรวบรวมข้อมูลและนำไปประมวลผล เพื่อใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

4. ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มผู้เรียนหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ก่อนการปรับปรุง จำนวน 3 กลุ่ม โดยผู้เรียนกลุ่มที่ 1 และผู้เรียนกลุ่มที่ 2 ผู้วิจัยเป็นผู้ให้การฝึกอบรม ขณะที่ผู้เรียนกลุ่มที่ 3 อาจารย์ท่านอื่นเป็นผู้ให้การฝึกอบรม ทั้งนี้ แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยผู้เรียนกลุ่มละ 20 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมและผลการสำรวจความคิดเห็นของพนักงานต้อนรับ(หญิง)บนเครื่องบิน ซึ่งใช้หลักสูตรการออกเสียงระดับสูงก่อนการปรับปรุง จำนวน 3 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น 60 คน
2. เตรียมตัวก่อนการทดลองสอนหลักสูตรโดยศึกษาและเตรียมพร้อมเครื่องมือ เอกสารประกอบการเรียนการสอนและจัดทำแผนการอบรมเพื่อใช้ในการอบรมเป็นระยะเวลา 3 วัน หลักสูตรดังกล่าวได้มีการทดลองสอนเพื่อทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนการทดลองจริง เนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรมจะเป็นไปตามเนื้อหาและกิจกรรมที่ได้วางไว้ในหลักสูตรและแผนการอบรมที่มีการจัดทำไว้ล่วงหน้าแล้ว โดยการฝึกอบรมจะเป็นไปดังรายละเอียดโครงสร้างหลักสูตรที่ปรากฏในภาคผนวก ก. (หน้า 54-83)
3. ดำเนินการทดสอบก่อนการฝึกอบรม (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบมาตรฐานขององค์กรในการวัดผล โดยใช้ระยะเวลาในการทดสอบ 35 นาที เมื่อการทดสอบเสร็จสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยนำแถบบันทึกเสียงที่บันทึกเสียงของผู้เรียนมาเปิดฟัง เพื่อประเมินผลตามเกณฑ์การตัดสินที่องค์กรกำหนดทีละคน
4. ดำเนินการฝึกอบรมตามหลักสูตรปรับปรุง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ให้การฝึกอบรมต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 3 วัน รวม 21 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 16 ถึง 18 เดือนมีนาคม 2547
5. ดำเนินการทดสอบหลังการฝึกอบรม (Post-test) ด้วยแบบทดสอบมาตรฐานขององค์กรในการวัดผลเช่นเดียวกับการทดสอบก่อนการฝึกอบรม โดยการทดสอบทั้งสองครั้งจะใช้ระยะเวลาเท่ากัน คือ 35 นาที เมื่อการทดสอบเสร็จสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยนำแถบบันทึกเสียงที่บันทึกเสียงของผู้เรียนมาเปิดฟัง เพื่อประเมินผลตามเกณฑ์การตัดสินที่องค์กรกำหนดทีละคน และทำการรวบรวมผลที่ได้เพื่อนำไปวิเคราะห์ต่อไป
6. สำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อหลักสูตรปรับปรุงที่ใช้ในการทดลองด้วยแบบประเมินผลหลังการฝึกอบรม (Post Course Evaluation) ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกอบรมและเนื้อหาของการฝึกอบรม เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS มาใช้เพื่อหาสถิติ จากผลการใช้เครื่องมือในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อแสดงผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยรวม จากผลคะแนนของที่ได้จากการทำแบบทดสอบมาตรฐานขององค์กร ทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรมด้วยเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย กล่าวคือ หลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ที่มีการปรับปรุงแล้ว พร้อมทั้งเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งใช้หลักสูตรปรับปรุงกับผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มผู้เรียนที่ใช้หลักสูตรก่อนการปรับปรุง จำนวน 3 กลุ่ม

2. สถิติเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยใช้ t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Correlated Samples) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยว่า ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่

3. สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินผลหลังการฝึกอบรม (Post Course Evaluation) ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้หลักสูตรปรับปรุงและกลุ่มผู้เรียนที่ใช้หลักสูตรก่อนการปรับปรุงจำนวน 3 กลุ่มนั้น ส่วนแรกที่เป็นคำถามปลายปิดวิเคราะห์โดยการสรุปเป็นร้อยละ (Percentage) และส่วนที่สองที่เป็นคำถามปลายเปิดนำมาสรุปเป็นลักษณะของความเรียงประกอบกับร้อยละ (Percentage)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนาเนื้อหาและกิจกรรมฝึกของหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) สำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน โดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่าง 20 คน ระยะเวลาการทดลอง 3 วัน

ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแถบบันทึกเสียงของกลุ่มตัวอย่างจากการทำแบบทดสอบมาตรฐานการออกเสียงภาษาอังกฤษขององค์กรทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงมาประเมินผลด้วยเกณฑ์การตัดสินดังต่อไปนี้

1.1 การออกเสียงระดับคำ (Segmental Features) ผู้เรียนต้องออกเสียงระดับคำผิดไม่เกิน 20 คำ ถ้าผู้เรียนมีการออกเสียงผิดพลาดเกินจำนวนที่กำหนด จะถือว่าไม่ผ่านการทดสอบ

1.2 การออกเสียงระดับประโยค (Supra-segmental Features) โดยพิจารณาแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 สามารถออกเสียงระดับประโยคได้อย่างเป็นธรรมชาติ แทบจะเหมือนกับเจ้าของภาษา

ระดับ 4 สามารถออกเสียงระดับประโยคได้อย่างถูกต้องคล้ายเจ้าของภาษา แต่ยังมีอิทธิพลของภาษาแม่ครอบงำอยู่บ้างเล็กน้อย

ระดับ 3 สามารถออกเสียงระดับประโยคได้ดีพอสมควรแต่ไม่ค่อยเป็นธรรมชาติ เนื่องจากยังมีอิทธิพลของภาษาแม่ครอบงำอยู่พอสมควร แม้กระนั้นผู้ฟังก็ยังสามารถเข้าใจได้เกือบทั้งหมด

ระดับ 2 สามารถออกเสียงระดับประโยคได้บ้าง โดยมีอิทธิพลของภาษาแม่ครอบงำอยู่ค่อนข้างมากทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ยาก

ระดับ 1 สามารถออกเสียงระดับประโยคแทบไม่ได้เลยหรือไม่ถูกต้อง โดยมีอิทธิพลของภาษาแม่ครอบงำอย่างมากจนทำให้ผู้ฟังแทบจะไม่เข้าใจหรือไม่สามารถเข้าใจได้เลย

โดยผู้เรียนต้องได้ระดับ 3 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษระดับประโยคได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่องค์กรกำหนด อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนที่ได้รับการประเมินผลการออกเสียงอยู่ในระดับ 3 ขึ้นไปจะไม่มีปัญหาในการออกเสียงระดับคำ โดยความผิดพลาดที่เกิดขึ้นมักไม่เกินจำนวนที่กำหนดคือ 20 คำ

จากนั้นนำผลสัมฤทธิ์ที่ได้มาคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน อันได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อนำไปเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรม และนำผลสัมฤทธิ์

หลังการฝึกอบรมดังกล่าวไปเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุงของผู้เรียนอีก 3 กลุ่มที่ทำการประมวลผลไว้เรียบร้อยแล้วก่อนการทดลอง

2. เปรียบเทียบหาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยใช้ t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Correlated Samples)

3. นำข้อมูลจากแบบประเมินผลหลังการฝึกอบรม (Post Course Evaluation) โดยส่วนแรกที่เป็นคำถามปลายปิดนำมาวิเคราะห์ด้วยการสรุปเป็นร้อยละ (Percentage) และส่วนที่สองที่เป็นคำถามปลายเปิดนำมาสรุปเป็นลักษณะของความเรียงประกอบกับร้อยละ (Percentage)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นพนักงานต้อนรับ(หญิง)บนเครื่องบิน จำนวน 20 คน ด้วยหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ที่มีการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กร ผู้เรียน และผู้สอน ตามกรอบแนวคิดของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) โดยมีระยะเวลาในการทดลอง 3 วัน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนการฝึกอบรม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 1.95 กล่าวคือ มีคะแนนอยู่ในระดับ 1-2 ขณะที่ผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการฝึกอบรมนั้นเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.30 กล่าวคือ มีคะแนนอยู่ในระดับ 3-4 ดังปรากฏในตาราง 1

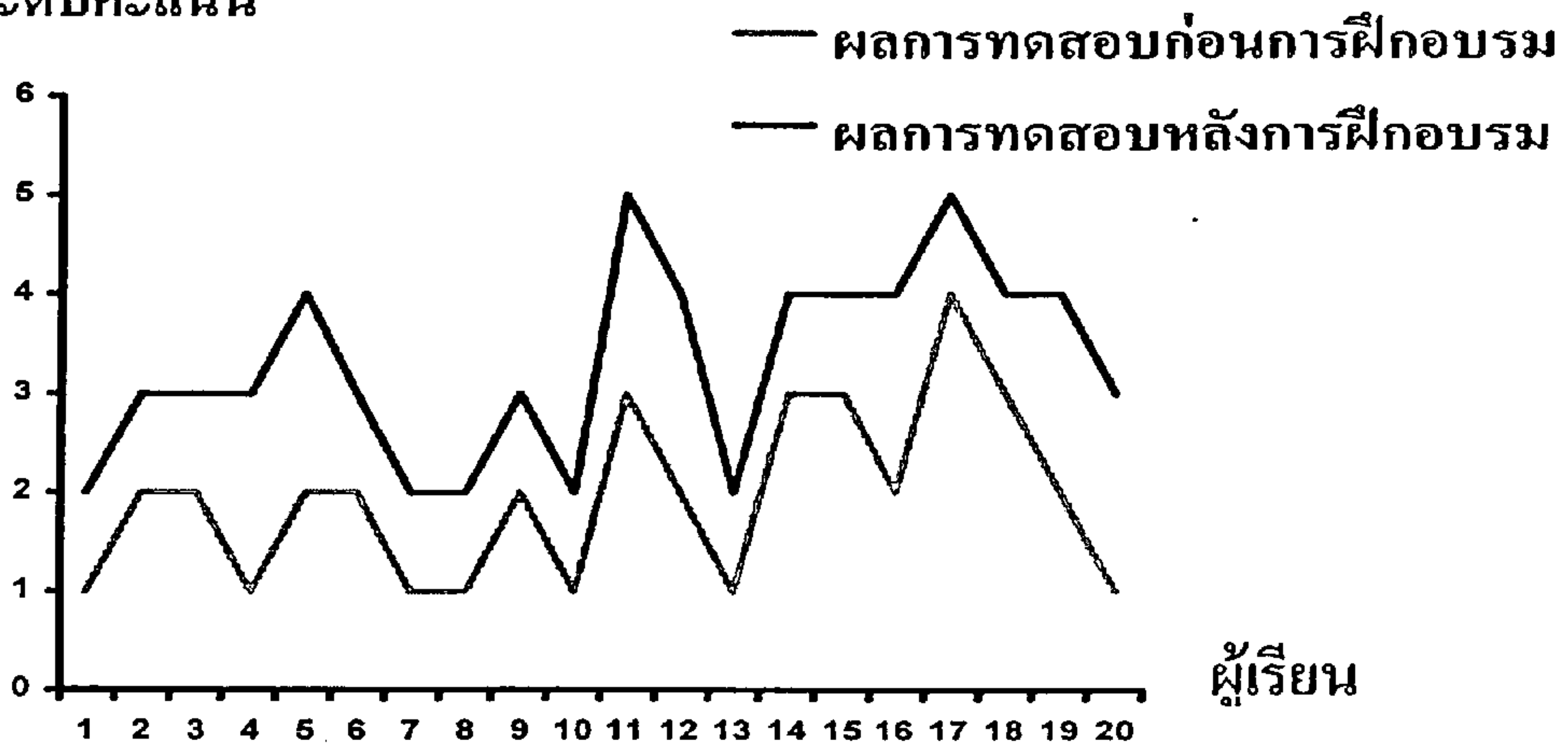
ตาราง 1 ตารางคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงของกลุ่มตัวอย่าง

	จำนวน (คน)	ฐานนิยมของ คะแนนสูงสุด	ฐานนิยมของ คะแนนต่ำสุด	คะแนนเฉลี่ย
คะแนนเฉลี่ยก่อนการ ฝึกอบรม	20	1	4	1.95
คะแนนเฉลี่ยหลังการ ฝึกอบรม	20	2	5	3.30

ยิ่งกว่านั้น เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนเป็นรายบุคคลจะยังเห็นได้ชัดว่า กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนจะมีการพัฒนาระดับการออกเสียงของตนเพิ่มขึ้น 1-2 ระดับแตกต่างกันไปตามความสามารถพื้นฐานที่มีอยู่เดิม ดังปรากฏในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลคะแนนเป็นรายบุคคลของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการฝึก
อบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุง

ระดับคะแนน

และเมื่อนำผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมาเปรียบเทียบหาความแตกต่าง โดยใช้การคำนวณ t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Correlated Samples) . พบว่า ผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่าง มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 ตารางเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงของกลุ่มตัวอย่าง (t-test)

	ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง				ค่าสถิติในการ	N-1	Sig.
					แจกแจง (t)	(df)	(2-tailed)
	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่าความเชื่อมั่น 95% ของช่วงต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย				
			ต่ำ	สูง			
คะแนนก่อนการฝึกและคะแนนหลังการฝึก	-1.35	0.49	-1.58	-1.12	-12.337*	19	0.000

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

N หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

การเปรียบเทียบระหว่างผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงและผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้เรียนหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุง จำนวน 3 กลุ่ม โดยผู้เรียนกลุ่มที่ 1 และผู้เรียนกลุ่มที่ 2 ผู้วิจัยเป็นผู้ให้การฝึกอบรม ขณะที่ผู้เรียนกลุ่มที่ 3 อาจารย์ท่านอื่นเป็นผู้ให้การฝึกอบรม ทั้งนี้ แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยผู้เรียนกลุ่มละ 20 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ 3.30 กล่าวคือมีคะแนนอยู่ในระดับ 3-4 ในขณะที่ ผู้เรียนกลุ่มที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.80 ผู้เรียนกลุ่มที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.85 และผู้เรียนกลุ่มที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.75 กล่าวคือ มีคะแนนอยู่ในระดับ 2-3 คะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่างเป็นการแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของหลักสูตรปรับปรุงว่า มีประสิทธิภาพส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการออกเสียงได้ดียิ่งขึ้นกว่าหลักสูตรก่อนการปรับปรุง ดังปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 ตารางเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษหลังการฝึกอบรมระหว่างกลุ่มตัวอย่างซึ่งใช้หลักสูตรปรับปรุง และกลุ่มผู้เรียนซึ่งใช้หลักสูตรก่อนการปรับปรุง

ผลสัมฤทธิ์หลัง การฝึกอบรม (ระดับคะแนน)	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ หลักสูตรปรับปรุง (20 คน)	กลุ่มผู้เรียนที่ใช้หลักสูตรก่อนการปรับปรุง		
		กลุ่มที่ 1 (20 คน)	กลุ่มที่ 2 (20 คน)	กลุ่มที่ 3 (20 คน)
1	-	-	-	-
2	5	9	11	10
3	6	7	3	5
4	7	3	4	5
5	2	1	2	-
คะแนนเฉลี่ย	3.30	2.80	2.85	2.75

หมายเหตุ

- 1 = ระดับ 1 2 = ระดับ 2 3 = ระดับ 3 4 = ระดับ 4 5 = ระดับ 5
- คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มผู้เรียนที่ใช้หลักสูตรก่อนการปรับปรุงรวม 3 กลุ่ม อยู่ที่ระดับ 2.80

ตาราง 4 ตารางแสดงค่าร้อยละของผู้ที่ผ่านและไม่ผ่านการทดสอบตามเกณฑ์มาตรฐานที่องค์กรกำหนดของกลุ่มตัวอย่างซึ่งใช้หลักสูตรปรับปรุง และกลุ่มผู้เรียนซึ่งใช้หลักสูตรก่อนการปรับปรุง

	กลุ่มตัวอย่าง		ผู้เรียนกลุ่มที่ 1		ผู้เรียนกลุ่มที่ 2		ผู้เรียนกลุ่มที่ 3	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ค่าร้อยละ	75	25	55	45	45	55	50	50

จากตาราง 4 เปรียบเทียบระหว่างจำนวนร้อยละของผู้ที่ผ่านการทดสอบตามเกณฑ์มาตรฐานที่องค์กรกำหนดของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงสามารถสอบผ่านการทดสอบตามเกณฑ์มาตรฐานที่องค์กรกำหนดร้อยละ 75 ซึ่งสูงกว่าจำนวนร้อยละของผู้เรียนที่สามารถสอบผ่านการทดสอบได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่องค์กรกำหนดของผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุงร้อยละ 55 45 และ 50 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าหลักสูตรที่มีการพัฒนานั้น มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างความสามารถในการออกเสียงของผู้เรียน ส่งผลให้จำนวนผู้สอบผ่านของกลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุง

ตาราง 5 ตารางแสดงคำร้อยละของผลการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างซึ่งใช้หลักสูตรปรับปรุง และกลุ่มผู้เรียนซึ่งใช้หลักสูตรก่อนปรับปรุง ด้วยแบบประเมินผลหลังการฝึกอบรม (Post Course Evaluation)

ข้อ ที่	คำถามที่ปรากฏในแบบสอบถาม	กลุ่ม ตัวอย่าง	ผู้เรียน กลุ่มที่1	ผู้เรียน กลุ่มที่2	ผู้เรียน กลุ่มที่3
1.	ระยะเวลาของการฝึกอบรม				
	ก. ระยะเวลาสั้นเกินไป	0	0	0	0
	ข. ระยะเวลาเหมาะสมแล้ว	20	85	70	75
	ค. ระยะเวลาสั้นเกินไป	80	15	30	25
2.	การฝึกอบรมมีประโยชน์สอดคล้องต่อ หน้าที่การงานของผู้เรียน				
	ก. มีประโยชน์มาก	85	65	60	55
	ข. มีประโยชน์พอสมควร	15	35	40	45
	ค. มีประโยชน์เล็กน้อย	0	0	0	0
	ง. ไม่มีประโยชน์	0	0	0	0
3.	เนื้อหาของบทเรียนและหนังสือแบบเรียน				
	ก. เพียงพอและสอดคล้องกับงาน	75	10	15	15
	ข. ไม่เพียงพอแต่สอดคล้องกับงาน	15	45	50	40
	ค. ไม่เพียงพอและไม่สอดคล้องกับงาน	0	35	30	35
	ง. มีความซับซ้อนและยากแก่การนำไปใช้	10	0	0	0
	จ. ง่ายเกินไปและมีความซ้ำซ้อน	0	10	5	10
4.	กิจกรรมที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน				
	ก. น่าสนใจและมีประโยชน์มาก	60	60	50	45
	ข. น่าสนใจและมีประโยชน์พอสมควร	40	40	50	55
	ค. ไม่น่าสนใจและไม่มีประโยชน์	0	0	0	0
	ง. น่าเบื่อและเสียเวลา	0	0	0	0

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ ที่	คำถามที่ปรากฏในแบบสอบถาม	กลุ่ม ตัวอย่าง	ผู้เรียน กลุ่มที่1	ผู้เรียน กลุ่มที่2	ผู้เรียน กลุ่มที่3
5.	กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนที่ต้องการ ให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น (ตอบได้มากกว่า1ข้อ)	(39)	(38)	(35)	(36)
	ก. การบรรยายประกอบบทเรียน	0	0	0	0
	ข. การฝึกออกเสียงในชั้นเรียน	20.51	13.16	17.14	13.89
	ค. การฝึกออกเสียงในห้องปฏิบัติการทาง ภาษา	38.46	36.84	37.14	38.89
	ง. การฝึกทักษะการฟัง	20.51	23.68	22.86	22.22
	จ. การฝึกโดยใช้บทบาทสมมติ	5.13	7.89	8.57	8.33
	ฉ. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน	15.38	13.16	11.43	13.89
	ช. การฝึกโดยใช้เกมส์	0	5.26	2.86	2.78
	ซ. ไม่จำเป็นต้องมีการเพิ่มปริมาณกิจกรรม	0	0	0	0
6.	กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนที่ต้องการ ให้มีปริมาณลดลง (ตอบได้มากกว่า1ข้อ)	(29)	(28)	(27)	(30)
	ก. การบรรยายประกอบบทเรียน	34.48	46.43	44.44	53.33
	ข. การฝึกออกเสียงในชั้นเรียน	6.90	14.26	14.81	13.33
	ค. การฝึกออกเสียงในห้องปฏิบัติการทาง ภาษา	0	0	0	0
	ง. การฝึกทักษะการฟัง	3.45	3.57	0	0
	จ. การฝึกโดยใช้บทบาทสมมติ	17.24	25.03	25.93	26.67
	ฉ. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน	10.34	10.71	11.12	6.67
	ช. การฝึกโดยใช้เกมส์	17.24	0	3.70	0
	ซ. ไม่จำเป็นต้องมีการลดปริมาณกิจกรรม	10.34	0	0	0

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ ที่	คำถามที่ปรากฏในแบบสอบถาม	กลุ่ม ตัวอย่าง	ผู้เรียน กลุ่มที่1	ผู้เรียน กลุ่มที่2	ผู้เรียน กลุ่มที่3
7.	การสอนของผู้ให้การฝึกอบรม				
	ก. ยากแก่การเข้าใจและน่าเบื่อ	0	0	0	0
	ข. เข้าใจได้ง่ายและน่าสนใจ	60	55	60	55
	ค. พอใจ	40	45	40	45
	ง. ไม่พอใจ	0	0	0	0
8.	เครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ที่ใช้ ประกอบการเรียนการสอน และบรรยากาศในการเรียน				
	ก. พอใจมาก	20	15	30	25
	ข. พอใจ	80	85	70	75
	ค. ไม่พอใจ	0	0	0	0
	ง. สมควรต้องปรับปรุง	0	0	0	0
9.	ภาพรวมของการฝึกอบรม				
	ก. ดีมาก	5	0	0	0
	ข. ดี	55	45	50	55
	ค. ปานกลาง	40	55	50	45
	ง. ไม่ดี	0	0	0	0
10.	ทักษะทางด้านภาษาอังกฤษที่ต้องการฝึก เพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า1ข้อ)	(27)	(26)	(28)	(29)
	ก. ทักษะการฟังทั้งในชั้นเรียนและ ห้องปฏิบัติการทางภาษา	14.81	19.23	17.86	20.69
	ข. ทักษะการพูดและการออกเสียง	66.67	53.85	60.71	62.07
	ค. ทักษะการอ่านและคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ งาน	11.11	15.38	14.29	10.34
	ง. ทักษะการเขียนและไวยากรณ์	7.41	11.54	7.14	6.70
	จ. ไม่ต้องการฝึกทักษะใดเพิ่มเติม	0	0	0	0

ผลการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง จากแบบประเมินผลหลังการฝึกอบรม (Post Course Evaluation) ที่หน่วยงานต้นสังกัดได้สร้างขึ้นไว้เป็นมาตรฐาน เพื่อใช้ในการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการฝึกอบรม เนื้อหา และกิจกรรมของการฝึกอบรม แบบประเมินดังกล่าวแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ คำถามปลายปิด และคำถามปลายเปิด ดังปรากฏในตาราง 5 ข้างต้น โดยทำการคำนวณในส่วนของคำถามปลายปิดเป็นร้อยละ (Percentage) ซึ่งผลที่ได้นำมาเปรียบเทียบรายชื่อกับผลที่ได้จากกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ก่อนการปรับปรุง จำนวน 3 กลุ่ม เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังต่อไปนี้

1. ระยะเวลาในการฝึกอบรม

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ระยะเวลาสั้นเกินไปร้อยละ 80 ระยะเวลาเหมาะสมแล้วร้อยละ 20

ส่วนผู้เรียนกลุ่มที่ 1 เห็นว่า ระยะเวลาเหมาะสมแล้วร้อยละ 85 ระยะเวลาสั้นเกินไปร้อยละ 15 ผู้เรียนกลุ่มที่ 2 เห็นว่า ระยะเวลาเหมาะสมแล้วร้อยละ 70 ระยะเวลาสั้นเกินไปร้อยละ 30 และผู้เรียนกลุ่มที่ 3 เห็นว่า ระยะเวลาเหมาะสมแล้วร้อยละ 75 ระยะเวลาสั้นเกินไปร้อยละ 25 ทั้งนี้ไม่มีกลุ่มใดเห็นว่า ระยะเวลา นานเกินไป ทั้งนี้ ผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่า ระยะเวลาในการฝึกอบรมมีความเหมาะสมแล้ว ซึ่งบ่งถึงความพึงพอใจในการฝึกอบรมของผู้เรียนในระดับหนึ่งที่ไม่เท่ากับความพึงพอใจในการฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เห็นว่า ระยะเวลาสั้นเกินไป

2. การฝึกอบรมมีประโยชน์สอดคล้องต่อหน้าที่การงานของผู้เรียน

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีประโยชน์มากร้อยละ 85 มีประโยชน์พอประมาณร้อยละ 15

ส่วนผู้เรียนกลุ่มที่ 1 เห็นว่า มีประโยชน์มากร้อยละ 65 มีประโยชน์พอประมาณร้อยละ 35 ผู้เรียนกลุ่มที่ 2 เห็นว่า มีประโยชน์มากร้อยละ 60 มีประโยชน์พอประมาณร้อยละ 40 และผู้เรียนกลุ่มที่ 3 เห็นว่า มีประโยชน์มากร้อยละ 55 มีประโยชน์พอประมาณร้อยละ 45 ทั้งนี้ไม่มีกลุ่มใดเห็นว่า การฝึกอบรมมี ประโยชน์เล็กน้อย และไม่มีประโยชน์ กระนั้น แม้ผู้เรียนทุกกลุ่มมีความคิดเห็นว่าเป็นการฝึกอบรมที่มี ประโยชน์ แต่เมื่อนำจำนวนร้อยละมาเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้เรียนด้วยหลักสูตรก่อน การปรับปรุง พบว่า จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่า มีประโยชน์มาก มีสัดส่วนสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่าง

3. เนื้อหาของบทเรียนและหนังสือแบบเรียน

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เพียงพอและสอดคล้องกับงานร้อยละ 75 ไม่เพียงพอแต่สอดคล้องกับ งานร้อยละ 15 มีความซับซ้อนและยากแก่การนำไปใช้ร้อยละ 10 ทั้งนี้ไม่มีผู้ใดเห็นว่า ไม่เพียงพอและไม่ สอดคล้องกับงาน และง่ายเกินไปและมีความซ้ำซ้อน

ขณะที่กลุ่มผู้เรียนมีความคิดเห็นที่หลากหลายออกไป โดยผู้เรียนกลุ่มที่ 1 เห็นว่า ไม่เพียงพอ แต่สอดคล้องกับงานร้อยละ 45 ไม่เพียงพอและไม่สอดคล้องกับงานร้อยละ 35 เพียงพอและสอดคล้องกับ งานร้อยละ 10 ง่ายเกินไปและมีความซ้ำซ้อนร้อยละ 10 ผู้เรียนกลุ่มที่ 2 เห็นว่า ไม่เพียงพอแต่สอดคล้องกับ

งานร้อยละ 50 ไม่เพียงพอและไม่สอดคล้องกับงานร้อยละ 30 เพียงพอและสอดคล้องกับงานร้อยละ 15 ง่ายเกินไปและมีความซ้ำซ้อนร้อยละ 5 และผู้เรียนกลุ่มที่ 3 เห็นว่า ไม่เพียงพอแต่สอดคล้องกับงานร้อยละ 40 ไม่เพียงพอและไม่สอดคล้องกับงานร้อยละ 35 เพียงพอและสอดคล้องกับงานร้อยละ 15 ง่ายเกินไปและมีความซ้ำซ้อนร้อยละ 10 โดยไม่มีผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่มเห็นว่า มีความซับซ้อนและยากแก่การนำไปใช้ ความคิดเห็นที่หลากหลายโดยเฉพาะความคิดเห็นทางลบ อันได้แก่ ไม่เพียงพอแต่สอดคล้องกับงาน ไม่เพียงพอและไม่สอดคล้องกับงาน ง่ายเกินไปและมีความซ้ำซ้อน ของผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่ม มีสัดส่วนที่สูงกว่าในกลุ่ม ตัวอย่าง บ่งชี้ให้เห็นถึงจุดอ่อนในหลักสูตรก่อนการปรับปรุง และความสอดคล้องกับงานของหลักสูตรปรับปรุงที่มีสูงขึ้น

4. กิจกรรมที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า น่าสนใจและมีประโยชน์มากร้อยละ 60 น่าสนใจและมีประโยชน์พอสมควร ร้อยละ 40

ส่วนผู้เรียนกลุ่มที่ 1 เห็นว่า น่าสนใจและมีประโยชน์มากร้อยละ 60 น่าสนใจและมีประโยชน์พอสมควรร้อยละ 40 ผู้เรียนกลุ่มที่ 2 เห็นว่า น่าสนใจและมีประโยชน์มากร้อยละ 50 น่าสนใจและมีประโยชน์พอสมควรร้อยละ 50 และผู้เรียนกลุ่มที่ 3 เห็นว่า น่าสนใจและมีประโยชน์มากร้อยละ 45 น่าสนใจและมีประโยชน์พอสมควรร้อยละ 55 ทั้งนี้ไม่มีกลุ่มใดเห็นว่า ไม่น่าสนใจและไม่มีประโยชน์ และน่าเบื่อและเสียเวลา

จากสัดส่วนของความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันมากนักของกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มผู้เรียนด้วย หลักสูตรก่อนการปรับปรุงแสดงให้เห็นว่า แม้กลุ่มตัวอย่างจะมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน แต่ยังคงมีบางส่วนที่ต้องปรับปรุงแก้ไข เพราะสัดส่วนของความคิดเห็นที่ว่า น่าสนใจและมีประโยชน์มาก ยังมีความใกล้เคียงกับกลุ่มผู้เรียนด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุง

5. กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนที่ต้องการให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า การฝึกออกเสียงในห้องปฏิบัติการทางภาษาร้อยละ 38.46 การฝึกทักษะการฟังร้อยละ 20.51 การฝึกออกเสียงในชั้นเรียนร้อยละ 20.51 การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนร้อยละ 15.38 การฝึกโดยใช้บทบาทสมมุติร้อยละ 5.13 ทั้งนี้ไม่มีผู้ใดเห็นว่า ควรเพิ่มปริมาณการฝึกโดยใช้เกมส์ หรือ ปริมาณการบรรยายประกอบบทเรียน และไม่จำเป็นต้องมีการเพิ่มปริมาณกิจกรรม

ส่วนผู้เรียนกลุ่มที่ 1 เห็นว่า การฝึกออกเสียงในห้องปฏิบัติการทางภาษาร้อยละ 36.84 การฝึกทักษะการฟังร้อยละ 23.68 การฝึกออกเสียงในชั้นเรียนร้อยละ 13.16 การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนร้อยละ 13.16 การฝึกโดยใช้บทบาทสมมุติร้อยละ 7.89 การฝึกโดยใช้เกมส์ร้อยละ 5.26 ผู้เรียนกลุ่มที่ 2 เห็นว่า การฝึกออกเสียงในห้องปฏิบัติการทางภาษาร้อยละ 37.14 การฝึกทักษะการฟังร้อยละ 22.86 การฝึกออกเสียงในชั้นเรียนร้อยละ 17.14 การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนร้อยละ 11.43 การฝึกโดยใช้บทบาทสมมุติร้อยละ 8.57 การฝึกโดยใช้เกมส์ร้อยละ 2.86 และผู้เรียนกลุ่มที่ 3 เห็นว่า การฝึกออกเสียงในห้องปฏิบัติการทางภาษาร้อยละ 38.89 การฝึกทักษะการฟังร้อยละ 22.22 การฝึกออกเสียงในชั้นเรียนร้อยละ 13.89

การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนร้อยละ 13.89 การฝึกโดยใช้บทบาทสมมุติร้อยละ 8.33 การฝึกโดยใช้เกมส์ร้อยละ 2.75 โดยไม่มีผู้ใดเห็นว่า ควรเพิ่มปริมาณการบรรยายประกอบบทเรียน และไม่จำเป็นต้องมีการเพิ่มปริมาณกิจกรรม

จะเห็นได้ว่า กิจกรรมที่ผู้เรียนด้วยหลักสูตรปรับปรุงและก่อนการปรับปรุงต้องการให้เพิ่มปริมาณนั้นเป็นไปในแนวทางเดียวกัน กล่าวคือ ต้องการให้เพิ่มการฝึกออกเสียงในห้องปฏิบัติการทางภาษา การฝึกทักษะการฟัง การฝึกออกเสียงในชั้นเรียน การฝึกโดยใช้บทบาทสมมุติ และการฝึกโดยใช้เกมส์ตามลำดับ ซึ่งเป็นการบ่งชี้ว่า ถึงแม้จะมีการปรับสัดส่วนของกิจกรรมดังกล่าวเพิ่มขึ้นในหลักสูตรปรับปรุงแล้ว ก็ยังคงไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน แต่จะเป็นในลักษณะใดจะได้กล่าวในการอภิปรายผลต่อไป

6. กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนที่ต้องการให้มีปริมาณลดลง (ตอบได้มากกว่า1ข้อ)

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรลดการบรรยายประกอบบทเรียนร้อยละ 34.48 การฝึกโดยใช้บทบาทสมมุติร้อยละ 17.24 การฝึกโดยใช้เกมส์ร้อยละ 17.24 การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนร้อยละ 10.34 ไม่จำเป็นต้องมีการลดปริมาณกิจกรรมร้อยละ 10.34 การฝึกออกเสียงในชั้นเรียนร้อยละ 6.90 การฝึกทักษะการฟังร้อยละ 3.45 ทั้งนี้ไม่มีผู้ใดเห็นว่า ควรลดปริมาณการฝึกออกเสียงในห้องปฏิบัติการทางภาษา

ส่วนผู้เรียนกลุ่มที่ 1 เห็นว่า ควรลดการบรรยายประกอบบทเรียนร้อยละ 46.43 การฝึกโดยใช้บทบาทสมมุติ ร้อยละ 25.03 การฝึกออกเสียงในชั้นเรียนร้อยละ 14.26 การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนร้อยละ 10.71 การฝึกออกเสียงในห้องปฏิบัติการทางภาษาร้อยละ 3.57 ทั้งนี้ไม่มีผู้ใดเห็นว่า ควรลดปริมาณการฝึกโดยใช้เกมส์ และไม่จำเป็นต้องมีการลดปริมาณกิจกรรม ผู้เรียนกลุ่มที่ 2 เห็นว่า ควรลดการบรรยายประกอบบทเรียนร้อยละ 44.44 การฝึกโดยใช้บทบาทสมมุติร้อยละ 25.93 การฝึกออกเสียงในชั้นเรียนร้อยละ 14.81 การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนร้อยละ 11.12 การฝึกโดยใช้เกมส์ร้อยละ 3.70 ทั้งนี้ ไม่มีผู้ใดเห็นว่า ควรลดปริมาณการฝึกออกเสียงในห้องปฏิบัติการทางภาษา และไม่จำเป็นต้องมีการลดปริมาณกิจกรรม และผู้เรียนกลุ่มที่ 3 เห็นว่า ควรลดการบรรยายประกอบบทเรียนร้อยละ 53.33 การฝึกโดยใช้บทบาทสมมุติร้อยละ 26.67 การฝึกออกเสียงในชั้นเรียนร้อยละ 13.33 การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนร้อยละ 6.67 ทั้งนี้ไม่มีผู้ใดเห็นว่า ควรลดปริมาณการฝึกโดยใช้เกมส์ ลดปริมาณการฝึกออกเสียงในห้องปฏิบัติการทางภาษา และไม่จำเป็นต้องมีการลดปริมาณกิจกรรม โดยความคิดเห็นที่ปรากฏมีความแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่ม

อย่างไรก็ดี กิจกรรม 2 อันดับแรกที่ผู้เรียนด้วยหลักสูตรปรับปรุงและก่อนการปรับปรุงเห็นว่า ควรลดปริมาณลง คือ การบรรยายประกอบบทเรียน และการฝึกโดยใช้บทบาทสมมุติ โดยมีกิจกรรมการฝึกโดยใช้เกมส์แทรกขึ้นมาเป็นอันดับ 2 ในกลุ่มผู้เรียนด้วยหลักสูตรปรับปรุง ซึ่งต่างไปจากความคิดเห็นของกลุ่มผู้เรียนด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุงที่มีจำนวนน้อยมากถึงไม่มีเลย

7. การสอนของผู้ให้การฝึกอบรม

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เข้าใจได้ง่ายและน่าสนใจร้อยละ 60 พอใจร้อยละ 40

ส่วนผู้เรียนกลุ่มที่ 1 เห็นว่า เข้าใจได้ง่ายและน่าสนใจร้อยละ 55 พอใจร้อยละ 45 ผู้เรียนกลุ่มที่ 2 เห็นว่า เข้าใจได้ง่ายและน่าสนใจร้อยละ 60 พอใจร้อยละ 40 และผู้เรียนกลุ่มที่ 3 เห็นว่า เข้าใจได้ง่ายและน่าสนใจร้อยละ 55 พอใจร้อยละ 45 ทั้งนี้ไม่มีกลุ่มใดเห็นว่า ยากแก่การเข้าใจและน่าเบื่อ และไม่พอใจ

ความพึงพอใจในการสอนของผู้ให้การฝึกอบรมที่มีสัดส่วนไปในทางบวกของผู้เรียนบ่งถึงความพึงพอใจในตัวผู้ให้การฝึกอบรม ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องไปถึงความพึงพอใจในการฝึกอบรมอีกด้วย

8. เครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน และบรรยากาศในการเรียน

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า พอใจร้อยละ 80 พอใจมากร้อยละ 20

ส่วนผู้เรียนกลุ่มที่ 1 เห็นว่า พอใจร้อยละ 85 พอใจมากร้อยละ 15 ผู้เรียนกลุ่มที่ 2 เห็นว่า พอใจร้อยละ 70 พอใจมากร้อยละ 30 และผู้เรียนกลุ่มที่ 3 เห็นว่า พอใจร้อยละ 75 พอใจมากร้อยละ 25 ทั้งนี้ไม่มีกลุ่มใดเห็นว่า ไม่พอใจ และสมควรต้องปรับปรุง แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นโดยรวมของผู้เรียนด้วยหลักสูตรปรับปรุงและก่อนการปรับปรุงในข้อนี้เป็นไปในทางเดียวกัน

9. ภาพรวมของการฝึกอบรม

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ดีร้อยละ 55 ปานกลางร้อยละ 40 ต่ำมากร้อยละ 5

ส่วนผู้เรียนกลุ่มที่ 1 เห็นว่า ปานกลางร้อยละ 55 ดีร้อยละ 45 ขณะที่ผู้เรียนกลุ่มที่ 2 เห็นว่า ดีร้อยละ 50 ปานกลางร้อยละ 50 และผู้เรียนกลุ่มที่ 3 เห็นว่า ดีร้อยละ 55 ปานกลางร้อยละ 45 ซึ่งทั้ง 3 กลุ่มไม่มีผู้ใดเห็นว่า ต่ำมาก และไม่มีกลุ่มใดเห็นว่า ไม่ดี

จะเห็นได้ว่าไม่มีผู้เรียนด้วยหลักสูตรปรับปรุงและก่อนการปรับปรุงคนใดมีความคิดเห็นในทางลบต่อการฝึกอบรม เนื่องจากต่างเล็งเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการฝึกอบรม โดยในกลุ่มผู้เรียนด้วยหลักสูตรปรับปรุงมีผู้ให้ความคิดเห็นว่า ต่ำมาก ซึ่งไม่ปรากฏในกลุ่มผู้เรียนด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุงชี้ให้เห็นถึงคุณภาพของหลักสูตรปรับปรุงที่เพิ่มขึ้น

10. ทักษะทางด้านภาษาอังกฤษที่ต้องการฝึกเพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ต้องการฝึกเพิ่มในทักษะการพูดและการออกเสียงร้อยละ 66.67 ทักษะการฟังทั้งในชั้นเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาร้อยละ 14.81 ทักษะการอ่านและคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานร้อยละ 11.11 ทักษะการเขียนและไวยากรณ์ร้อยละ 7.41

ส่วนผู้เรียนกลุ่มที่ 1 เห็นว่า ต้องการฝึกเพิ่มในทักษะการพูดและการออกเสียงร้อยละ 53.85 ทักษะการฟังทั้งในชั้นเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาร้อยละ 19.23 ทักษะการอ่านและคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงาน ร้อยละ 15.38 ทักษะการเขียนและไวยากรณ์ร้อยละ 11.54 ผู้เรียนกลุ่มที่ 2 เห็นว่า ต้องการฝึกเพิ่มในทักษะการพูดและการออกเสียงร้อยละ 60.71 ทักษะการฟังทั้งในชั้นเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาร้อยละ 17.86 ทักษะการอ่านและคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานร้อยละ 14.29 ทักษะการเขียนและไวยากรณ์ร้อยละ 7.14 และผู้เรียนกลุ่มที่ 3 เห็นว่า ต้องการฝึกเพิ่มในทักษะการพูดและการออกเสียงร้อยละ 62.07 ทักษะการฟังทั้งในชั้นเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาร้อยละ 20.69 ทักษะการอ่านและคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

กับงานร้อยละ 10.34 ทักษะการเขียนและไวยากรณ์ร้อยละ 6.70 ทั้งนี้ไม่มีกลุ่มใดเห็นว่า ไม่ต้องการฝึกทักษะใดเพิ่มเติม สรุปได้ว่า สัดส่วนความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการฝึกทักษะการพูดและการออกเสียงเพิ่มเติม ซึ่งมีสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่ม กอปรกับความคิดเห็นส่วนอื่นๆไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของระยะเวลาในการฝึกอบรม ประโยชน์ของการฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตร และหนังสือแบบเรียน ที่ล้วนแล้วแต่มีสัดส่วนในทางบวกสูงกว่าเช่นกัน แสดงให้เห็นว่า หลักสูตรปรับปรุงสามารถสนองตอบความต้องการของผู้เรียนได้มากกว่าหลักสูตรก่อนการปรับปรุง ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการได้รับการฝึกอบรมในเรื่องดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น

ในส่วนของคำถามปลายเปิดจากการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 20 คนด้วยแบบประเมินผลหลังการฝึกอบรม (Post Course Evaluation) รวบรวมออกมาประกอบกับค่าร้อยละ (Percentage) ดังนี้

1. การฝึกอบรมมีระยะเวลาที่สั้นเกินไป จึงไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหการออกเสียงของตนเองได้มากนักร้อยละ 35
2. เป็นการฝึกอบรมที่มีประโยชน์อย่างมากและสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้เป็นอย่างดี ทั้งยังได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆที่ไม่เคยรู้มาก่อนร้อยละ 30
3. เป็นการฝึกอบรมที่ได้ความรู้ ก่อให้เกิดการพัฒนาตนเอง และสนุกสนานมากร้อยละ 25
4. ควรจะได้ฝึกการอ่านประโยคและการประกาศในห้องปฏิบัติการทางภาษามากกว่านี้ร้อยละ 25
5. ควรที่จะมีเวลาในการฝึกการประกาศมากกว่านี้ เนื่องจากมีการใช้บทประกาศบนเครื่องบินในการวัดผลร้อยละ 20
6. การประเมินผลเป็นระยะต่างๆเข้าของการฝึกอบรมและการทำกิจกรรมฝึกมีประโยชน์มาก ทำให้ได้ทราบข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขและเห็นการพัฒนาของตนเองร้อยละ 20
7. ชอบการฝึกในกลุ่มเพื่อน เพราะเพื่อนสามารถบอกข้อบกพร่องและแก้ไขให้ รวมทั้งการฝึกในห้องปฏิบัติการทางภาษาที่เพื่อนฟังเสียงที่บันทึกและประเมินผลตามตารางที่แจกให้ร้อยละ 20
8. กิจกรรมมีความหลากหลายดี ที่ชอบมากที่สุดคือตอนที่แบ่งกลุ่มออกไปสอนกันเอง ทำให้ได้แบ่งปันความคิดเห็นและทำให้สามารถจำหลักเกณฑ์ต่างๆได้มากขึ้นร้อยละ 20
9. ผู้ให้การฝึกอบรมมีความรู้ ความอดทน ดูแลเอาใจใส่ และเปิดโอกาสให้ซักถามตลอดเวลา ร้อยละ 15
10. ควรจะมีปริมาณตัวอย่างการพูดและการประกาศต่างๆให้มากขึ้นอีกเพื่อเป็นการฝึกทักษะการฟังและสามารถนำไปปรับใช้กับตนเองร้อยละ 15
11. ควรจะมีการฝึกอบรมเป็นอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสดูแลตัวเองและปรับปรุงการออกเสียงของตนเองอย่างค่อยเป็นค่อยไปแล้วจึงทำการประเมินผลร้อยละ 10

12. ควรให้มีการแยกการฝึกการประกาศบนเครื่องบินออกมาต่างหากจากหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) เพื่อให้มีระยะเวลาในการฝึกเพิ่มขึ้นร้อยละ 5
13. จำนวนผู้เรียนมากเกินไปทำให้มีโอกาสในการฝึกเดียวน้อยลงร้อยละ 5
14. ไม่สมควรมีการสอบวัดผลหลังการฝึกอบรม ควรเปลี่ยนเป็นการฝึกอบรมบ่อยๆแทน ร้อยละ 5

และจากการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มผู้เรียน 3 กลุ่มจำนวน 60 คนด้วยแบบประเมินผลหลังการฝึกอบรม (Post Course Evaluation) รวบรวมออกมาประกอบกับค่าร้อยละ (Percentage) ดังนี้

1. ควรมีการฝึกทักษะการฟังให้มากขึ้น เพื่อให้สามารถแก้ไขตนเองเวลาออกเสียงผิดพลาด ร้อยละ 16.70
2. ควรมีการฝึกในชั้นเรียนน้อยลงและในห้องปฏิบัติการทางภาษามากขึ้นร้อยละ 15.03
3. ควรจะมีตัวอย่างของการประกาศหรือการพูดที่หลากหลายมาให้ฝึกฟังเพื่อจะได้นำไปเป็นตัวอย่างในการออกเสียงร้อยละ 15.03
4. ประโยคที่ใช้ฝึกควรจะเป็นประโยคที่ใช้ในงานและประโยคที่ใช้ประกาศบนเครื่องบินมากกว่าเป็นประโยคทั่วไปร้อยละ 13.36
5. ควรจะมีการบอกข้อบกพร่องของแต่ละคนตั้งแต่วันแรกของการสอนจะได้ทราบว่าปัญหาอะไรต้องแก้ไขร้อยละ 11.69
6. เนื้อหามีความคล้ายกับหลักสูตรการออกเสียงระดับต้น (Speak It Right) เพราะมีเรื่องการฝึกออกเสียงคำค่อนข้างมาก ควรจะมีการฝึกอ่านในระดับประโยคให้มากขึ้นร้อยละ 11.69
7. ควรจะลดปริมาณการบรรยายเกี่ยวกับเนื้อหาและเพิ่มปริมาณการฝึกให้มากขึ้นแทน ร้อยละ 8.35
8. เป็นการฝึกอบรมที่มีประโยชน์และสามารถนำไปใช้ได้ในงานร้อยละ 8.35
9. จำนวนผู้เรียนเยอะเกินไป ทำให้โอกาสในการแก้ไขเป็นรายบุคคลน้อยลงร้อยละ 5.01
10. ไม่สมควรจะมีการสอบหลังจากจบการฝึกอบรม ควรเปลี่ยนเป็นการฝึกอย่างต่อเนื่องแทน ร้อยละ 5.01
11. ควรมีกิจกรรมที่สนุกๆบ้างจะได้ผ่อนคลายร้อยละ 3.34

ดังผลการวิจัยที่ปรากฏ สรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการนำผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นพนักงานต้อนรับ(หญิง)บนเครื่องบิน จำนวน 20 คน ด้วยหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ที่มีการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กร ผู้เรียน และผู้สอน ตามกรอบแนวคิดของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) โดยมีระยะเวลาในการทดลอง

3 วัน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงของผู้เรียนหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงเพิ่มขึ้นจากก่อนการฝึกอบรม ทั้งยังมีผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอบรมที่สูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุงอีกด้วย ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงทักษะและความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีการพัฒนาได้อย่างถูกต้องแม่นยำและเหมาะสมตามหลักมาตรฐานในระบบเสียงภาษาอังกฤษของเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น เมื่อได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรที่มีการปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมฝึกดังกล่าว

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนาหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) สำหรับพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมฝึกของหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในการสร้างเสริมความสามารถและทักษะในการออกเสียงภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการพูด (Oral Communication) ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยใช้หลักสูตรที่ได้ทำการปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมฝึกขึ้นใหม่ พร้อมทั้งนำผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอบรมดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอบรมของผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุง

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานต้อนรับ(หญิง)บนเครื่องบิน ของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 20 คน ที่ได้ผ่านการอบรมหลักสูตรการออกเสียงระดับต้น (Speak It Right) ด้วยเกณฑ์คะแนนมาตรฐาน คือ ไม่ต่ำกว่า 75 คะแนน จาก 100 คะแนน โดยดำเนินการทดลองระหว่างวันที่ 16 ถึง 18 เดือนมีนาคม 2547 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 3 วัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) และแผนการอบรมที่สอดคล้องกับหลักสูตร ซึ่งมีการปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมฝึกโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)

2. แบบทดสอบมาตรฐานขององค์กร

3. แบบประเมินผลหลังการฝึกอบรม (Post Course Evaluation) เป็นแบบประเมินผลที่หน่วยงานต้นสังกัดได้สร้างขึ้นไว้เป็นมาตรฐาน เพื่อใช้ในการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการฝึกอบรม เนื้อหาและกิจกรรมของการฝึกอบรม

4. ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มผู้เรียนหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ก่อนการปรับปรุง จำนวน 3 กลุ่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมผลสัมฤทธิ์การอบรมและผลการสำรวจความคิดเห็นของพนักงานต้อนรับ(หญิง)บนเครื่องบิน ซึ่งใช้หลักสูตรการออกเสียงระดับสูงก่อนการปรับปรุง จำนวน 3 กลุ่ม รวม 60 คน
2. ศึกษาและเตรียมความพร้อมของเครื่องมือ เอกสารประกอบการเรียนการสอน ตามแผนการอบรมที่ปรับปรุง
3. ดำเนินการทดสอบกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบมาตรฐานขององค์กรก่อนการฝึกอบรม (Pre-test)
4. ดำเนินการฝึกอบรมในกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ เป็นระยะเวลา 21 ชั่วโมง (3วัน)
5. ดำเนินการทดสอบด้วยแบบทดสอบมาตรฐานขององค์กรหลังการฝึกอบรม (Post-test)
6. สำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อหลักสูตรปรับปรุงที่ใช้ในการทดลองด้วยแบบประเมินผลหลังการฝึกอบรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนดิบของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการฝึกอบรมที่ได้จากการทำแบบทดสอบมาตรฐานขององค์กร มาคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน อันได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. เปรียบเทียบหาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยใช้ t-test
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงกับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจำนวน 3 กลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุง
4. นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความคิดเห็นจากแบบประเมินผลหลังการฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงและกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุงจำนวน 3 กลุ่มมาคำนวณค่าร้อยละ (Percentage)

สรุปผลการวิจัย

จากวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมของพนักงานต้อนรับ(หญิง)บนเครื่องบิน จำนวน 20 คน ด้วยหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ที่มีการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กร ผู้เรียน และผู้สอน ตามกรอบแนวคิดของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Learning) โดยมีระยะเวลาในการทดลอง 3 วัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาความสามารถทางด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษ เฉพาะอย่างยิ่งการออกเสียงในระดับประโยค (Supra-segmental Features) อันประกอบด้วย เสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation) ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของหลักสูตรดังกล่าวได้อย่างถูกต้องแม่นยำและเหมาะสมมากขึ้น ตามหลักมาตรฐานของระบบเสียง

ภาษาอังกฤษ กล่าวคือ มีผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนการฝึกอบรม โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 1.95 (คะแนนอยู่ในระดับ 1-2) และมีผลสัมฤทธิ์ด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการฝึกอบรม โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.30 (คะแนนอยู่ในระดับ 3-4) ดังรายละเอียดการประเมินผล (หน้า 15-16) และเมื่อเปรียบเทียบผลเป็นรายบุคคลพบว่า กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนจะมีการพัฒนา ระดับการออกเสียงของตนเพิ่มขึ้น 1-2 ระดับ ดังปรากฏในตาราง 1 (หน้า 20) และภาพประกอบ 1 (หน้า 21) ทั้งนี้ เมื่อนำผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่างมาคำนวณเปรียบเทียบหาความแตกต่าง โดยใช้การคำนวณ t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for Correlated Samples) ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หรือที่ค่าความเชื่อมั่น 95% ดังปรากฏในตาราง 2 (หน้า 22) กอปรกับคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงที่ 3.30 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มผู้เรียนหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุงจำนวน 3 กลุ่มที่ 2.80 2.85 และ 2.75 ตามลำดับ หรือคิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม 3 กลุ่มอยู่ที่ระดับ 2.80 ดังปรากฏในตาราง 3 (หน้า 23)

นอกจากนี้ ยังพบว่า จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบหลังการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรปรับปรุงเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 75 ขณะที่จำนวนร้อยละของกลุ่มผู้เรียนที่ผ่านการทดสอบหลังการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรก่อนการปรับปรุงจะอยู่ที่เพียงร้อยละ 55 45 และ 50 ตามลำดับ ดังปรากฏในตาราง 4 (หน้า 24) เหล่านี้ เป็นการแสดงให้เห็นถึงควมมีประสิทธิภาพของหลักสูตรปรับปรุงที่สามารถเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีศักยภาพในการออกเสียงภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นทั้งสิ้น

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผลการทดลองสนับสนุนสมมติฐานของงานวิจัย โดยแสดงให้เห็นถึงความสามารถทางด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ซึ่งมีการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กร ผู้เรียน และผู้สอน ตามกรอบแนวคิดของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ที่เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเปรียบเทียบกับความสามารถทางด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนการฝึกอบรม ทั้งผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอบรมที่ได้ยังสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุงอีกด้วย

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเอาหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ที่มุ่งเน้นการสอนฝึกออกเสียงในระดับประโยค (Supra-segmental Features) อันประกอบด้วยเสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation) ซึ่งถือเป็นหลักสำคัญในการสื่อสารความที่ราบรื่นและสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง มาทำการปรับปรุง แก้ไข และเพิ่มเติม

¹ D. Nunan. (1991). *Language Teaching Methodology: A Textbook for teachers*. p. 103.

ใหม่ ซึ่งผลจากการพัฒนาหลักสูตรดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของหลักสูตรปรับปรุงที่สามารถพัฒนาความสามารถของกลุ่มตัวอย่างให้เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ดังปรากฏในสรุปผลการวิจัย (หน้า 36-37)

ในส่วนต่อไป ผู้วิจัยจะได้ทำการอภิปรายผลอย่างละเอียด โดยแบ่งการองค์ประกอบในการอภิปรายผลออกเป็น 4 ส่วน เพื่อแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดที่ชัดเจนในแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

1. เนื้อหาของหลักสูตร

หลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ที่มีการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กร ผู้เรียน และผู้สอน ตามกรอบแนวคิดของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) โดยมุ่งเน้นการฝึกเสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation) อันเป็นเสียงในรูปวลีและประโยคที่เจ้าของภาษาใช้อยู่ ซึ่งถือเป็นรากฐานของการสื่อสารด้วยการพูด¹ นั้น แบ่งออกเป็น 3 ส่วน กล่าวคือ

1.1 เนื้อหาที่เกี่ยวกับการออกเสียงในระดับคำ (Segmental Features) ในหลักสูตรปรับปรุงได้นำเนื้อหาที่ปรากฏในหลักสูตรก่อนการปรับปรุงมาปรับลดเวลาและรวมเนื้อหาบางส่วนที่ซ้ำซ้อนเข้าด้วยกัน ดังรายละเอียดที่ปรากฏในโครงสร้างหลักสูตร (ภาคผนวก ก. หน้า 65-68) เพื่อเป็นเพียงการทบทวนความรู้ของผู้เรียนเท่านั้น ทั้งนี้ ระยะเวลาที่เหลือได้นำไปใช้ในการฝึกอบรมในเนื้อหาที่เกี่ยวกับการออกเสียงในระดับประโยค (Supra-segmental Features) แทน

1.2 เนื้อหาที่เกี่ยวกับการออกเสียงในระดับประโยค (Supra-segmental Features) ในหลักสูตรปรับปรุงได้มีการเพิ่มเนื้อหาอันได้แก่ เสียงเน้นหนัก (Stress) โดยเฉพาะเสียงเน้นหนักในประโยค (Sentence Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation) กิจกรรมฝึกที่ใช้จะเป็นวลีและประโยคในบริบทของภาษาอังกฤษที่ใช้ในงาน ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของรูปประโยคที่สมควรมานำมาใช้ในการฝึก กล่าวคือ เป็นภาษาที่มีการใช้จริง² เพื่อให้เป็นการฝึกที่มีความหมาย (Meaningful Practice) ต่อผู้เรียนมากที่สุด ควบคู่ไปกับการแก้ไขเมื่อผู้เรียนมีการออกเสียงที่ผิดพลาด ดังรายละเอียดในโครงสร้างหลักสูตร (ภาคผนวก ก. หน้า 68-76)

อย่างไรก็ดี จากการทดลองผู้วิจัยพบว่า เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับจังหวะ (Rhythm) นั้นน่าจะนำไปรวมกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเสียงเน้นหนักในประโยค (Sentence Stress) เนื่องจากจังหวะที่ใช้ในถ้อยความและประโยคมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเสียงเน้นหนักในประโยค (Sentence Stress)³ ซึ่งสามารถเรียนรู้และฝึกฝนร่วมกันได้ ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจว่า จังหวะในการออกเสียงระดับประโยคมีความเกี่ยวข้องกับการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ใช้ในการทำงานอย่างไร ทั้งนี้ ตัวอย่างที่นำมาประกอบการเรียนการสอนที่เห็นการลงจังหวะได้อย่างชัดเจน คือ บทกลอน และรูปประโยคที่มีโครงสร้างของคำและจำนวนคำที่สื่อความหมายหลักในประโยค (Content Word) ที่เท่ากัน ซึ่งเป็นการยากมากที่จะหากลุ่มของประโยคที่

¹ D. Nunan. (1991). *Language Teaching Methodology: A Textbook for teachers*. p. 102.

² P. Avery; & S. Ehrich. (1992). *Teaching American English Pronunciation*. p. 169.

³ พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). *การพูดภาษาอังกฤษตามหลักสัทศาสตร์*. หน้า 184.

สอดคล้องกับบริบทของภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานมาเป็นตัวอย่าง ทำให้ผู้เรียนไม่เห็นภาพของการลงจังหวะมากนัก ผู้วิจัยจึงเห็นว่า หากรวมเอาเนื้อหาทั้ง 2 ส่วนเข้าด้วยกัน กล่าวคือ ในขณะที่มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับเสียงเน้นหนักในประโยค (Sentence Stress) ก็จะมีการแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวกับจังหวะ (Rhythm) ไปพร้อมๆกัน ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าจะช่วยสร้างความเข้าใจให้ผู้เรียนได้มากกว่าการแยกเนื้อหาทั้ง 2 ส่วนออกจากกัน ดังจะได้มีการปรับต่อไป

1.3 เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการประกาศบนเครื่องบิน เป็นเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ทั้งในหลักสูตรก่อนการปรับปรุงและหลักสูตรปรับปรุง โดยในหลักสูตรปรับปรุงได้มีการเพิ่มเติมเทคนิคในการประกาศบนเครื่องบิน การนำตัวอย่างของการประกาศบนเครื่องบินมาให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง ตลอดจนมีการปรับรูปแบบการทำกิจกรรมฝึกการประกาศโดยใช้บทประกาศบนเครื่องบินทั้งในชั้นเรียนและในห้องปฏิบัติการที่มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมากขึ้น ดังรายละเอียดที่ปรากฏในโครงสร้างหลักสูตร (ภาคผนวก ก. หน้า 76-82)

การปรับปรุงเนื้อหาทั้ง 3 ส่วนดังกล่าวเกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากความคิดเห็นของกลุ่มผู้เรียน 3 กลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุงต่อเนื้อหาของบทเรียนและหนังสือแบบเรียนว่า ไม่เพียงพอแต่สอดคล้องกับงานร้อยละ 45 50 และ 40 ตามลำดับ ไม่เพียงพอและไม่สอดคล้องกับงานร้อยละ 35 30 และ 35 ตามลำดับ (เนื้อหาที่ไม่เพียงพอในที่นี้หมายถึงจำนวนเนื้อหาที่ไม่ครอบคลุมวัตถุประสงค์หลักของหลักสูตรที่มุ่งเน้นการสอนและฝึกฝนการออกเสียงในระดับประโยค) และมีความง่ายเกินไปและซ้ำซ้อนร้อยละ 10 5 และ 10 ตามลำดับ ในขณะที่มีผู้เห็นว่า เพียงพอและสอดคล้องกับงานเพียงร้อยละ 10 15 และ 15 ตามลำดับ ตลอดจนความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิดที่ว่า เนื้อหามีความคล้ายกับหลักสูตรการออกเสียงระดับต้น (Speak It Right) เพราะมีเรื่องการฝึกออกเสียงระดับคำค่อนข้างมาก ควรจะมีการฝึกอ่านในระดับประโยคให้มากขึ้นถึงร้อยละ 10.29 และประโยคที่นำมาใช้ฝึกควรเป็นประโยคที่ใช้ในงานและประโยคที่ใช้ประกาศบนเครื่องบินมากกว่าเป็นประโยคทั่วไปร้อยละ 11.76

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า หลักสูตรก่อนการปรับปรุงนอกจากจะมีเนื้อหาที่ไม่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแล้ว ยังไม่สนองความต้องการของผู้เรียนมากนัก ดังนั้น การพัฒนาเนื้อหาหลักสูตร อันได้แก่ การปรับลดเวลาและรวมรายละเอียดบางส่วนในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงในระดับคำ (Segmental Features) เข้าด้วยกัน การเพิ่มเติมในส่วนของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงในระดับประโยค (Supra-segmental Features) ตลอดจนการปรับวิธีและประโยคที่นำมาใช้เป็นตัวอย่างประกอบในคำบรรยายและในการฝึกให้มีความสอดคล้องกับบริบทของภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานมากขึ้น จึงเป็นการพัฒนาหลักสูตรที่ดำเนินไปในแนวทางที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ดังจะเห็นได้จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงที่มีต่อเนื้อหาของบทเรียนและหนังสือแบบเรียนว่า เพียงพอและสอดคล้องกับงานสูงขึ้นถึงร้อยละ 75 โดยไม่มีผู้ใดเห็นว่า ไม่เพียงพอและไม่สอดคล้องกับงาน และง่ายเกินไปและมีความซ้ำซ้อนเหมือนอย่างกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วย

หลักสูตรก่อนการปรับปรุง ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียนที่มีมากขึ้น ใน
 ที่นี้จะเห็นได้จากการสังเกตปฏิกิริยาของผู้เรียนที่มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนรู้ในชั้นเรียน

อย่างไรก็ตาม ยังมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนเห็นว่า ไม่เพียงพอแต่สอดคล้องกับงานร้อยละ 15 ซึ่ง
 สามารถอธิบายได้ว่า เนื้อหาที่ไม่เพียงพอในที่นี้ น่าจะหมายถึง การให้รายละเอียดของเนื้อหาแต่ละส่วนยังไม่
 เพียงพอ โดยเฉพาะในส่วนของเนื้อหาที่เกี่ยวกับการประกาศบนเครื่องบิน ที่มีรายละเอียดค่อนข้างมาก
 เนื่องจากมีปัจจัยอย่างอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องนอกเหนือไปจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงระดับประโยค
 (Supra-segmental Features) ได้แก่ ความเร็วในการประกาศ (Speech Rate) การใช้น้ำเสียง (Tone of
 Voice) คุณภาพของเสียง (Resonance) และการใช้ระดับความดัง-ค่อยของเสียง (Volume) อย่างไรก็ดี ยังมี
 กลุ่มตัวอย่างส่วนน้อยเห็นว่า มีความซับซ้อนและยากแก่การนำไปใช้ร้อยละ 10 ในขณะที่ไม่มีผู้เรียนที่ได้รับ
 การฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรก่อนการปรับปรุงเห็นว่า มีความซับซ้อนและยากแก่การนำไปใช้เลย ซึ่งสามารถ
 อธิบายได้ว่า การออกเสียงในระดับประโยค (Supra-segmental Features) ที่มีการเพิ่มเติมขึ้นมาในหลักสูตร
 มีความยากและซับซ้อนมากกว่าการออกเสียงในระดับคำ (Segmental Features) เนื่องจากในระบบเสียง
 ภาษาไทยไม่มีการใช้เสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation) มาเป็นตัว
 กำกับความหมายอย่างในระบบเสียงภาษาอังกฤษ ทำให้การทำความเข้าใจสำหรับผู้เรียนบางส่วนที่ไม่ได้
 เรียนจบมาทางด้านภาษาโดยตรง ซึ่งไม่มีพื้นฐานทางด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นไปได้ค่อนข้างช้า
 และลำบากกว่าผู้เรียนที่มีพื้นฐานทางด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษอยู่แล้ว ซึ่งปัญหาในส่วนนี้ผู้วิจัยจะได้
 นำไปปรับให้เหมาะสมต่อไป

สิ่งที่ย้ำให้เห็นถึงการพัฒนาเนื้อหาของหลักสูตรว่า สอดคล้องกับความต้องการและความ
 จำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษทางด้านการออกเสียงของผู้เรียนนั้นเห็นได้จาก ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
 ส่วนใหญ่ร้อยละ 85 ที่มองว่า การฝึกอบรมมีต่อประโยชน์มาก ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สูงขึ้นเมื่อเทียบกับกลุ่มผู้เรียน
 ที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุงเพียงร้อยละ 65 60 และ 55 ตามลำดับ ตลอดจนความ
 คิดเห็นจากคำถามปลายเปิดของกลุ่มตัวอย่างที่ว่า เป็นการฝึกอบรมที่มีประโยชน์อย่างมากและสามารถ
 นำไปใช้ในการทำงานได้เป็นอย่างดี ทั้งยังได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆที่ไม่เคยรู้มาก่อนร้อยละ 30 และเป็นการฝึกอบรม
 ที่ได้รับความรู้ ก่อให้เกิดการพัฒนาตนเอง และสนุกสนานมากร้อยละ 25

จึงสรุปได้ว่า เนื้อหาที่มีการปรับปรุง แก้ไข และเพิ่มเติมในหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง
 (Pronunciation for Effective Speech) มีความสมบูรณ์ในระดับที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอบรมของ
 กลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ไม่ว่าจะเป็นคะแนนเฉลี่ย ความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลัง
 การฝึกอบรม หรือจำนวนร้อยละของผู้ที่สอบผ่าน ดังที่ได้กล่าวไปแล้วในการอภิปรายผลช่วงต้น ทั้งยังสร้าง
 ความพึงพอใจต่อผู้เรียนอย่างมาก ดังสะท้อนออกมาจากความคิดเห็นที่ปรากฏในแบบประเมินผลหลังการ
 อบรมที่ได้กล่าวมา

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม

เนื่องจากระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมของหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) มีเพียง 3 วัน ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ระยะเวลาในการฝึกอบรมสั้นเกินไปถึงร้อยละ 80 แสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจต่อเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรปรับปรุงดังกล่าว จึงต้องการให้ยืดระยะเวลาการเรียนการสอนออกไป รวมทั้งอาจเป็นเพราะเนื้อหาที่เพิ่มขึ้นมาดังรายละเอียดเนื้อหาหลักสูตร (หน้า 38) ทำให้ผู้เรียนต้องการใช้เวลาในการทำ ความเข้าใจ ฝึกฝน และการแก้ไขปัญห การออกเสียงของตนอย่างค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งปรากฏความคิดเห็นสนับสนุนในเรื่องดังกล่าวจากคำถามปลายเปิดว่า การฝึกอบรมมีระยะเวลาที่สั้นจนเกินไป จึงไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญห การออกเสียงของตนได้มากนัก ร้อยละ 35 ในขณะที่ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรก่อนการปรับปรุงส่วนใหญ่ ร้อยละ 85 70 และ 75 ตามลำดับ เห็นว่า ระยะเวลาเหมาะสมแล้ว ซึ่งยังเป็นการสนับสนุนว่า หลักสูตรก่อนการปรับปรุงมีโครงสร้างเนื้อหาและกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน จึงส่งผลให้ผู้เรียนเห็นว่า ระยะเวลาของการฝึกอบรมมีความเหมาะสมแล้ว

สำหรับสัดส่วนของระยะเวลาที่มีการปรับเปลี่ยนค่อนข้างมากในหลักสูตรปรับปรุง จะได้มีการอภิปรายโดยละเอียด ดังต่อไปนี้

2.1. การปรับลดเวลาในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงในระดับคำ (Segmental Features) จากเดิม 5 ชั่วโมง 25 นาที เป็น 2 ชั่วโมง 45 นาที เพราะถือว่าเป็นเพียงการทบทวนเนื้อหาที่ผู้เรียนได้รับการฝึกอบรมมาแล้ว ทั้งนี้ เพราะการใช้เวลาทบทวนถึง 5 ชั่วโมง 25 นาทีในหลักสูตรก่อนการปรับปรุง ทำให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความเบื่อหน่ายที่ต้องเรียนและฝึกในสิ่งที่ตนเองผ่านการอบรมมาแล้วจากหลักสูตรการออกเสียงระดับต้น (Speak It Right) ดังปรากฏให้เห็นจากการสังเกตปฏิกิริยาของผู้เรียนส่วนใหญ่ มักไม่ให้ความสนใจและมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากนักหลังจากมีการทบทวนไปช่วงระยะเวลานึง ซึ่งส่งผลต่อเนื่องให้ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียนและฝึกในส่วนอื่นๆของเนื้อหาไปด้วย ในขณะที่ปฏิกิริยาของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาในการทบทวนเนื้อหาในส่วนนี้เพียง 2 ชั่วโมง 45 นาที กลับมีความกระตือรือร้น และแสดงถึงความอยากมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆโดยการช่วยกันคิดและตอบ ทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเต็มไปด้วยความสนุกสนาน

2.2 การปรับเพิ่มเวลาในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงในระดับประโยค (Supra-segmental Features) จากเดิม 4 ชั่วโมง 15 นาที เป็น 6 ชั่วโมง 15 นาที ซึ่งในหลักสูตรก่อนการปรับปรุงเป็นเพียงการฝึกวลีและประโยคทั้งที่เป็นวลีและประโยคทั่วไปและที่เกี่ยวข้องกับงาน โดยไม่มีการให้หลักทฤษฎีใดๆในการออกเสียงระดับประโยค ดังนั้น การคาดหวังที่จะให้ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถเข้าใจการออกเสียงระดับประโยคอย่างถูกต้องตามหลักการออกเสียงในระบบเสียงภาษาอังกฤษ และสามารถสอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานขององค์กรได้คงเป็นไปได้ยากดังปรากฏในตาราง 4 (หน้า 24)

ขณะที่ในหลักสูตรปรับปรุงจะเป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับปัจจัยในการออกเสียงระดับประโยคแต่ละปัจจัยพร้อมทั้งทำกิจกรรมฝึก และมีการแก้ไขเมื่อผู้เรียนมีการออกเสียงที่ผิดพลาดรวมไปด้วย

จากการสังเกตระหว่างการทดลองพบว่า ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจการออกเสียงระดับประโยคได้ในระดับที่น่าพึงพอใจ จะเห็นได้จากพัฒนาการการออกเสียงของผู้เรียนเมื่อมีการทำกิจกรรมฝึกต่างๆ และจากผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอบรมและจำนวนร้อยละของผู้เรียนที่สามารถสอบผ่านระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เพิ่มสูงขึ้นจากกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุง ดังปรากฏในตาราง 3 และ 4 ตามลำดับ (หน้า 23 และ 24)

2.3 การปรับลดเวลาในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการประกาศบนเครื่องบิน จากเดิม 5 ชั่วโมง 30 นาที เป็น 5 ชั่วโมง 15 นาที ทั้งนี้ยังคงเนื้อหาหลักในการเรียนการสอนเรื่องปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงระดับประโยค (Supra-segmental Features) โดยมีการเพิ่มในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคในการประกาศบนเครื่องบิน การนำตัวอย่างของการประกาศบนเครื่องบินมาให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง และการฝึกบทประกาศบนเครื่องบิน ซึ่งเนื้อหาที่เพิ่มขึ้นทำให้สัดส่วนในการฝึกทั้งในชั้นเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาลดลงจากเดิมถึง 50 นาที ซึ่งผลจากการลดเวลาในการฝึกทำให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในคำถามปลายเปิดว่า ควรจะได้ฝึกการอ่านประโยคและการประกาศในห้องปฏิบัติการทางภาษามากกว่านี้ร้อยละ 25 ควรที่จะมีเวลาในการฝึกการประกาศมากกว่านี้ เนื่องจากมีการใช้บทประกาศบนเครื่องบินในการวัดผลร้อยละ 20 และควรให้มีการแยกการฝึกการประกาศบนเครื่องบินออกมาต่างหากจากหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) เพื่อให้มีระยะเวลาในการฝึกเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 เป็นต้น ซึ่งความคิดเห็นเหล่านี้ผู้วิจัยจะได้นำไปปรับสัดส่วนของเวลา โดยอาจจะนำเวลาที่ปรับลดในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับจังหวะ (Rhythm) ดังรายละเอียดเนื้อหาหลักสูตร (หน้า 38-39) มาเพิ่มเข้าไปให้มีระยะเวลาในการฝึกด้านนี้ให้มากขึ้น

นอกจากนี้ ในหลักสูตรปรับปรุงยังเพิ่มสัดส่วนของเวลาในการบอกผลการประเมินความสามารถในการออกเสียงของผู้เรียนแต่ละคนจากการบันทึกเสียงในแต่ละวัน วันละ 20 นาที โดยผลตอบรับจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการแจ้งผลประเมินของตนเองดีมาก ทั้งจากการแสดงออกที่มีความกระตือรือร้นในการขอคำแนะนำจากผู้ให้การฝึกอบรมในการแก้ไขปัญหาในการออกเสียง และการมาขอพบเพื่อสอบถามข้อข้องใจในการออกเสียงต่างๆนอกเวลาเรียน ซึ่งมักไม่ปรากฏในผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุงที่ไม่มีการประเมินผลใดๆจากการบันทึกเสียงแต่ละวัน นอกจากเวลาฝึกในชั้นเรียนเท่านั้น ตลอดจนการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจากคำถามปลายเปิดว่า การประเมินผลเป็นระยะทั้งทุกๆเข้าของการฝึกอบรมและการทำกิจกรรมฝึกมีประโยชน์มาก ทำให้ได้ทราบข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขและเห็นการพัฒนาของตนเองร้อยละ 20

ทั้งหมดนี้ แสดงให้เห็นว่า แม้ว่าจะระยะเวลาในการฝึกอบรมที่องค์กรกำหนดจะมีเพียง 3 วัน สัดส่วนของเวลาที่ใช้ไปกับเนื้อหาในแต่ละส่วนมีความเหมาะสมและคุ้มค่าในระดับหนึ่ง โดยยังคงต้องมีการปรับบางส่วนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากขึ้นดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น อนึ่ง การที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีความต้องการและมีพื้นฐานในการออกเสียงภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ทำให้สัดส่วนของเวลาที่

ใช้กับเนื้อหาและกิจกรรมแต่ละส่วนควรมีความยืดหยุ่น โดยสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมและตามพื้นฐานของผู้เรียนตลอดเวลา

3. กิจกรรมที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน

เนื่องจากผู้วิจัยพบว่า ในหลักสูตรก่อนการปรับปรุงมีสัดส่วนของภาคทฤษฎีมากกว่ากิจกรรมฝึกหรือภาคปฏิบัติ ทั้งยังขาดความหลากหลาย โดยมักจะเป็นการฝึกออกเสียงในชั้นเรียนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งไม่เหมาะสมกับการฝึกอบรมด้านการออกเสียงที่มีระยะเวลาจำกัด เพราะกิจกรรมฝึกมีความจำเป็นอย่างมากในการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และเป็นการนำปัจจัยต่างๆรวมทั้งหลักของการออกเสียงระดับประโยคไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามหลักมาตรฐานของระบบเสียงภาษาอังกฤษ เหล่านี้ ต้องอาศัยกิจกรรมฝึกที่มีความหลากหลายและสอดคล้องกับภาษาที่ใช้ในสถานการณ์จริงของผู้เรียน¹ เพื่อกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการฝึกและสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้ทันทีหลังจากการฝึกอบรมเสร็จสิ้นลง ดังนั้น จึงจำเป็นที่ต้องมีการปรับลดภาคทฤษฎีให้มีสัดส่วนน้อยลงในหลักสูตรปรับปรุง โดยเพิ่มกิจกรรมในภาคปฏิบัติที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนและมีการปรับกิจกรรมฝึกให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการและเป็นประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนในหลักสูตรปรับปรุงพบว่า น่าสนใจและมีประโยชน์มาร้อยละ 60 น่าสนใจและมีประโยชน์พอสมควรร้อยละ 40 โดยไม่มีผู้ใดเห็นว่า ไม่น่าสนใจ ไม่มีประโยชน์ และเสียเวลา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงภาพรวมของกิจกรรมที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนในหลักสูตรปรับปรุงว่า สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียนได้ค่อนข้างมาก เนื่องจากมีความน่าสนใจและมีประโยชน์สอดคล้องกับภาษาที่ใช้ในงานนั่นเอง

รูปแบบของกิจกรรมที่นับได้ว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ กิจกรรมที่มีลักษณะส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการแก้ไขข้อบกพร่องในการออกเสียง ดังสะท้อนออกมาจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงที่มีการนำกิจกรรมรูปแบบดังกล่าวเสริมเข้ามาในการเรียนการสอนโดยแทรกอยู่ในเนื้อหาภาคปฏิบัติในส่วนต่างๆว่า ขอบการฝึกในกลุ่มเพื่อน เพราะเพื่อนสามารถบอกข้อบกพร่องและแก้ไขให้ร้อยละ 20 ซึ่งกิจกรรมการฝึกในลักษณะนี้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เพราะมีการช่วยเหลือกันในการทำความเข้าใจและการฝึกภายในกลุ่มตลอดเวลา แทนที่จะต้องรอให้ผู้ให้การฝึกอบรมเข้ามาช่วยแก้ไขและอธิบายข้อข้องใจเป็นรายบุคคล

¹ D. Nunan. (1991). *Language Teaching Methodology: A Textbook for teachers*. p. 104. (citing E. Stevick.. (1982). *Teaching and Learning Languages*. p.p. 55-56.)

อนึ่ง กิจกรรมที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนในหลักสูตรปรับปรุง แบ่งออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

3.1 การบรรยายประกอบบทเรียน การบรรยายประกอบบทเรียนคือ การที่ผู้ให้การฝึกอบรมให้คำอธิบายรายละเอียดของทฤษฎีการออกเสียงระดับประโยคในแต่ละส่วน ว่ามีลักษณะทั่วไปอย่างไร แตกต่างจากระบบเสียงภาษาไทยอย่างไร นำไปใช้อย่างไร และมีการออกเสียงอย่างไร

จากความคิดเห็นของกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุง พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 46.43 44.44 53.33 ตามลำดับ ต้องการให้ลดสัดส่วนของการบรรยายประกอบบทเรียนลง รวมทั้งความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิดว่า ควรจะลดปริมาณการบรรยายเกี่ยวกับเนื้อหาและเพิ่มปริมาณการฝึกให้มากขึ้นแทนร้อยละ 8.35 ทั้งนี้เพราะในหลักสูตรก่อนการปรับปรุงมีส่วนที่เป็นทฤษฎีค่อนข้างมาก ทำให้มีสัดส่วนที่ใช้ในการบรรยายค่อนข้างมากไปด้วย ดังนั้น ในหลักสูตรปรับปรุงจึงพยายามลดการบรรยายประกอบบทเรียนลงให้มีความกระชับไม่ยืดเยื้อจนเกินไป เพราะอย่างไรก็ตามในการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีการบรรยายในส่วนของภาคทฤษฎีควบคู่ไปกับภาคปฏิบัติในรูปแบบต่างๆ ทั้งยังต้องมีความยืดหยุ่นไปตามความต้องการและความสามารถของผู้เรียนด้วย โดยคำนึงว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจในการบรรยายประกอบบทเรียนนั้นๆหรือไม่ ซึ่งเนื้อหาแต่ละส่วนจะมีสัดส่วนในการบรรยายแตกต่างกันไปตามความซับซ้อนของทฤษฎี

อย่างไรก็ดีแม้จะมีการปรับลดในส่วนของคำบรรยายประกอบบทเรียนลง กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงก็ยังคงมีความคิดเห็นว่า ควรมีการปรับลดกิจกรรมดังกล่าวถึงร้อยละ 34.48 กระนั้นยังเป็นสัดส่วนตัวเลขที่ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุง จากผลที่ปรากฏทำให้ต้องมีการทบทวนในเรื่องกิจกรรมการบรรยายประกอบบทเรียนว่า มีส่วนใดที่มีปริมาณมากเกินไปเพื่อทำการปรับลดให้เหมาะสมในโอกาสต่อไป

3.2 การฝึกออกเสียงในชั้นเรียน การฝึกออกเสียงในชั้นเรียนเป็นกิจกรรมการฝึกหลักที่มักจะนำมาใช้ในการเรียนการสอนการออกเสียง แม้ในปัจจุบันไม่ใคร่นิยมมากนัก แต่การฝึกลักษณะนี้ยังคงมีความจำเป็นในการเรียนการสอนการออกเสียง¹ ในหลักสูตรปรับปรุงก็มีการนำกิจกรรมนี้มาใช้เช่นกัน โดยปรับให้มีสัดส่วนลดลงเมื่อเทียบกับหลักสูตรก่อนการปรับปรุง พร้อมทั้งปรับให้มีรูปแบบหลากหลายเพื่อสร้างแรงจูงใจในการฝึกและหลีกเลี่ยงความจำเจในการฝึกรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ซึ่งความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงต่อกิจกรรมการฝึกออกเสียงในชั้นเรียนนั้นยังคงต้องการให้มีปริมาณเพิ่มขึ้นเป็นอันดับ 2 ของกิจกรรมทั้งหมด กล่าวคือ ร้อยละ 20.51 แสดงว่า ผู้เรียนเห็นว่าเป็นการฝึกที่มีประโยชน์และสอดคล้องกับการใช้งาน แต่การปรับลดกิจกรรมส่วนนี้ลงอาจจะมากเกินไป จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรจะมีปริมาณเพิ่มขึ้นอีก

3.3 การฝึกออกเสียงในห้องปฏิบัติการทางภาษา กิจกรรมฝึกในห้องปฏิบัติการทางภาษาเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องการให้มีปริมาณเพิ่มขึ้นเป็นอันดับ 1 ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุง (ร้อยละ 38.46) หรือกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุง (ร้อยละ

¹ D. Nunan. (1991). *Language Teaching Methodology: A Textbook for teachers*. p. 103.

36.84 37.14 และ 38.89 ตามลำดับ) รวมทั้งความคิดเห็นของผู้เรียนทุกกลุ่มจากคำถามปลายเปิดพบว่า ควรจะมีการฝึกในห้องปฏิบัติการทางภาษามากขึ้น โดยร้อยละ 25 จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมด้วย หลักสูตรปรับปรุง และร้อยละ 15.03 จากกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุง ซึ่งผู้วิจัยได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างต่อเรื่องดังกล่าวถึงเหตุผล พบว่า การฝึกในห้องปฏิบัติการทางภาษา ผู้เรียนสามารถได้ยินเสียงที่ตัวเองพูดได้อย่างชัดเจนทำให้สามารถได้ยินความผิดพลาดของตน อีกทั้งความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ว่า ชอบการฝึกในห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ให้เพื่อนฟังเสียงที่บันทึกและประเมินผลตามแบบประเมินที่แจกให้ร้อยละ 20 ซึ่งเป็นแบบประเมินที่แจกให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทุกคน โดยแบบประเมินดังกล่าวสร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมให้มีการช่วยเหลือกันในการฝึกในห้องปฏิบัติการทางภาษา ดังรายละเอียดในแบบประเมินผลที่ใช้ในห้องปฏิบัติการทางภาษา (ภาคผนวก ก. หน้า 88) ดังนั้น จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนปริมาณกิจกรรมการฝึกในห้องปฏิบัติการทางภาษา เนื่องจากเป็นความต้องการของผู้เรียนจำนวนมากนั่นเอง

3.4 การฝึกทักษะการฟัง การฝึกทักษะการฟังเป็นการฝึกที่มีความสำคัญที่ต้องกระทำควบคู่กันไปกับการฝึกทักษะการออกเสียง ที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างระบบเสียงของทั้งสองภาษา และสามารถแก้ไขการออกเสียงของตนเมื่อมีการออกเสียงที่ผิดพลาด ในหลักสูตรปรับปรุงการฝึกทักษะดังกล่าวจะแทรกอยู่กับกิจกรรมการฝึกการออกเสียงในชั้นเรียน โดยอยู่ในรูปของการใช้แถบบันทึกเสียงที่มีความหลากหลายของสำเนียงที่ใช้ โดยนำเอาบทฝึก บทพูด และบทประกาศมาจากหลายแหล่ง ทั้งที่มาจากแถบบันทึกเสียงประกอบแบบเรียน วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ และบันทึกเสียงบุคคลากรที่เป็นเจ้าของภาษาจากหลายเชื้อชาติซึ่งมีสำเนียงต่าง ๆ กัน ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฟังการออกเสียงหลายรูปแบบแตกต่างกันไปตามเชื้อชาติและสถานการณ์ ซึ่งเป็นไปตามความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิดของกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรก่อนการปรับปรุงที่ต้องการให้มีตัวอย่างของการประกาศหรือการพูดที่หลากหลายมาให้ฝึกฟังเพื่อจะได้นำไปเป็นตัวอย่างในการออกเสียงร้อยละ 15.03 ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจเป็นอย่างมาก และมีการแสดงความคิดเห็นว่า ควรมีปริมาณตัวอย่างการพูดและการประกาศต่างๆ ให้มากขึ้นอีก เพื่อเป็นการฝึกทักษะการฟังและสามารถนำไปปรับใช้กับตนเองร้อยละ 15

ถึงแม้ในหลักสูตรปรับปรุงจะมีการเพิ่มปริมาณกิจกรรมการฝึกทักษะการฟัง กิจกรรมดังกล่าวก็ยังเป็นที่ต้องการกลุ่มตัวอย่างเป็นอันดับ 2 คือร้อยละ 20.51 เท่ากับกิจกรรมการฝึกออกเสียงในชั้นเรียน ซึ่งมีสัดส่วนลดลงเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับความคิดเห็นของกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุงดังปรากฏในตาราง 5 (หน้า 26) บ่งชี้ให้เห็นว่า สัดส่วนการฝึกทักษะการฟังในหลักสูตรปรับปรุงยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน แม้จะมีปริมาณที่เพิ่มขึ้นจากหลักสูตรก่อนการปรับปรุงก็ตาม

3.5 การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนเป็นกิจกรรมที่กลุ่มผู้เรียน 3 กลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุงต้องการให้มีปริมาณเพิ่มขึ้นเป็นอันดับ 4 รองจากการฝึกออกเสียงในห้องปฏิบัติการทางภาษา การฝึกออกเสียงในชั้นเรียน และการฝึกทักษะการฟัง คิดเป็น ร้อยละ 13.16 11.43 และ 13.89 ตามลำดับ ดังนั้น ในหลักสูตรปรับปรุงจึงได้มีการแทรกกิจกรรม

รูปแบบดังกล่าว เฉพาะอย่างยิ่งการปรับรูปแบบการฝึกอ่านบทประกาศในการอบรมวันที่ 3 เสียใหม่ ดังรายละเอียดในโครงสร้างหลักสูตร (ภาคผนวก ก. หน้า 80-81) ซึ่งผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงมีความพึงพอใจโดยแสดงความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิดว่า กิจกรรมมีความหลากหลายดี ที่ชอบมากที่สุดคือตอนที่แบ่งกลุ่มออกไปสอนกันเอง ทำให้ได้แบ่งปันความคิดเห็นและทำให้สามารถจำหลักเกณฑ์ต่างๆ ได้มากขึ้นร้อยละ 20 และจากคำถามปลายเปิดว่า มีความต้องการให้กิจกรรมฝึกดังกล่าวมีปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.38 ในขณะที่มีความต้องการให้มีปริมาณลดลงร้อยละ 10.34 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมาก จึงสมควรที่จะยังคงไว้ในหลักสูตรด้วยสัดส่วนเช่นเดิม

3.6 การฝึกโดยใช้บทบาทสมมติ การฝึกโดยใช้บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมฝึกที่ผู้เรียนต้องการให้มีปริมาณลดลงมากที่สุดเป็นอันดับ 2 รองจากการบรรยายประกอบบทเรียน ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงร้อยละ 17.24 และกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุงร้อยละ 25.03 25.93 และ 26.67 ตามลำดับ ถึงแม้ว่าในหลักสูตรปรับปรุงจะลดปริมาณการฝึกโดยใช้บทบาทสมมติลงไป ซึ่งเห็นได้จากสัดส่วนของความต้องการของกลุ่มตัวอย่างที่ลดลง ผู้เรียนก็ยังคงต้องการให้มีการปรับลดลงอีกอยู่ดี แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนไม่เห็นว่าการฝึกในรูปแบบนี้มีประโยชน์สำหรับตน ดังนั้น ผู้วิจัยจะได้ทำการปรับลดกิจกรรมส่วนนี้ลงไปอีก แล้วเพิ่มปริมาณของกิจกรรมอื่นๆ ที่เป็นที่ต้องการเข้าไปแทนที่ในการปรับหลักสูตรครั้งต่อไป

3.7 การฝึกโดยใช้เกมส์ การฝึกโดยใช้เกมส์เป็นการฝึกที่กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรปรับปรุงต้องการให้มีปริมาณลดลงร้อยละ 17.24 เป็นอันดับ 2 เท่ากับการฝึกโดยใช้บทบาทสมมติ โดยไม่มีผู้ใดต้องการให้เพิ่มปริมาณการฝึกโดยใช้เกมส์ อย่างไรก็ดี การการฝึกโดยใช้เกมส์ในหลักสูตรปรับปรุงในความเป็นจริงแล้วมีเพียง 2 กิจกรรมเท่านั้น ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมที่มีปริมาณน้อยที่สุด จึงสรุปได้ว่า ผู้เรียนไม่ต้องการกิจกรรมในลักษณะนี้ เพราะอาจไม่เห็นว่ามีประโยชน์กับตนและต้องการใช้เวลาที่ฝึกโดยใช้เกมส์มาใช้ในการฝึกรูปแบบอื่นๆ

4. การสอนของผู้ให้การฝึกอบรม

ภาพรวมของด้านการสอนของผู้ให้การฝึกอบรมพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 60 เห็นว่า การสอนเข้าใจง่ายและน่าสนใจ และร้อยละ 40 มีความพอใจ โดยไม่มีผู้ใดเห็นว่า ยากแก่การเข้าใจและน่าเบื่อและไม่พอใจ กอปรกับความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิดที่ว่า ผู้ให้การฝึกอบรมมีความรู้ ความอดทน ดูแลเอาใจใส่ และเปิดโอกาสในการซักถามตลอดเวลาร้อยละ 6 เหล่านี้ แสดงให้เห็นถึงการที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการสอนของผู้ให้การฝึกอบรม และส่งผลต่อเนื่องให้เกิดความพึงพอใจต่อการฝึกอบรม นอกเหนือไปจากความพอใจในเนื้อหา กิจกรรม และอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว

อย่างไรก็ดี พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรก่อนการปรับปรุงมีสัดส่วนความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกันดังปรากฏในตาราง 5 (หน้า 27) ทำให้เห็นว่า ตัวผู้ให้การฝึกอบรมไม่ว่าจะเป็นผู้ใดที่ใช้หลักสูตรก่อนการปรับปรุงก็ส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงของผู้เรียน

เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เป็นเพราะโครงสร้างหลักสูตรก่อนการปรับปรุงไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และความต้องการของผู้เรียน นั่นเอง

สรุปได้ว่า การพัฒนานักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) โดยมีรายละเอียดดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้น แสดงให้เห็นถึงการพัฒนานักสูตรที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์หลักของตัวหลักสูตรเอง ทั้งยังสนองตอบความต้องการขององค์กร ผู้เรียน และผู้สอน ซึ่งล้วนแล้วแต่นำไปสู่การเสริมสร้างศักยภาพในการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการพัฒนานักสูตรครั้งต่อไป

1.1 เนื้อหาของหลักสูตร โดยเฉพาะในส่วนของหลักสูตรที่เกี่ยวกับการออกเสียงระดับประโยค ให้มีความกระชับขึ้น เพื่อลดสัดส่วนของเวลาที่ใช้ในภาคทฤษฎีให้น้อยลง ตลอดจนการรวมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับจังหวะกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเสียงเน้นหนักในประโยคเข้าด้วยกัน

1.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมในเนื้อหาแต่ละส่วนควรจะปรับเพิ่มและลดให้สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียน เฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาที่เกี่ยวกับการประกาศบนเครื่องบินที่ผู้เรียนต้องการให้ สัดส่วนของเวลาในการทำกิจกรรมฝึกมากขึ้น ทำให้จำเป็นต้องปรับเนื้อหาในภาคทฤษฎีให้กระชับขึ้นดังที่ได้ กล่าวไปแล้ว

1.3 กิจกรรมที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนที่ควรปรับเพิ่มปริมาณคือ การฝึกทักษะการออก เสียงและทักษะการฟังในห้องปฏิบัติการทางภาษาและในชั้นเรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเห็นว่า เป็น ประโยชน์ในการฝึกการออกเสียงของตนมากที่สุด ควบคู่ไปกับการปรับลดปริมาณกิจกรรมบางประเภท เช่น การบรรยายประกอบบทเรียน การฝึกโดยใช้บทบาทสมมติและเกมส์ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเห็นว่า ไม่เป็น ประโยชน์ในการฝึกการออกเสียงของตนมากที่สุดเช่นกัน ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน มากขึ้นนั่นเอง

2. ข้อเสนอแนะในการฝึกอบรมการออกเสียงภาษาอังกฤษ

2.1 ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมการออกเสียงภาษาอังกฤษ ควรมีความพอเหมาะไม่สั้น จนเกินไป เพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหาในการออกเสียงของตนได้มากนัก ดังนั้นระยะเวลาที่ เหมาะสมควรจะเพิ่มขึ้นจาก 3 วันเป็น 5 วัน และหลังจากนั้นควรมีการจัดฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอทุกๆ 2-3 เดือน โดยใช้ระยะเวลาครั้งละ 1-2 วัน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปรับปรุงการออกเสียงของตนอย่างต่อเนื่อง

2.2 การใช้โปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-access Learning) ในด้านการฝึกออกเสียง จะช่วยเสริมให้ผู้เรียนได้มีการฝึกฝนด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้ามาใช้โปรแกรม ดังกล่าวในห้องปฏิบัติการในเวลาว่างจากตารางการบิน

2.3 การจัดที่นั่งของผู้เรียนควรจัดเป็นกลุ่ม เพื่อเอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์ขณะฝึกและทำกิจกรรม กลุ่ม รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนภายในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนการ

สอนให้มีความเป็นกันเองมากขึ้นกว่าการจัดที่นั่งแบบเดิมซึ่งเป็นลักษณะตัว U ที่ผู้เรียนทุกคนถูกบังคับให้เผชิญหน้ากับผู้ให้การฝึกอบรมอยู่ตลอดเวลา

2.4 ควรมีการทดสอบก่อนการฝึกอบรม (Pre-test) เพื่อให้ผู้สอนปรับสัดส่วนของกิจกรรมให้เหมาะสมสอดคล้องกับความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนทราบความสามารถของตนเองว่าอยู่ในระดับใดและมีส่วนใดที่เป็นจุดดีหรือจุดด้อยของตน

2.5 ควรมีการประเมินผลการออกเสียงของผู้เรียนหลังการฝึกทุกกิจกรรม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบข้อบกพร่องของตนเอง และนำไปสู่การแก้ไขได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

2.6 ควรใช้กิจกรรมและสื่อประกอบการสอนที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้เนื้อหาที่มีความซับซ้อนง่ายต่อการเข้าใจมากยิ่งขึ้น ทั้งยังสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นไปด้วยความสนุกสนานและไม่เบื่อหน่ายอีกด้วย

2.7 การพัฒนานหลักสูตรทั้งทางด้านเนื้อหาและกิจกรรม ควรมีการทำอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและแนวการเรียนการสอนการออกเสียงที่ทันสมัย

2.8 จำนวนผู้เรียนไม่ควรเกิน 20 คน เพื่อให้ผู้ให้การฝึกอบรมสามารถดูแลเอาใจใส่ได้ทั่วถึง

2.9 แบบประเมินผลหลังการฝึกอบรม (Post Course Evaluation) ควรเขียนเป็นภาษาไทย และมีความชัดเจนทั้งคำถามและตัวเลือก เพื่อให้เข้าใจง่ายและได้ข้อมูลที่แท้จริง

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรจะมีการนำหลักสูตรที่ได้พัฒนาไปแล้วนั้นไปทำการทดลองใช้และมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เป็นหลักสูตรที่สามารถพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง ด้วยการปรับเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและประโยชน์ในการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานให้มากยิ่งขึ้น หลังจากนั้น จึงนำไปเป็นเค้าโครงในการฝึกอบรมผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ อาทิเช่น นักบิน พนักงานต้อนรับภาคพื้นดิน พนักงานสำรองที่นั่ง พนักงานทั่วไป เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ทิพย์วัลย์ อุกฤษ. (2518). *การสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อสอนเรื่องเสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และระดับเสียงสูงต่ำ (Intonation) สำหรับผู้แรกเรียน*. ปริญญาานิพนธ์ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). *การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Avery, P.; & Ehrlich, S. (1992). *Teaching American English Pronunciation*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Brown, A. (ed.). (1991). *Teaching English Pronunciation: A Book of Readings*. New York: Routledge.
- Brown, H.D. (1987). *Principles of Language Learning and Teaching*. New Jersey: Prentice Hall.
- Celce-Murcia, M.; & Olshtain, E. (2000). *Discourse and Context in Language Teaching: A Guide for Language Teachers*. USA: Cambridge University Press.
- Delton, C.; & Seidlhofer, B. (1994). *Pronunciation*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Grant, L.; & Levis, J.M. (2003, February). Integrating Pronunciation into ESL/EFL Classrooms. *TESOL Journal*. 12 (2) : 13-19.
- Jenkins, J. (2000). *The Phonology of English as an International Language: New Models, New Norms, New Goal*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Kenworthy, J. (1990). *Teaching English Pronunciation*. Hong Kong: Longman.
- MacCarthy, P. (1978). *The Teaching of Pronunciation*. Great Britain: Cambridge University Press.
- Morley, J. (ed.). (1994). *Pronunciation Pedagogy and Theory: New Views, New Dimensions*. USA: Pantagraph Printing.

- Nelson, D. (1999). *Teaching Pronunciation to EFL students*. (Lecture Paper). Bangkok: photocopied.
- Nunan, D. (1995). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Great Britain: Bell & Bain Ltd.
- Nunan, D. (1991). *Language Teaching methodology: A Textbook for Teachers*. Great Britain: Redwood Books.
- Pennington, M.C.; & Richards, J.C. (1986, April). Pronunciation Revisited. *TESOL Quarterly*. 20 (2) : 207-221.
- Underhill, A. (1994). *Sound Foundations: Living Phonology*. Great Britain: The Bath Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech)
2. ตัวอย่างแผนการอบรม (A Sample of Lesson Plan)
3. แบบประเมินผลการออกเสียงที่ใช้ในห้องปฏิบัติการทางภาษา
4. แบบประเมินผลหลังการฝึกอบรม (Post Course Evaluation)

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech)

ฉบับก่อนการปรับปรุง

Course Title: Pronunciation for Effective Speech (MOD 204)

Day One

<i>Time</i>	<i>Topic</i>	<i>Venue</i>
08.30-08.45 (15mins.)	Course Introduction & Statement of Course Goals ● Review of Training Agenda	Classroom
08.45-09.15 (30mins.)	Participant Introductions and Initial Assessments	
09.15-10.00 (45mins.)	<i>Language, Pronunciation & Communication</i> ● Elements of Communication ● Primary Language Skill Areas ● Factors Affecting Speaking Skills Grammar & Syntax Vocabulary Fluency Pronunciation and Socio-cultural Aspects ● Pronunciation and Intelligibility ● Articulation	
10.00-10.15	Break	
10.15-11.45 (1.30hrs.)	<i>Contrastive Analysis:</i> Native Language Influences on English Language Pronunciation ● A Comparison of English and Thai Language Characteristics: Non-shared Consonant Sounds Initial and Final Consonant Positions	Classroom
11.45-13.00	Lunch	

<i>Time</i>	<i>Topic</i>	<i>Venue</i>
13.00-14.45 (1.45hrs.)	<i>Contrastive Analysis</i> (continued) Cluster Consonant Sounds Initial and Final Consonant PositionsWord Endings (Plural and Past Forms)Faulty Stress of English WordsBorrowed WordsHabits	Classroom
14.45-15.00	Break	
15.00-16.30 (1.30hrs.)	<i>Practicum</i> ● Service-related Words and Phrases ● Destinations: Countries & Airports ● Weather-related Words and Phrases ● Time	Classroom

Day Two

<i>Time</i>	<i>Topic</i>	<i>Venue</i>
08.30-08.35 (5mins.)	Review of Day 1	Classroom
08.35-10.00 (1.25hrs.)	Stress and Intonation Practice	
10.00-10.15	Break	
10.15-10.45 (30mins.)	<i>Paralanguage & Meta-messages in the Service Industry</i> ● Tone of Voice ● Speech Rate	Classroom
10.45-11.45 (1hr.)	<i>Practicum</i> ● Oral Practice	
11.45-13.00	Lunch	
13.00-14.45 (1.45hrs.)	<i>Practicum</i> (continued) ● Oral Practice	Classroom
14.45-15.00	Break	
15.00-16.30 (1.30hrs.)	Taping of Assignment <i>Listening Practice: Self-critique and Commentary</i>	Audio Visual Laboratory

Day Three

<i>Time</i>	<i>Topic</i>	<i>Venue</i>
08.30-08.45 (15mins.)	Review of Day 1 and Day 2	Classroom
08.45-09.15 (30mins.)	Assessment Criteria	
09.15-10.00 (45mins)	<i>Practicum</i> ● Public Announcements	
10.00-10.15	Break	
10.15-11.45 (1.30hrs.)	<i>Practicum</i> (continued) ● Public Announcements	Classroom
11.45-13.00	Lunch	
13.00-14.45 (1.45hrs.)	Aural & Oral Practice with Model Tape	Audio Visual Laboratory
14.45-15.00	Break	
15.00-15.30 (30mins.)	Aural & Oral Practice with Model Tape (continued)	Audio Visual Laboratory
15.30-16.30 (1hr.)	<i>Final Assessment</i> ● Instructions & Regulations of Final Assessment (30mins) ● Record Selected Standard Public Announcements (30mins)	

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech)
ฉบับปรับปรุง

Course Title: Pronunciation for Effective Speech (MOD 204)

Day One

<i>Time</i>	<i>Topic</i>	<i>Venue</i>
08.30-08.45 (15mins.)	Course Introduction	Classroom
08.45-09.10 (25mins.)	Participant Introduction	
09.10-09.45 (35mins.)	Initial Assessment	Audio Visual Laboratory
09.45-10.20 (35mins)	<i>Language, Pronunciation & Communication</i> ● Record an Assigned Announcement Samples ● Elements of Communication ● Pronunciation and Intelligibility	Classroom
10.20-10.35	Break	
10.35-11.45 (1.10hrs.)	<i>Revision of Segmental Features</i> <i>Contrastive Analysis: Native Language Influences on English Language Pronunciation</i> ● English and Thai Phonological Differences: Non-shared Consonant Sounds Cluster Consonant Sounds Word Endings (Plural and Past Forms)	Classroom
11.45-13.00	Lunch	
13.00-14.00 (1hr.)	<i>Contrastive Analysis (continued)</i> Word Stress ■ Faulty Stress of English Words ■ Tips for Applying Word Stress in Multi-syllable Words	Classroom

<i>Time</i>	<i>Topic</i>	<i>Venue</i>
14.00-14.30 (30mins.)	▪ <i>Practicum</i> ..Destinations: Countries & Airports ..Job-related Vocabularies <i>Video & Discussion</i> ● Video on '<i>The English Channel: How Stress, Rhythm and Intonation Play Important Roles in English Speech</i>'	Classroom
14.30-14.45	Break	
14.45-15.30 (45mins)	<i>Introduction to Supra-segmental Features</i> ● Sentence Stress ● Rhythm ● Intonation ● Other Features: Linkage & Pausing	Classroom
15.30-16.30 (1hr.)	<i>Lecture & Practice: Sentence Stress</i> ● Definition ● Types of Words in Sentence Stress ● Practice Using Sentence Stress on Given Activities	

Assignment: 30 words 30 sentences chosen from supplementary section of the course book.

Day Two

<i>Time</i>	<i>Topic</i>	<i>Venue</i>
08.30-08.50 (20mins.)	Review of Day-1 Coursework, and Overview of Day-2 Agenda ● Q & A of Day-1 Coursework	Classroom
08.50-09.10 (20mins.)	Individual Critique and Commentary on Day-1 Initial Assessment	
09.10-10.10 (1hr.)	<i>Lecture & Practice:</i> Rhythm ● Definition ● The Relation between Rhythm & Sentence Stress <i>Lab Work:</i> Listen & Practice of Rhythm	Audio Visual Laboratory
10.10-10.25	Break	
10.25-11.25 (1hr.)	<i>Lecture & Practice:</i> Intonation ● Definition ● Types of Intonation Patterns ● Practice Using Intonation on Given Activities	Classroom/ Audio Visual Laboratory
11.25-11.45 (20mins.)	<i>Lecture & Practice:</i> Other Features ● Linkage Definition Types of Linkage ● Pausing Definition Where to Pause in the Sentence	
11.45-13.00	Lunch	
13.00-13.30 (30mins.)	<i>Lecture & Practice:</i> Other Features (continued) ● How Importance Linkage & Pausing are in English Speech ● Practice Using Linkage & Pausing on Given Activities	Classroom

<i>Time</i>	<i>Topic</i>	<i>Venue</i>
13.30-14.40 (1.10hrs.)	<i>Practicum</i> • Time Expressions • Weather Expressions • Job-related Phraseology Samples of Public Announcements	Classroom/ Audio Visual Laboratory
14.40-14.55	Break	
14.55-15.40 (45mins)	<i>Impact Factors on Effective Speech</i> • Speech Rate • Pitch (Tone of Voice) • Resonance (Quality of Voice) • Volume	Classroom
15.40-16.30 (50mins.)	Guided Practice of Self-critique <u>Lab Work</u> : Record Day-1 Assignment	Audio Visual Laboratory

Day Three

<i>Time</i>	<i>Topic</i>	<i>Venue</i>
08.30-09.00 (30mins.)	Review of Day-1 & 2 Coursework, and Overview of Day-3 Agenda	Classroom
09.00-09.20 (20mins.)	• Q & A of Day-1 & 2 Coursework	
09.20-09.50 (30mins.)	Individual Critique and Commentary on Day-2 Recording	
09.50-10.10 (20mins.)	Tips for ' <i>Clear and Communicative Announcements</i> '	
	Assessment Criteria	
10.10-10.25	Break	
10.25-10.55 (30mins.)	<i>Discussion</i> • Samples of Recorded Announcements • Critique and Commentary	Classroom
10.55-11.55 (1hr.)	<i>Practicum</i> (Group Practice) • Public Announcements In-flight Announcements Irregularity Announcements	
11.55-13.10	Lunch	
13.10-13.35 (25mins.)	<i>Practicum</i> (continued) • Public Announcements In-flight Announcements Irregularity Announcements	Classroom
13.35-15.20 (1.45hrs.)	Aural & Oral Practice of Public Announcements	Audio Visual Laboratory
15.20-15.35	Break	
15.35-16.10 (35mins)	<i>Final Assessment</i> • Instructions & Regulations of Final Assessment (5mins) • Record Selected Standard Public Announcements (30mins)	Audio Visual Laboratory
16.10-16.30 (20mins)	Post Course Evaluation	Classroom

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech)

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
<u>การฝึกอบรมวันที่1</u> 08.30-08.45 (15 นาที) Course Introduction & Statement of Course Goals ● Review of Training Agenda	08.30-08.45 (15 นาที) Course Introduction <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> หลักสูตรภาษาอังกฤษโดยทั่วไปขององค์กร จะเริ่มต้นด้วยการแนะนำหลักสูตรที่ผู้เรียนกำลังจะได้รับการฝึกอบรม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ 1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2. ระยะเวลาในการฝึกอบรม 3. เนื้อหาในหลักสูตรโดยรวม ซึ่งจะมีการแจกแจงในโปรแกรมการฝึกอบรม (Training Agenda) 4. การประเมินผล ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงโครงสร้างหลักสูตรที่ตนกำลังจะได้รับการฝึกอบรม ซึ่งส่วนนี้ในหลักสูตรปรับปรุงจะยังคงไว้ โดยใช้ระยะเวลาเท่าเดิมคือ 15 นาที

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
08.45-09.15 (30 นาที) Participant Introduction and Initial Assessment	08.45-09.10 (25 นาที) Participant Introduction 09.10-09.45 (35 นาที) Initial Assessment <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> หลักสูตรปรับปรุงจะแบ่งขั้นตอนนี้ออกเป็น 2 ส่วนคือ 1. การแนะนำตนเองของผู้สอนและผู้เรียน โดยผู้สอนจะกำหนดเวลาในขั้นตอนการแนะนำตัวประมาณ 1-2 นาทีต่อคน ระยะเวลาที่ใช้ 25 นาที ซึ่งลดลงจากหลักสูตรก่อนการปรับปรุง 5 นาที เนื่องจากเดิมผู้สอนต้องทำการประเมินความสามารถในการออกเสียงของผู้เรียนในขณะเดียวกับที่ผู้เรียนแนะนำตัว จึงกำหนดระยะเวลาในการแนะนำตนเองเอาไว้ให้ยาวกว่าระยะเวลาที่ใช้ในหลักสูตรพื้นฐานภาคบังคับอื่นๆขององค์กร 2. การประเมินความสามารถในการออกเสียงของผู้เรียนเบื้องต้น ตามปกติในหลักสูตรก่อนการปรับปรุง จะให้ผู้สอนทำการประเมินจากการแนะนำตัวของผู้เรียน ซึ่งมักไม่ได้ผลมากนัก เนื่องจากบางครั้งผู้เรียนใช้เวลาในการแนะนำตัวสั้นกว่าเวลาที่กำหนด ทั้งยังเป็นประโยคที่สั้นและไม่สมบูรณ์เป็นส่วนใหญ่ ทำให้การประเมินผลมีความไม่แน่นอนสูงมาก ดังนั้น หลักสูตรปรับปรุงจะเพิ่มการบันทึกเสียงของผู้เรียน โดยผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนอ่านประกาศที่ใช้บนเครื่องบินที่ถูกบรรจุอยู่ในแบบทดสอบมาตรฐานขององค์กร ซึ่งเป็นประกาศพื้นฐานที่ผู้เรียนควรจะสามารถอ่านได้อย่างถูกต้องและสละสลวยเมื่อผ่านการฝึกอบรมไปแล้ว การบันทึกเสียงดังกล่าว จะกระทำในห้องปฏิบัติการทางภาษา ซึ่งวิธีการนี้ ทำให้ผู้สอนสามารถประเมินความสามารถของผู้เรียนได้อย่างละเอียดและแม่นยำมากกว่า เพื่อผู้สอนจะได้เพิ่มเติมและแก้ไขการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
	มากขึ้น นอกจากนั้น ยังสามารถนำไปเปรียบเทียบการพัฒนาของผู้เรียนระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมอีกด้วย ระยะเวลาที่ใช้ 35 นาที รวมทั้งสิ้น 1 ชั่วโมง
09.15-10.00 (45 นาที) <i>Language, Pronunciation & Communication</i> ● Elements of Communication ● Primary Language Skill Areas ● Factors Affecting Speaking Skills Grammar & Syntax Vocabulary Fluency Pronunciation and Socio-cultural Aspects ● Pronunciation and Intelligibility ● Articulation	ในหลักสูตรปรับปรุงจะนำเอาเนื้อหาที่เกี่ยวกับการออกเสียงในระดับคำ (Segmental Features) มาเป็นเพียงเพื่อทบทวนความรู้ของผู้เรียนที่ได้จากการฝึกอบรมในหลักสูตรการออกเสียงระดับต้น (Speak It Right) โดยใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 2 ชั่วโมง 45 นาที ในขณะที่หลักสูตรก่อนการปรับปรุงจะใช้ระยะเวลาถึง 5 ชั่วโมง 25 นาที ซึ่งถือว่าเป็นระยะเวลาที่ใช้ในการทบทวนมากเกินไป เนื่องจากหลักสูตรดังกล่าวไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะมุ่งให้ผู้เรียนฝึกการออกเสียงในระดับคำ กอปรกับผู้เรียนได้รับการอบรมและฝึกฝนมาแล้วในหลักสูตรการออกเสียงระดับต้น (Speak It Right) จึงมีความจำเป็นที่ต้องปรับลดเวลาและรวมเนื้อหาบางส่วนที่ซ้ำซ้อนกัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ 09.45-10.20 (35 นาที) <i>Language, Pronunciation & Communication</i> ● Elements of Communication ● Pronunciation and Intelligibility <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> เนื้อหาในส่วนนี้เป็นการให้ภาพรวมกว้างๆในเรื่องเกี่ยวกับตัวภาษา การออกเสียง และการสื่อความ (Language, Pronunciation & Communication) เพื่อให้ผู้เรียนเล็งเห็นความสำคัญในการฝึกฝนการออกเสียงควบคู่ไปกับการฝึกฝนทักษะอื่นๆทางภาษาอังกฤษ รวมทั้งเห็นถึงความสัมพันธ์ของส่วนประกอบต่างๆในการสื่อความโดยใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะมีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ดึงเอาประสบการณ์ในการสื่อความ โดยใช้ภาษาอังกฤษกับ

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
	ผู้โดยสารต่างชาติ เพื่อให้เห็นภาพรวมได้เด่นชัดขึ้น อย่างไรก็ดี หลักสูตรปรับปรุงจะได้หมวดหัวข้อบางหัวข้อรวมเข้าด้วยกัน กล่าวคือ ทักษะพื้นฐานทางภาษา (Primary Language Skill Areas) ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการพูด (Factors Affecting Speaking Skills) และการเปล่งเสียง (Articulation) อยู่ภายใต้หัวข้อเดียวกันคือ องค์ประกอบของการสื่อสาร (Elements of Communication) เนื่องจากเนื้อหามีความซ้ำซ้อนกันในบางส่วน ทำให้ผู้สอนต้องกล่าวเรื่องเดิมซ้ำถึงแม้จะเริ่มหัวข้อใหม่ ผู้วิจัยจึงนำมารวมและจัดเนื้อหาให้มีความกลมกลืนกันเสียใหม่ โดยยังคงเนื้อหาหลักไว้เช่นเดิม ระยะเวลาที่ใช้ 35 นาที ซึ่งจะลดน้อยลงจากหลักสูตรก่อนการปรับปรุง 10 นาที เนื่องจากมีการขมวดรวมเนื้อหาบางส่วน เข้าด้วยกัน
10.00-10.15 (15 นาที) Break	10.20-10.35 (15 นาที) Break
10.15-11.45 (1 ชั่วโมง 30 นาที) <i>Contrastive Analysis: Native Language Influences on English Language Pronunciation</i> • A Comparison of English and Thai Language Characteristics: Non-shared Consonant Sounds Initial and Final Consonant Positions	10.35-11.45 (1 ชั่วโมง 10 นาที) <i>Revision of Segmental Features</i> <i>Contrastive Analysis: Native Language Influences on English Language Pronunciation</i> • English and Thai Phonological Differences: Non-shared Consonant Sounds Cluster Consonant Sounds Word Endings (Plural and Past Forms)
11.45-13.00 (1 ชั่วโมง 15 นาที) Lunch	11.45-13.00 (1 ชั่วโมง 15 นาที) Lunch

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
13.00-14.45 (1 ชั่วโมง 45 นาที) <i>Contrastive Analysis</i> (continued) Cluster Consonant Sounds Initial and Final Consonant Positions Word Endings (Plural and Past Forms) Faulty Stress of English Words Borrowed Words Habits Stress and Intonation รวมระยะเวลาที่ใช้ 3 ชั่วโมง 15 นาที	13.00-14.00 (1 ชั่วโมง) <i>Contrastive Analysis</i> (continued) Word Stress ■ Faulty Stress of English Words ■ Tips for Applying Word Stress in Multi-syllable Words ■ <i>Practicum</i> ..Destinations: Countries & Airports ..Job-related Vocabulary <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> เนื้อหาส่วนนี้มีวัตถุประสงค์หลักในการทบทวนความรู้ของผู้เรียนที่ได้จากการฝึกอบรมในหลักสูตรการออกเสียงระดับต้น (Speak It Right) ซึ่งหลักสูตรปรับปรุงจะยังคงเนื้อหาบางหัวข้อไว้เช่นเดิม โดยจะมีการปรับเปลี่ยนลำดับเสียใหม่ เพื่อให้มีความต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น และบางหัวข้อที่มีเนื้อหาเป็นไปในทางเดียวกันหรือซ้ำซ้อนกัน จะนำมาขมวดรวมกันและอยู่ภายใต้หัวข้อใหญ่อันเดียวกัน ได้แก่ หัวข้อคำยืม (Borrowed Words) จะนำไปรวมอยู่ในหัวข้อเสียงเน้นหนักในคำ (Word Stress) และหัวข้อนิสัย (Habits) จะนำไปรวมอยู่ในหัวข้อเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย (Non-shared Consonant Sounds) เหล่านี้ เป็นเพียงการทบทวนความรู้ของผู้เรียนเท่านั้น เนื่องจากเป็นเนื้อหาที่มีอยู่ในหลักสูตรการออกเสียงระดับต้น (Speak It Right) แล้วทั้งสิ้น จะต่างกันเพียงเล็กน้อยตรงที่เนื้อหาในหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) จะมีการเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างระหว่างระบบเสียงของภาษาไทยและภาษาอังกฤษอย่างละเอียด โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนเกิดความรู้มึตระวังในการออกเสียง และพยายามหลีกเลี่ยงการใช้หลักการออกเสียงในระบบเสียงของภาษาตนในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
	หลักสูตรปรับปรุงจะมีการเพิ่มเติมในเรื่องของหลักการออกเสียงเน้นหนักในคำหลายพยางค์ (Tips for Applying Word Stress in Multi-syllable Words) เพราะในหลักสูตรการออกเสียงระดับต้น (Speak It Right) จะกล่าวถึงเสียงเน้นหนักในคำ (Word Stress) 2-3 พยางค์เท่านั้น โดยมีได้ลงลึกในรายละเอียด แต่ในการออกเสียงระดับประโยค บางครั้งเสียงเน้นหนักมิได้จำกัดอยู่เพียงในคำ 2-3 พยางค์ นอกจากนี้ จะมีการเพิ่มในส่วนของประเภทของเสียงเน้นหนักในคำ เนื่องจากคำหลายพยางค์บางคำมิได้มีเสียงเน้นหนักเพียงพยางค์เดียว เหล่านี้มีความสำคัญต่อการออกเสียงในระดับประโยคทั้งสิ้น ในส่วนของกิจกรรมฝึกเสียงเน้นหนักในคำ (Word Stress) จะนำเอาคำที่เกี่ยวข้องกับจุดหมายปลายทาง: ชื่อประเทศและชื่อสนามบิน และคำที่เกี่ยวข้องกับงานมาให้ผู้เรียนได้ฝึก โดยจะดึงเนื้อหาส่วนนี้มาจากแบบฝึกในหลักสูตรก่อนการปรับปรุง ซึ่งแต่เดิมจะถูกบรรจุอยู่ในช่วงเวลาถัดไป รวมระยะเวลาที่ใช้ 2 ชั่วโมง 10 นาที ซึ่งจะลดน้อยลงจากหลักสูตรก่อนการปรับปรุงถึง 1 ชั่วโมง 5 นาที เนื่องจากเป็นเพียงการทบทวนเท่านั้น มิใช่เป็นลักษณะการฝึกอบรมความรู้ใหม่ดังที่ปรากฏในหลักสูตรก่อนการปรับปรุง ในหลักสูตรปรับปรุงได้มีการเพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงระดับประโยค (Supra-segmental Features) ซึ่งมีปรากฏไม่มากนักในหลักสูตรก่อนการปรับปรุงที่เนื้อหาส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการออกเสียงระดับคำ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการเรียนรู้ ทำความเข้าใจ และฝึกฝนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงระดับประโยคที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวดในการสื่อความด้วยการพูด และการประกาศบนเครื่องบิน อันได้แก่ เสียงเน้นหนัก (Stress) โดยเฉพาะเสียงเน้นหนักในประโยค (Sentence Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation) ให้มากยิ่งขึ้น หลังจากนั้นจะเป็นการฝึกโดยใช้วลีและประโยคในบริบทของภาษาอังกฤษที่ใช้

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
	ในงานและบางส่วนจากบทประกาศบนเครื่องบิน ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของรูปประโยคที่สมควรนำมาใช้ในการฝึก กล่าวคือ เป็นภาษาที่มีการใช้จริง เพื่อให้เป็นการฝึกที่มีความหมาย (Meaningful Practice) ต่อผู้เรียนมากที่สุด ควบคู่ไปกับการแก้ไขเมื่อผู้เรียนมีการออกเสียงที่ผิดพลาด แทนที่จะเป็นการฝึกด้วยวลีและประโยคที่ใช้ทั่วไปร่วมกับการฝึกด้วยวลีและประโยคในบริบทของภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานอย่างในหลักสูตรก่อนการปรับปรุง โดยไม่มีการให้หลักการใดๆในการออกเสียงระดับประโยค มีเพียงแต่การแก้ไขจากผู้ให้การฝึกอบรมเมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้น ทำให้ผู้เรียนไม่มีความเข้าใจอย่างแท้จริงว่า ความผิดพลาดนั้นคืออะไรและเกิดขึ้นได้อย่างไร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ 14.00-14.30 (30 นาที) <i>Video & Discussion</i> Video on 'The English Channel: How Stress Rhythm and Intonation Play Important Roles in English Speech' <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> เนื่องจากในหลักสูตรก่อนการปรับปรุงแทบจะไม่ได้กล่าว ถึงองค์ประกอบของการออกเสียงระดับประโยค (Supra-segmental Features) มากนัก ทั้งที่เป็นหลักสูตรการออกเสียงที่มุ่งฝึกเสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation) ในประโยค ดังนั้น หลักสูตรปรับปรุงจึงต้องเพิ่มเนื้อหาในส่วนนี้เข้าไป โดยนำเอาวิดีโอที่นำมาใช้เป็นสื่อการสอนในการนำเข้าสู่เนื้อหาขององค์ประกอบของการออกเสียงระดับประโยค (Supra-segmental Features) อันได้แก่ เสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation)

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
	เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับการใช้เสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation) ได้ง่าย และชัดเจนยิ่งขึ้น เนื่องจากในระบบเสียงภาษาไทยเป็นภาษาที่มีวรรณยุกต์กำกับ (Tonal Language) จึงไม่มีการใช้องค์ประกอบเหล่านี้มาใช้ในการกำกับความหมาย ระยะเวลาที่ใช้ 30 นาที
14.45-15.00 (15 นาที) Break	14.30-14.45 (15 นาที) Break
15.00-16.30 (1 ชั่วโมง 30 นาที) <i>Practicum</i> ● Service-related Words and Phrases ● Destinations: Countries & Airports ● Weather-related Words and Phrases ● Time	14.45-15.30 (45 นาที) <i>Introduction to Supra-segmental Features</i> ● Sentence Stress ● Rhythm ● Intonation ● Other Features: Linkage & Pausing 15.30-16.30 (1 ชั่วโมง) <i>Lecture & Practice: Sentence Stress</i> ● Definition ● Types of Words in Sentence Stress ● Practice Using Sentence Stress on Given Activities

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
	<u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> หลังจากที่มีการนำเข้าสู่เรื่องขององค์ประกอบของการออกเสียงระดับประโยค (Supra-segmental Features) โดยใช้วิธีทัศน์เป็นสื่อการสอน เนื้อหาต่อไปจะเป็นการนำเข้าสู่รายละเอียดของการออกเสียงระดับประโยค (Introduction to Supra-segmental Features) โดยจะเริ่มจากการกล่าวถึงองค์ประกอบทั้งหมดโดยรวม เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นภาพกว้างๆของการออกเสียงระดับประโยค และรับทราบว่าองค์ประกอบแต่ละส่วนนั้นเกี่ยวเนื่องกันอย่างไร และเกี่ยวข้องกับการออกเสียงในภาษาอังกฤษอย่างไร ระยะเวลาที่ใช้ 45 นาที เนื้อหาที่เพิ่มขึ้นลำดับต่อไปในหลักสูตรปรับปรุงคือ การลงลึกในรายละเอียดขององค์ประกอบของการออกเสียงระดับประโยค (Supra-segmental Features) แต่ละตัวพร้อมทั้งกิจกรรมฝึก ซึ่งจะเริ่มต้นที่เสียงเน้นหนักในประโยค (Sentence Stress) ก่อน ส่วนเนื้อหาเดิมในหลักสูตรก่อนการปรับปรุงจะได้นำไปฝึกในการฝึกอบรมวันที่2 โดยบางส่วนจะนำไปแทรกในการทบทวนเสียงเน้นหนักในคำดังที่กล่าวไปแล้ว ในช่วยท้ายของการฝึกอบรมวันที่1 ผู้สอนจะให้ผู้เรียนเลือก 30 คำและ 30 ประโยคจากภาคผนวกท้ายเล่มของแบบเรียน เพื่อใช้ในการฝึกออกเสียงในช่วงท้ายของการฝึกอบรมวันที่2 เวลา 15.40-16.30 น. ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่ยังคงไว้จากหลักสูตรก่อนการปรับปรุง

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
<u>การฝึกอบรมวันที่2</u> 08.30-08.35 (5 นาที) Review of Day 1	08.30-08.50 (20 นาที) Review of Day-1 Coursework, and Overview of Day-2 Agenda Q & A of Day-1 Coursework <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> ส่วนนี้ยังคงไว้เช่นเดิม เพียงแต่เพิ่มเวลาให้มากขึ้นจาก 5 นาที เป็น 20 นาที เพื่อให้ผู้เรียนได้ซักถามข้อข้องใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้รับการฝึกอบรมไปในวันที่1 เพราะเวลา 5 นาทีที่กำหนดไว้เดิม ไม่เพียงพอต่อการตอบข้อสงสัยของผู้เรียนได้
08.35-10.00 (1 ชั่วโมง25 นาที) Individual Critique Stress and Intonation Practice	08.50-09.10 (20 นาที) Individual Critique and Commentary on Day-1 Initial Assessment <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> หลักสูตรปรับปรุงจะเพิ่มการประเมินผลความสามารถในการออกเสียงของผู้เรียนแต่ละคนจากการอัดเสียงในการฝึกอบรมวันที่ 1 โดยผลที่ได้จากการประเมินจะช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนรับทราบจุดดีและจุดด้อยที่เป็นปัญหาในการออกออกเสียงภาษาอังกฤษของตนที่ต้องมีการปรับปรุงและแก้ไข ซึ่งผู้สอนจะต้องแนะนำวิธีการแก้ไขควบคู่ไปด้วย ระยะเวลาที่ใช้ 20 นาที ซึ่งจะแตกต่างจากหลักสูตรก่อนการปรับปรุงที่เริ่มเข้าสู่เนื้อหาเกี่ยวกับเสียงเน้นหนักในคำ (Word Stress) โดยปราศจากเนื้อหาเกี่ยวกับการออกเสียงระดับประโยค คือ เสียงเน้นหนักในประโยค จังหวะ และทำนองเสียง เฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของท่านองเสียงที่ถึงแม้จะมีหัวข้อปรากฏ แต่กลับไม่มีเนื้อหาอะไรที่เกี่ยวข้องเลยแม้แต่หน่อย

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
	09.10-10.10 (1 ชั่วโมง) <i>Lecture & Practice: Rhythm</i> ● Definition ● The Relation between Rhythm & Sentence Stress <i>Lab Work: Listen & Practice of Rhythm</i> <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> เนื้อหาส่วนนี้เป็นเนื้อหาที่เพิ่มขึ้นมาต่อเนื่องจากการฝึกอบรมวันที่ 1 เกี่ยวกับองค์ประกอบการออกเสียงระดับประโยค (Supra-segmental Features) ในเรื่องของจังหวะ (Rhythm) โดยจะมีการอธิบายให้รายละเอียด ประกอบกับกิจกรรมฝึกทั้งในชั้นเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษา ระยะเวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง
10.00-10.15 (15 นาที) Break	10.10-10.25 (15 นาที) Break
10.15-10.45 (30 นาที) <i>Paralanguage & Meta-messages in the Service Industry</i> ● Tone of Voice ● Speech Rate 10.45-11.45 (1 ชั่วโมง) <i>Practicum</i> ● Oral Practice	10.25-11.25 (1 ชั่วโมง) <i>Lecture & Practice: Intonation</i> ● Definition ● Types of Intonation Patterns ● Practice Using Intonation on Given Activities <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> เนื้อหาส่วนนี้เป็นเนื้อหาที่เพิ่มขึ้นมาต่อเนื่องกับการออกเสียงระดับประโยค (Supra-segmental Features) องค์ประกอบที่ 3 ได้แก่ ทำนองเสียง (Intonation) โดยจะมีการอธิบายให้รายละเอียด และกิจกรรมฝึกในชั้นเรียน ระยะเวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
	11.25-11.45 (20 นาที) <i>Lecture & Practice: Other Features</i> ● Linkage Definition Types of Linkage ● Pausing Definition Where to Pause in the Sentence <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> ถึงแม้ว่าในงานวิจัยครั้งนี้ จะมุ่งเน้นไปที่เนื้อหาของการฝึกเสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation) ในการเพิ่มทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษระดับประโยคของผู้เรียน แต่เพื่อให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงได้เพิ่มการเชื่อมโยงคำ (Linkage) และการแบ่งวรรคตอน (Pausing) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการออกเสียงระดับประโยคเช่นเดียวกัน โดยจะมีการอธิบายให้รายละเอียดของแต่ละหัวข้อระยะเวลาที่ใช้ 20 นาที และกิจกรรมฝึกในชั้นเรียน เช่น การเลือกผู้เรียนในการฝึกอ่าน เป็นรายบุคคล รายคู่ รายกลุ่ม รายแถว ที่จะเริ่มขึ้นหลังช่วงพักกลางวันอีก 30 นาที รวมระยะเวลาที่ใช้ทั้งสิ้น 50 นาที ส่วนเนื้อหาในหลักสูตรก่อนการปรับปรุงจะถูกนำไปแทรกในการฝึกอบรมช่วงบ่าย ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป
11.45-13.00 (1 ชั่วโมง15 นาที) Lunch	11.45-13.00 (1 ชั่วโมง15 นาที) Lunch

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
13.00-14.45 (1 ชั่วโมง45 นาที) <i>Practicum</i> (continued) • Oral Practice	13.00-13.30 (30 นาที) <i>Lecture & Practice: Other Features</i> (continued) • How Importance Linkage & Pausing are in English Speech • Practice Using Linkage & Pausing on Given Activities <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> เนื้อหาส่วนนี้เป็นกิจกรรมฝึกต่อเนื่องจากภาคทฤษฎีของการเชื่อมโยงคำ (Linkage) และการแบ่งวรรคตอน (Pausing) โดยจะเพิ่มเติมเรื่องความสำคัญขององค์ประกอบดังกล่าวในการสื่อความด้วยภาษาอังกฤษ เฉพาะอย่างยิ่งการประกาศบนเครื่องบิน ระยะเวลาที่ใช้ 30 นาที 13.30-14.40 (1 ชั่วโมง10 นาที) <i>Practicum</i> • Time Expressions • Weather Expressions • Job-related Phraseology • Samples of Public Announcements <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> เนื้อหาที่ใช้ในการฝึกนั้น ยังคงเป็นเนื้อหาเดิมจากหลักสูตรก่อนการปรับปรุง ซึ่งจะอยู่ในการฝึกอบรมวันที่1 เวลา 15.00-16.30 โดยมีการปรับหัวข้อและเรียงลำดับใหม่ เพื่อให้มีความสอดคล้องกลมกลืนกันมากขึ้น รวมทั้งมีการเพิ่มตัวอย่างของประกาศที่ใช้บนเครื่องบินเข้าไปด้วย เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการออกเสียงระดับประโยค โดยใช้ในบริบทของภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับงานอย่างเต็มที่ ระยะเวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง 10 นาที

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
	สำหรับเนื้อหาในหลักสูตรก่อนการปรับปรุงจะเป็นการฝึกเช่นเดียวกัน โดยนำเอาตัวอย่างประโยคและบทสนทนาในภาคผนวกท้ายเล่มของแบบเรียนมาฝึกเป็นรายบุคคลและรายคู่สลับกันไป ซึ่งหลักสูตรปรับปรุงจะนำเอาไปแทรกในส่วนต่างๆของเนื้อหาให้ผู้เรียนได้ฝึกไปพร้อมๆกับการอบรมภาคทฤษฎีของแต่ละองค์ประกอบการออกเสียงระดับประโยค (Supra-segmental Features)
14.45-15.00 (15 นาที) Break	14.40-14.55 (15 นาที) Break
15.00-16.30 (1 ชั่วโมง30 นาที) Taping of Assignment <i>Listening Practice: Self-critique and Commentary</i>	14.55-15.40 (45 นาที) <i>Impact Factors on Effective Speech</i> ● Speech Rate ● Pitch (Tone of Voice) ● Resonance (Quality of Voice) ● Volume <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> เนื้อหาส่วนนี้ ยังคงเป็นเนื้อหาของหลักสูตรก่อนการปรับปรุง ซึ่งแต่เดิมจะถูกจัดไว้ในเวลา 10.15-10.45น. ของการฝึกอบรมวันที่2 แต่เนื่องจากการเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนขึ้นใหม่ ทำให้ต้องเลื่อนมาอบรมในช่วงนี้แทน โดยมีการปรับชื่อหัวข้อ และเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนเข้าไปจากที่มีเพียง เรื่องความเร็วในการพูด (Speech Rate) น้ำเสียง (Pitch/Tone of Voice) คุณภาพของเสียง (Resonance/Quality of Voice) และการใช้ระดับความดัง-ค่อยของเสียง (Volume) ระยะเวลาที่ใช้ 45 นาที ซึ่งจะเพิ่มขึ้น 15 นาที จากเดิม เนื่องจากการขยายเนื้อหานั่นเอง

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
	15.40-16.30 (50 นาที) Guided Practice of Self-critique <u>Lab Work</u>: Record Day-1 Assignment <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> กิจกรรมฝึกนี้เป็นกิจกรรมเดียวกับหลักสูตรก่อนการปรับปรุง แต่มีการเพิ่มเติมรายละเอียด คือ นอกจากจะให้ผู้เรียนบันทึกเสียง 30 คำ 30 ประโยคที่ได้เตรียมไว้และประโยคอื่นๆที่มีการฝึกไปบ้างแล้วในชั้นเรียน ยังมีกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังข้อบกพร่องของตนเองอีกด้วย โดยการให้เพื่อนที่ผู้เรียนทำการจับคู่ไว้ก่อนที่จะมีการบันทึกเสียงเป็นผู้ฟังและประเมินผลการออกเสียงตามแบบประเมินที่ผู้สอนแจกให้ ดังรายละเอียดตัวอย่างแบบประเมินผลการออกเสียง (ภาคผนวก ก. หน้า 88) หลังจากนั้น ผู้เรียนจะนำแถบบันทึกเสียงของตัวเองกลับมาฟัง พร้อมทั้งประเมินผลตนเองเปรียบเทียบกับที่เพื่อนประเมินผลไว้ให้ และส่งให้ผู้สอนเมื่อหมดเวลา ซึ่งนอกจากเป็นการให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟังการออกเสียงของตนเองและเพื่อนแล้ว ยังเป็นการทำให้ผู้สอนได้ทราบว่า ผู้เรียนมีศักยภาพในการฟังเป็นอย่างไรบ้าง เพราะการฝึกการออกเสียงให้ได้ผลนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องมีทักษะการฟังที่ดีควบคู่ไปด้วย โดยระยะเวลาที่ใช้จะลดลงจาก 1 ชั่วโมง 30 นาที เป็น 50 นาที เนื่องจากประสบการณ์การสอนหลักสูตรดังกล่าวของผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนมักจะใช้ระยะเวลาในการทำกิจกรรมฝึกนี้ประมาณ 30-45 นาทีเท่านั้น และมักใช้เวลาส่วนที่เหลือในการคุยกันทำให้เสียงดังรบกวนผู้เรียนบางคนที่ยังทำกิจกรรมไม่เสร็จ สำหรับกิจกรรมที่เพิ่มขึ้นมาจะใช้เวลาประมาณ 20 นาที ซึ่งเป็นระยะเวลาที่เพียงพอ หรือถ้าผู้เรียนไม่สามารถทำกิจกรรมเสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดก็สามารถนำกลับไปประเมินต่อได้ที่บ้าน

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
<u>การฝึกอบรมวันที่3</u> 08.30-08.45 (15 นาที) Review of Day 1 & Day 2 08.45-09.15 (30นาที) Assessment Criteria 09.15-10.00 (45นาที) <i>Practicum</i> Public Announcements	08.30-09.00 (30นาที) Review of Day-1 & 2 Coursework, and Overview of Day-3 Agenda Q & A of Day-1 & 2 Coursework <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> ส่วนนี้ยังคงไว้เช่นเดิม เพียงแต่เพิ่มเวลาให้มากขึ้นจาก 5 นาที เป็น 30 นาที เพื่อให้ผู้เรียนได้ซักถามข้อข้องใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้รับการฝึกอบรมไปในวันที่1 และวันที่2 และผู้สอนได้ทบทวนเนื้อหาโดยเฉพาะเรื่ององค์ประกอบของการออกเสียงระดับประโยค (Supra-segmental Features) อีกครั้ง เนื่องจากเป็นเนื้อหาใหม่ ที่ผู้เรียนพึงได้รับการอบรมไป ทั้งนี้ เพราะเวลา 15 นาทีที่กำหนดไว้เดิมไม่เพียงพอต่อการตอบ ข้อสงสัยของผู้เรียน และการทบทวนของผู้สอนดังกล่าวได้ เนื่องจากเนื้อหาที่อบรมไปมีค่อนข้างมาก 09.00-09.20 (20 นาที) Individual Critique and Commentary on Day-2 Recording <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> การประเมินผลความสามารถในการออกเสียงของผู้เรียนแต่ละคนจากการอัดเสียงในการฝึกอบรมวันที่2 โดยผลที่ได้จากการประเมินจะช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนทราบว่า ปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษของตนที่ต้องปรับปรุงและแก้ไขยังคงมีอยู่หรือไม่ รวมทั้งมีการพัฒนาไปอย่างไรบ้าง เฉพาะอย่างยิ่งในด้านการใช้เสียงเน้นหนัก (Stress) จังหวะ (Rhythm) และทำนองเสียง (Intonation) ในการออกเสียงระดับประโยค ระยะเวลาที่ใช้ 20 นาที

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
	09.20-09.50 (30 นาที) Tips for 'Clear and Communicative Announcements' <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> สำหรับเนื้อหาในส่วนนี้ เป็นส่วนที่เพิ่มขึ้นมาจากหลักสูตรก่อนการปรับปรุง ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีหลักเตรียมตัวในการประกาศได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกเหนือไปจากการออกเสียงได้ตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ได้รับการฝึกอบรมมาตั้งแต่วันที่ 1 ของหลักสูตร 09.50-10.10 (20 นาที) Assessment Criteria <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> ผู้สอนชี้แจงวิธีการประเมินผลอย่างละเอียดว่า มีองค์ประกอบใดบ้างในเรื่องของการออกเสียงภาษาอังกฤษที่นำมาเป็นแนวทางในการประเมินความสามารถในการออกเสียงของผู้เรียน รวมทั้งผลการประเมินว่ามีกี่ระดับ ระยะเวลาที่ใช้ 20 นาที โดยลดลงจากเดิม 10 นาที ซึ่งเพียงพอต่อการให้รายละเอียดและตอบข้อซักถามของผู้เรียนแล้ว
10.00-10.15 (15 นาที) Break	10.10-10.25 (15 นาที) Break

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
10.15-11.45 (1 ชั่วโมง30 นาที) <i>Practicum</i> (continued) Public Announcements	10.25-10.55 (30 นาที) <i>Discussion</i> Samples of Recorded Announcements Critique and Commentary <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่เพิ่มขึ้นมา โดยให้ผู้เรียนได้ฟังการประกาศของผู้เรียนรุ่นก่อนๆทั้งดีมาก ดี ปานกลางและต้องปรับปรุง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังและวิจารณ์ข้อดีและข้อบกพร่องของการประกาศดังกล่าว ด้วยความช่วยเหลือของผู้สอน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงข้อผิดพลาดในการออกเสียงที่อาจเกิดขึ้นได้ และข้อที่ควรนำไปเป็นแบบอย่างในการประกาศของตนเอง ตลอดจนนำสิ่งที่ได้ฟังไปประยุกต์ใช้กับการประกาศของตนเอง 10.55-11.55 (1 ชั่วโมง) <i>Practicum</i> (Group Practice) - Public Announcements In-flight Announcements Irregularity Announcements <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> กิจกรรมฝึกนี้จะออกแบบให้แตกต่างจากกิจกรรมในหลักสูตรก่อนการปรับปรุง โดยเพิ่มกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นภาระงานที่มอบหมายให้ปฏิบัติ (Task Orientation) ให้แต่ละกลุ่มผู้เรียนเลือกบทประกาศและนำมาเสนอหน้าชั้นเรียน โดยให้รายละเอียดของการออกเสียงตามปัจจัยต่างๆที่ได้เรียนมาทั้งหมด พร้อมทั้งให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในกลุ่มอื่นๆว่า ควรระมัดระวังในการออกเสียงตรงจุดใดบ้าง หลักจากนั้นจะเป็นการฝึกประกาศพื้นฐานที่ต้องมีการประกาศประจำในทุกเที่ยวบิน และการฝึกประกาศที่มีการประกาศเมื่อมีเหตุการณ์ฉุกเฉิน เช่น การประกาศเพื่อการลงจอดฉุกเฉิน การประกาศเพื่อหาแพทย์ เนื่องจากมีผู้โดยสารเจ็บป่วย

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
	รุนแรงกะทันหัน การประกาศเนื่องจากสถานการณ์ที่ไม่ปกติ เกิดโรคระบาดหรือเป็นข้อกำหนดเฉพาะการณ์ของประเทศนั้นๆที่เพิ่มเติมขึ้นมาจากเดิม เป็นต้น ภายในกลุ่มผู้เรียน เพื่อให้เป็นลักษณะของการฝึกให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยผู้ให้การฝึกอบรมจะคอยให้คำชี้แนะตลอดชั่วโมงการฝึก ซึ่งเดิมจะเริ่มทำการฝึกตั้งแต่ก่อนช่วงพัก แต่ในหลักสูตรปรับปรุงได้ปรับให้มาอยู่ในช่วงเวลานี้แทน กล่าวคือ จากเวลา 09.15น. มาเป็น 10.55น. เนื่องจากมีการแทรกเนื้อหาเพิ่มเติมขึ้นมาจากเดิม ดังนั้นระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกจะลดลงเล็กน้อย ถึงแม้ว่าในหลักสูตรปรับปรุงจะมีการฝึกต่อเนื่องหลังจากช่วงพักไปแล้วอีก 25 นาทีก็ตาม อย่างไรก็ดี เนื่องจากหลักสูตรปรับปรุงมีการแทรกบทประกาศในกิจกรรมฝึกดังปรากฏอยู่ในเนื้อหาหลายๆส่วน จึงถือว่า น่าจะสามารถทดแทนเวลาที่ลดลงไปตรงนี้ได้ รวมระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกประกาศก่อนและหลังช่วงพัก 1 ชั่วโมง 25 นาที จากเดิม 2 ชั่วโมง 15 นาที
11.45-13.00 (1 ชั่วโมง15 นาที) Lunch	11.55-13.10 (1 ชั่วโมง15 นาที) Lunch
13.00-14.45 (1 ชั่วโมง45 นาที) Aural & Oral Practice with Model Tape	13.10-13.35 (25 นาที) <i>Practicum</i> (continued) - Public Announcements In-flight Announcements Irregularity Announcements กิจกรรมฝึกนี้เป็นกิจกรรมต่อเนื่องจากกิจกรรมก่อนช่วงพัก ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
	13.35-15.20 (1 ชั่วโมง 45 นาที) Aural & Oral Practice of Public Announcements <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> นอกจากจะมีกิจกรรมฝึกในห้องเรียน โดยมีผู้สอนให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดแล้ว ยังมีกิจกรรมฝึกที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกด้วยตนเองกับแถบบันทึกเสียงฝึกหัด ซึ่งเป็นแถบบันทึกเสียงฝึกการประกาศโดยเฉพาะ ด้วยเสียงของเจ้าของภาษาที่ได้รับการศึกษามาทางด้านการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยตรง ในห้องปฏิบัติ การทางภาษา เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังและเปรียบเทียบเสียงของตนเองกับเสียงของเจ้าของภาษา ระยะเวลาที่ใช้ 1 ชั่วโมง 45 นาที ซึ่งกิจกรรมฝึกนี้จะเป็นกิจกรรมเดียวกับในหลักสูตรก่อนการปรับปรุง แต่ในหลักสูตรก่อนการปรับปรุงจะใช้ระยะเวลาในการฝึกค่อนข้างมากคือ 2 ชั่วโมง 15 นาที ซึ่งโดยปกติผู้เรียนมักจะใช้เวลาในการฝึกประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที เท่านั้น
14.45-15.00 (15 นาที) Break	15.20-15.35 (15 นาที) Break
15.00-15.30 (30 นาที) Aural & Oral Practice with Model Tape (continued) 15.30-16.30 (1 ชั่วโมง) Final Assessment • Instructions & Regulations of Final Assessment (30mins) • Record Selected Standard Public Announcements (30mins)	15.35-16.10 (35 นาที) <i>Final Assessment</i> • Instructions & Regulations of Final Assessment (5mins) • Record Selected Standard Public Announcements (30mins) <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> การสอบวัดผลการอบรมในห้องปฏิบัติการทางภาษา โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานขององค์กร กล่าวคือ เป็นบทประกาศบนเครื่องบินที่ใช้จริงในปัจจุบัน จำนวน 7 ประกาศ ระยะเวลาที่ใช้ในการทดสอบ 30 นาที เท่ากับในหลักสูตรก่อนการปรับปรุง แต่หลักสูตรก่อนการปรับปรุงใช้เวลา 30 นาทีก่อนจะทำการ

โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับก่อนการปรับปรุง	โครงสร้างหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง (Pronunciation for Effective Speech) ฉบับปรับปรุง
	ทดสอบเพื่อให้ผู้สอนชี้แจงถึงวิธีการอัดเสียงและสิ่งที่พึงระวังในการอัดเสียง รวมทั้งกฎเกณฑ์ในการทดสอบที่ผู้สอบต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ในขณะที่หลักสูตรปรับปรุงจะใช้เวลาเพียง 5 นาที ซึ่งเพียงพอแล้วสำหรับขั้นตอนนี้ 16.10-16.30 (20 นาที) Post Course Evaluation <u>รายละเอียดและเหตุผลในการปรับปรุง</u> ท้ายสุดของโครงสร้างหลักสูตรปรับปรุง ซึ่งเพิ่มขึ้นมาจากหลักสูตรก่อนการปรับปรุง โดยการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อหลักสูตร ด้วยแบบประเมินผลหลังการฝึกอบรม (Post Course Evaluation) ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกอบรมและเนื้อหาของการฝึกอบรม เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ตัวอย่างแผนการอบรมของการฝึกอบรมของหลักสูตรการออกเสียงระดับสูง
(Pronunciation for Effective Speech)
ฉบับปรับปรุงในการฝึกอบรมวันที่1 ตั้งแต่เวลา 13.00-15.30 น.

Course Duration 3 days
Course Prerequisite (s) MOD104

Course Title Pronunciation for Effective Speech
Course Number MOD 204

Time	Topic Day 1	Language/ Function Focus	Objectives	Activities	Interact- ion	Teaching Aids	Assessment
13.00-14.00 (1 hr.)	Revision of Segmental Features A Comparison of English and Thai Language Characteristics (continued) English and Thai Phonological Differences	Word Stress - Faulty Stress of English words - Tips for Applying Word Stress in Multi-syllable words - Practice of Destinations (Countries & Airports) and Job-related Vocabularies	- To review the general concept of word stress - definition and types (zero, secondary, and primary) - To led Ss be aware of using incorrect placement of stress which can affect English speech - To provide Ss a guidelines of applying word stress in multi-syllable words - To offer Ss further stress practice for: - Destinations (Countries & Airports) - Job-related Vocabularies	- T goes over the general concept of word stress briefly assisted by Ss - T gives 'Tips for Applying Word Stress in Multi-syllable words' and encourages Ss to add more words on the list in the course book - T requests Ss to pronounce each word altogether according to the tips given - T asks Ss to practice reading Destinations (Countries & Airports) in the course book after T provides them some time to put the stress mark on those words - T corrects Ss' pronunciation if any words are mispronounced by letting them repeat after - T lets Ss (in group of 5) brainstorm job-related vocabularies of more than 1 syllable and allows them to write the list with the stress mark on the whiteboard which is already divided into 3 columns, 2-syllable, 3-syllable, and multi-syllable and then, Ss practice pronouncing those words altogether (T checks whether the stress mark is put on the right syllable in each word) - T inquires Ss to sum up the concept of word stress and how necessary it is in English speech	T → Ss Ss → T Ss ↔ Ss T ↔ Ss	Course book page 25-30 White-board	Check Ss' understanding of word stress by monitoring and correcting errors

Time	Topic Day 1	Language/ Function Focus	Objectives	Activities	Interact- ion	Teaching Aids	Assessment
14.00-14.30 (30mins)	Video	The Roles of Stress, Rhythm and Intonation in English Speech	- To introduce Ss to supra-segmental features (Stress, Rhythm and Intonation) - To provide Ss with a greater awareness of the roles of stress and intonation in English speech	- T shows Video 'English Channel' to Ss - T directs Ss to a class discussion on the various stress, rhythm and intonation using in the video and how they impact on the communication - T summarizes the roles of stress rhythm and intonation in English speech in general	VDO Ss T → Ss Ss ↔ Ss	VDO White-board	Check whether Ss are able to gather the significance of stress, rhythm and intonation in English speech through discussion
14.30-14.45			BREAK				
14.45-15.30 (45mins)	Introduction to Supra-segmental Features	- Sentence Stress - Rhythm - Intonation - Others: Linkage & Pausing	- To present Ss supra-segmental features of English Phonology: - Sentence Stress - Rhythm - Intonation - Others: Linkage & Pausing - To give Ss general concepts of supra-segmental features of English Phonology	- T leads into supra-segmental features of English phonology - T shows transparency 'American/English Phonological Parts' on OHP to guide Ss to other major features which they just discussed on roughly last session. - T explains and demonstrates with brief definition and examples of sentence stress, rhythm, intonation, and linkage & pausing in order to give them broad ideas of what they are about to study and practice in detail - T writes some examples of sentences on the whiteboard and lets them practice by repeating after T - T requests Ss to read the sentences provided as examples of each feature both in the course book - T asks Ss whether they want to raise questions concerning supra-segmental features	T → Ss Ss → T T ↔ Ss	Transpa- rency OHP Course book page 31 White- board	Check if Ss understand the general concepts of supra-segmental features and realize the importance in English speech Check Ss' comprehension through questions and Ss' pronunciation when participating in the classroom

แบบประเมินผลการออกเสียงที่ใช้ในห้องปฏิบัติการทางภาษา

Listen to your pronunciation or your partner's pronunciation, note down your reaction to the different aspects of the speech according to the checklist below. Note examples of good points and weak points.

Listener's checklist

	Yes	OK	No	What to improve?
Speech 1. Were these clear: - non-shared sounds - final sounds (-s and -ed endings) - cluster sounds - word/sentence stress - intonation - linkage - pausing/thought groups 2. Were these correct: - volume - speed - tone of voice - quality of voice				

แบบประเมินผลหลังการฝึกอบรม (Post Course Evaluation)

POST COURSE EVALUATION

TO HELP US EVALUATE THE PRONUNCIATION FOR EFFECTIVE
SPEECH COURSE THAT YOU HAVE JUST COMPLETED,
PLEASE FEEL FREE TO ANSWER ALL THE QUESTIONS GIVEN:

1. In your opinion, the three-day course is:
 - a. too long
 - b. about the right amount
 - c. too short
 - d. a waste
2. How helpful do you feel that the course was with respect to your future duties at Thai Airways International?
 - a. quite helpful
 - b. slightly helpful
 - c. fairly helpful
 - d. not at all helpful
3. You think the course content and text are:
 - a. sufficient and relevant to your job requirement
 - b. insufficient but relevant to your job requirement
 - c. insufficient and irrelevant to your job requirement
 - d. too easy and redundant
 - e. too difficult and hard to put into a practical use
4. The class activities used in the course were:
 - a. very interesting and extremely helpful
 - b. somewhat interesting and moderately helpful
 - c. uninteresting and not helpful
 - d. very boring and a total waste of time
5. In which areas of the course do you wish you had done more? (You may make more than one selection.)
 - a. lecture
 - b. pronunciation drill (in class)
 - c. pronunciation drill (lab work)
 - d. listening practice
 - e. role plays
 - f. oral presentation
 - g. games
6. In which areas of the course do you wish you had done less? (You may make more than one selection.)
 - a. lecture
 - b. pronunciation drill (in class)
 - c. pronunciation drill (lab work)
 - d. listening practice
 - e. role plays
 - f. oral presentation
 - g. games

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	นางสาว ปณิตา นิตยาพร
วันเดือนปีเกิด	18 ธันวาคม 2516
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	764 ถนนสุขุมวิท 50 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10260
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	Instructor 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กองอบรมภาษา (BL) บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) 89 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2534	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีวิทยา
พ.ศ. 2538	ศศ.บ. (ภาษาศาสตร์) เกียรตินิยมอันดับสอง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2543	ศศ.ม.(วารสารสนเทศ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2547	ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ